1955
2025

70 LET
GASILSKE ZVEZE SLOVENSKA BISTRICA

Kazalo

Nagovora predsednika in poveljnika Gasilske zveze Slovenska Bistrica ____ **4**

Gasilska zveza Slovenska Bistrica skozi čas od ustanovitve do danes ____ **6**

Beseda komisijam Gasilske zveze Slovenska Bistrica ____ **24**

Udeleženci gasilskih olimpijad ____ **28**

Vodstvo Gasilske zveze Slovenska Bistrica v letu 2025 ____ **36**

Predstavitev gasilskih društev Gasilske zveze Slovenska Bistrica ____ **40**

Nagovori županov občin Slovenska Bistrica, Oplotnica, Poljčane in Makole ____ **108**

GASILSKAZVEZA

SLOVENSKA BISTRICA

Spoštovane gasilke in gasilci, gasilska mladina, cenjeni bralci tega zbornika

Po splošni reorganizaciji okrajev in občin ter posledično tudi okrajnih gasilskih zvez so gasilska društva ugotovila, da potrebujejo organ, ki bo urejal in zastopal skupne interese vseh gasilskih društev v takratni občini Slovenska Bistrica.

Predsednik Gasilske zveze Slovenska Bistrica
Slavko Pitrof, GČ I. stopnje

Tako so se zbrali zavedni občani, ki so bili obenem tudi gasilci, in 2. septembra 1955 sklicali prvi ustanovni občni zbor Občinske gasilske zveze Slovenska Bistrica. Na občnem zboru so sprejeli statut in si zadali naloge, da bo gasilska zveza spodbujala sodelovanje vseh vrst gasilske službe, skrbela za njen napredek, zagotavljala sistematično strokovno izobraževanje ter organizirala tečaje in posvete. V tem času je v občini Slovenska Bistrica delovalo 13 gasilskih društev (11 teritorialnih in 2 industrijski). Ena od prelomnic je bila tudi ustanovitev treh novih občin iz dotedanje občine Slovenska Bistrica: Oplotnice, Poljčan in Makol.

Gasilci smo s trenutno opremljenostjo zadovoljni, vendar se naš delokrog vedno bolj širi. Nismo več poklicani zgolj za gašenje požarov, temveč smo postali splošno-reševalna služba, ki je z operativno pripravljenostjo sposobna 24 ur na dan ukrepati na celotnem območju Slovenije. Ukvarjamo se tudi z nesrečami, ki so posledica neurij in poplav, s prometnimi nesrečami, z nevarnimi snovmi ter številnimi drugimi izrednimi dogodki.

V gasilskih društvih ljudje najdejo socialno oporo ter solidarno in nesebično pomoč ob vsakršni nesreči. Gasilske zveze imamo nalogo ta društva povezovati, jim ustvarjati pogoje za delovanje ter jim nuditi servis in pomoč. Predstavniki gasilske zveze si moramo prizadevati, da pridobljeno zaupanje stalno nadgrajujemo, vključujemo dobre prakse in uporabljamo metode dela, ki nas povezujejo.

Ocenjujem, da imamo gasilci – ne glede na to, da delujemo v različnih občinah – veliko skupnih interesov in ciljev, ki jih lažje in učinkoviteje uresničujemo v skupni gasilski zvezi. Ta nam zagotavlja organizacijsko trdnost in stabilnost. Vzorno sodelovanje gasilskih društev z GZ Slovenska Bistrica omogoča sledenje sodobnim smernicam delovanja, urejeno poslovanje, vključevanje v različne aktivnosti ter stalno izobraževanje gasilcev.

Spoštovani prostovoljci, gasilke in gasilci, ob 70. obletnici GZ Slovenska Bistrica vam želim še naprej požrtvovalnosti, sodelovanja in prizadevnega dela na področju gasilstva, zaščite in reševanja. Te vrednote moramo v prihodnje še bolj negovati in spoštovati, mlade gasilke in gasilce pa spodbujati k delu in izobraževanju, da bodo ohranjali in krepili pokončen, samozavesten in human lik gasilca. Hvala vam, spoštovane gasilke, gasilci in cenjeni prijatelji gasilstva, za vaš prispevek pri našem skupnem delu. Iskrene čestitke in veliko uspehov tudi v prihodnje.

Na pomoč!

Spoštovane gasilke, gasilci in cenjeni prijatelji gasilstva

Že od začetka organiziranega delovanja na področju zaščite in reševanja, iz želje po pomoči sočloveku v nesreči, bodisi kot požarne brambe bodisi v kasnejših oblikah, smo v gasilskih društvih združevali svoje moči, spretnosti in znanje. Ne le ob požarih, temveč tudi ob drugih tehničnih in naravnih nesrečah – kadarkoli je bila potrebna pomoč sokrajanom.

Poveljnik GZ Slovenska Bistrica
David Prelog, VGČ II. st.

Skozi zgodovino smo se srečevali z različnimi dogodki, ki so nas tako ali drugače zaznamovali in hkrati utrdili v našem poslanstvu. Kmalu se je pokazalo, da z združenimi močmi lažje premagujemo vse ovire – tako organizacijsko kot operativno. Tako kot pravi znani pregovor »V slogi je moč« ali »Vsi za enega, eden za vse«, ki je upesnjen tudi v naši gasilski himni, smo složni močnejši, kar nas je skozi čas pripeljalo do ugleda in statusa, kakršnega prostovoljni gasilci uživamo danes.

Danes, ko delovanje operativnih gasilcev presega osnovno poslanstvo – gašenje požarov v urbanem in naravnem okolju – se število intervencij ob različnih naravnih nesrečah, zahtevnih tehničnih, prometnih in drugih nesrečah nenehno povečuje. Reševanje življenj in premoženja je uspešno le ob uporabi sodobne zaščitne, reševalne in tehnične opreme ter z veliko znanja in visoko usposobljenostjo številnih operativnih gasilcev.

Vsemu navedenemu se GZ Slovenska Bistrica uspešno prilagaja, sledi in izvaja na vseh področjih delovanja, kljub nenehnim finančnim in organizacijskim izzivom, ki se pojavljajo na poti. S povezovanjem prostovoljnih teritorialnih in industrijskih društev se preko gasilske zveze usklajeno in sistematično pomaga pri nabavi ter uporabi sodobne gasilske opreme, hkrati pa se kader enotno, številčno in kakovostno usposablja. Tako lahko gasilci izpolnjujemo svoje poslanstvo s sodobno opremo in bogatim znanjem. To je nesebično, predano, srčno in pogumno delo, opravljeno prostovoljno – veličina, ki odraža vse naše dosežke. To so vrednote, ki ne ostanejo neopažene, zato smo gasilci ena najbolj cenjenih in spoštovanih organizacij v svojem okolju.

Za doseganje ciljev in uspehov na operativnem področju gasilstva se vključujejo vse generacije gasilcev in gasilk. Skrbimo za gasilski podmladek, da spozna delo gasilcev in se medsebojno poveže, s čimer se pripravlja na prihodnost in povečuje število usposobljenih gasilcev. Ne pozabljamo tudi na starejše gasilke in gasilce, ki so pomagali oblikovati današnje ponosne gasilce z vrednotami, ki so lahko vsem v čast. Pomembno je, da poleg strokovnosti in usposobljenosti ohranjamo tudi družabne in čustvene vezi med vsemi gasilkami in gasilci ter drugimi prostovoljci v sistemu zaščite in reševanja.

Čeprav se število interventnih dogodkov iz leta v leto povečuje, se nam za varnost in pomoč sokrajanom ob nesrečah ni treba bati – ne na območju naše Gasilske zveze ne širše. Danes, ko praznujemo 70 let delovanja, se v poveljstvu GZ Slovenska Bistrica zavedamo odgovornih in pomembnih operativnih nalog na številnih področjih: pri izobraževanju in usposabljanju gasilcev, opremljanju s sodobno gasilsko opremo in tehniko, načrtovanju in organiziranju operativnega ter vodstvenega dela na intervencijah, preventivnem delovanju in številnih drugih nalogah. Ključni cilj ostaja ohranjati visok strokovni nivo na vseh področjih operativnega gasilskega dela.

Spoštovane gasilke in gasilci GZ Slovenska Bistrica, naj se najprej zahvalim vsem nekdanjim in sedanjim članom za izjemno delo v naši gasilski organizaciji, z željo, da bomo tudi v prihodnje uspešni. Iskrene čestitke ob našem skupnem jubileju.

Tovariši gasilci – na pomoč!

Gasilska zveza

Slovenska Bistrica

Naslov	**Trg svobode 21, 2310 Slovenska Bistrica**
Leto ustanovitve	**1955**
Število članov	**14 društev – 2.459 gasilcev**
Število operativnih članov	**652**
Število članov podmladka	**631**
Vozni park	**GPV-1**
Število prebivalcev	**39.500**
Površina požarnega rajona	**373,5 km²**
Družabna omrežja	**Facebook stran**

Sedež gasilske zveze Slovenska Bistrica v nekdanji mestni hiši

Gasilska zveza Slovenska Bistrica **skozi čas od ustanovitve do danes**

12. septembra 1955 je bila v gasilskem domu v Slovenski Bistrici ustanovna seja Občinske gasilske zveze Slovenska Bistrica. Obrazložitev ob ustanovitvi sta podala predsednik Anton Pšeničnik in poveljnik Milan Klemenčič iz Okrajne gasilske zveze Maribor, kjer sta povedala:

»Prostovoljna gasilska organizacija stopa v novo organizacijsko obliko svojega delovanja. Naloga novih OGZ je čim uspešneje voditi svoja društva, skrbeti za šolanje in urjenje kadra ter poskrbeti za požarno varnost svoje občine. Na območju Okrajne gasilske zveze Maribor deluje 11 občinskih gasilskih zvez, in sicer: Dravograd, Lenart, Maribor Center, Maribor Tezno, Maribor Tabor, Ormož, Ptuj, Radlje, Ravne, Slovenj Gradec in Slovenska Bistrica.«

Za prvega predsednika je bil izvoljen Slavko Božič, za poveljnika Franc Zafošnik in za tajnika Franc Cvahte.

Članice ustanovne seje so bile PGD Slovenska Bistrica, Zgornja Bistrica, Oplotnica, Videž, Šmartno na Pohorju, Zgornja Polskava, Pragersko in IPGD Impol, skupaj 9 članic.

Občina Poljčane je imela svojo gasilsko zvezo, ki je bila ustanovljena 11. septembra 1955, njene članice pa so bile: PGD Poljčane, Laporje in PIGD Zadružno-lesni obrat Poljčane.

V društvih Gasilske zveze Slovenska Bistrica je bilo ob ustanovitvi 395 članov.

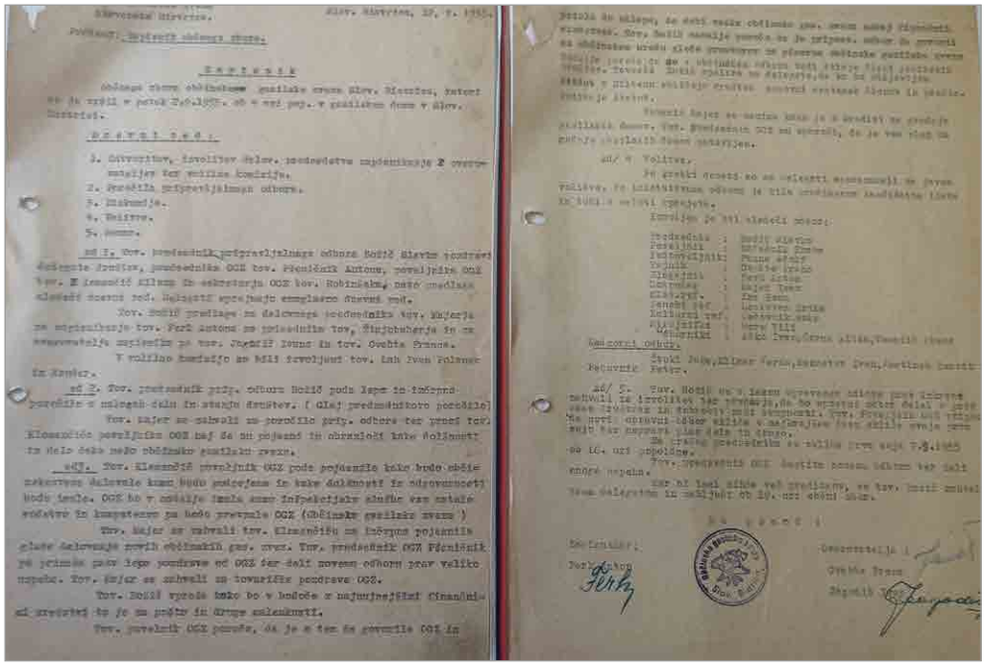
Zadali so si prve prednostne naloge:
- Urediti alarmno obveščevalno službo
- Izboljšati opremljenost društev z orodnimi vozili
- Pridobivati nove člane

Zanimivo je pogledati na dogodke v prvem petletnem obdobju delovanja Občinske gasilske zveze:

Na prvem rednem občnem zboru leta 1956 poroča poveljnik Občinske gasilske zveze Slovenska Bistrica (v nadaljevanju OGZ) o izvedenih mokrih vajah in izvedenih preizkusnih alarmih po PGD. Poroča še: »Orodni vozovi so vsi do zadnjega odslužili ter

Ustanovni člani gasilske zveze Slovenska Bistrica

Zapisnik ustanovne seje gasilske zveze Slovenska Bistrica

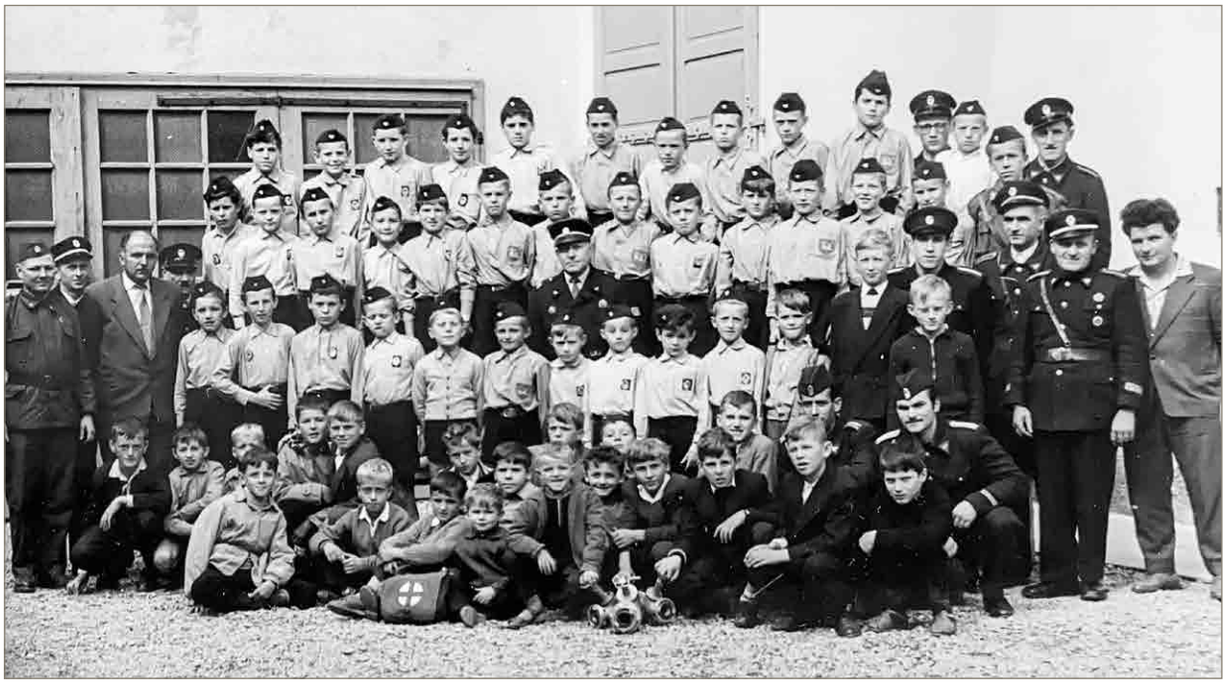
spadajo kam drugam kot v gasilske domove.« Še najbolj ohranjen je v Zgornji Bistrici, a ima dotrajane gume iz leta 1945; prav tako so dotrajane plinske maske, ki so zapuščina druge svetovne vojne. Alarmiranje je katastrofalno – na Šmartnem na Pohorju se izvaja s trobento, v Oplotnici pa z zvonjenjem v bližnji kapeli.

Na drugem občnem zboru leta 1957 poročajo o slabem stanju orodnih vozil, pomanjkanju vode za gašenje in potrebi po gradnji bazenov; alarmiranje se izboljšuje, a težave še vedno ostajajo.

Določena vozila so v tako slabem stanju, da so registrirana samo za lokalni promet, kar pomeni, da smejo voziti le v svojem požarnem rajonu.

Izvolijo novega predsednika, ki postane Dobnikar Rudolf, poveljnik pa ostaja Zafošnik Franc.

Na tretjem rednem občnem zboru leta 1958 ugotavljajo, da se je poslabšala požarna varnost. OGZ se pridruži nova članica – PIGD Opekarna Pragersko. Na ocenjevanju društev zmaga PIGD Impol. Za operativno delo se nabavi motorno kolo. Tega leta se nabavi tudi prva avtocisterna na območju OGZ, in sicer jo kupi PIGD Impol.

Srečanje pionirjev GZSB leta 1969

Gasilce spodbujajo, naj se udeležijo šolanja v gasilski šoli v Medvodah, ki traja en mesec. Ugotavljajo tudi, da dimnikarska služba slabo opravlja svoje delo, predvsem na odročnem Pohorskem območju, kjer ponekod niso videli dimnikarja že od osvoboditve.

Na četrtem rednem občnem zboru leta 1959 se OGZ Slovenska Bistrica pridružijo še članice OGZ Poljčane in PGD Makole. Vzrok je sprememba lokalne razdelitve občin – iz 387 občin nastane le 62 občin in štirje okraji. Število članic se tako poveča na 14; pridružijo se PGD Poljčane, Makole, Laporje in LIP Poljčane. Na ocenjevanju zmaga PGD Pragersko, PGD Oplotnica pa se preseli v nov gasilski dom.

Avto brez črpalke kupi PGD Slovenska Bistrica. Nadzorni odbor poroča, da je razlog oziroma krivda, da še ni črpalke, na strani Okrajne gasilske zveze Maribor, ker ni nakazala denarja. Organizirajo se meddruštvene verižne vaje, na katerih se pokaže iztrošenost orodja in opreme.

Kulturno-prosvetni referent poroča o nabavi ozvočenja, ki ga že uspešno uporabljajo društva na svojih prireditvah. Ozvočenje je na izposojo tudi drugim organizacijam in društvom.

Svečana parada skozi mesto ob obletnici gasilske zveze

Prvo srečanje starejših gasilcev gasilske zveze leta 1981

Na petem rednem občnem zboru leta 1960 se število društev poveča na 15 – ustanovi se PIGD Steklarna Slovenska Bistrica. Podana je pobuda, da se ustanovi gasilsko društvo tudi v tovarni olja v Slovenski Bistrici, ki predstavlja veliko požarno ogroženost. Število požarov se poveča; bilo jih je 37, največkrat je bil vzrok požara sum požiga. Sedem požarov ni gasil nihče zaradi neobveščenosti. PGD Slovenska Bistrica še vedno čaka na črpalko za C cisterno.

Število gasilcev v OGZ se povzpne na 805 članov. Vse večji poudarek se namenja pridobivanju mladine v gasilske vrste. Novi poveljnik postane Ferk Anton.

To je le kratek povzetek prvega petletnega obdobja naše gasilske zveze, kot so ga zapisali naši predhodniki v svojih poročilih.

V naslednjih občnih zborih zveze se je zaradi političnega stanja obravnavalo veliko političnih tem. Tako je na sedmem občnem zboru leta 1962 poročilo predsednika obsegalo osem strani, od tega se je polovica nanašala na politično stanje v Jugoslaviji med in po drugi svetovni vojni, občni zbor pa je trajal štiri ure in pol. Občni zbor se preimenuje v letno konferenco.

V tem obdobju je bila večkrat izpostavljena nezainteresiranost podjetij, da bi gasilci

Predsedstvo gasilske zveze leta 1985, ob 30. obletnici

Pionirji-gasilci PGD Zgornja Bistrica na spominski slovesnosti pri partizanski bolnici Jesen na Pohorju leta 1963

obiskovali izobraževanja – grozila jim je celo izguba službe. Število članov stagnira, vozni park je odslužen, gasilci pa sami popravljajo vozila, da nekaj privarčujejo. Na podjetja in zadruge, ki nimajo gasilskega društva, se pritiska, da prispevajo del denarja v požarni sklad. Gasilska šola se leta 1962 preseli iz Medvod v Ljubljano.

Zaključuje se gradnja gasilskih domov v Oplotnici in na Pragerskem, pričenja pa gradnja v Laporju. Leta 1963 gasilstvo v Sloveniji preide iz pristojnosti notranje uprave na narodno obrambo, a le začasno, saj se po letu dni vrne pod notranjo upravo.

Vzpostavi se izdelava gasilske opreme v podjetjih v družbeni lasti, vendar ostaja problem nabave zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Sredstva se zbirajo tudi z gasilsko loterijo; društva prodajajo srečke in denar nakazujejo na GZS. Zaradi zamud pri nakazilih društva prejmejo veliko opominov. Veliko truda se posveča pridobivanju »inteligence« in žensk v svoje vrste. Uveljavijo se zdravstveni pregledi za vse operativne člane.

Dne 26. 2. 1963 se iz registra društev črta OGZ Poljčane. Februarja 1963 je bilo zimsko vreme zaradi poplav in snežnih plazov razglašeno za elementarno nesrečo. Dne 26. julija 1963 prizadene Skopje katastrofalen potres; pomoč je organizirana tudi v okviru celotne Gasilske zveze Jugoslavije.

Ob menjavi vodstva gasilske zveze leta 1998

Marijina cerkev po požaru v Slovenski Bistrici leta 2000

V tem obdobju se gradita gasilska domova v Laporju in Makolah. Leta 1964 se praznuje 100-letnica organiziranega gasilstva v Jugoslaviji v Varaždinu, kjer je bilo ustanovljeno prvo gasilsko društvo na območju tedanje Jugoslavije.

V statut Skupščine občine Slovenska Bistrica je bilo leta 1964 zapisano: »Zaradi pomoči in za odstranjevanje posledic požarov in elementarnih nezgod delujejo v občini Slovenska Bistrica gasilska društva kot prostovoljna združenja državljanov. Za

Razvitje prapora GZSB leta 2005

Predsednik Alojz Kocjančič z županom, poveljnikom GZSB in poveljnikom za CZSB

uspešno izvrševanje nalog uživajo materialno pomoč občine društva neposredno ali preko občinske gasilske zveze.«

Decembra 1966 poplave prizadenejo Zasavje, Koroško in Štajersko; umrli so štirje ljudje. Ob 100. obletnici slovenskega gasilstva leta 1968 je imela OGZ 1.213 članov, od tega 524 aktivnih operativnih članov. Tega leta se razpusti PIGD LIP Poljčane. Po jubilejnem letu priljubljenost in ugled gasilske organizacije rasteta, beleži se znatno povečanje članstva. Tajnik postane Čupkovič Radoslav, Cvahte Franc pa delo nadaljuje kot blagajnik.

V OGZ se formirajo trije sektorji: Pragersko, Slovenska Bistrica in Poljčane. Sprejme se nov gasilski zakon, ki ureja delo gasilcev. Društva zberejo do 80 % lastnih sredstev za nabavo opreme in vozil. Ugotavlja se, da so si društva nekoliko opomogla, saj je bilo v zadnjih treh letih nabavljenih pet novih gasilskih vozil, tri motorne brizgalne in veliko zaščitne opreme.

Izvajajo se tekmovanja enot in strojnikov. Zaradi vojne v Vietnamu in dogodkov na Češkoslovaškem se poudarja pomen gasilstva tudi v vojnih razmerah. Leta 1969 postane predsednik Lah Ivan. Uvede se financiranje preko sklada za požarno varnost občine.

Izide prvi priročnik za gasilce. Redni pregledi društev pokažejo boljšo pripravljenost, število požarov se zmanjšuje. Uveljavi se letovanje pionirjev na Treh Kraljih in tudi na morju. Prične se sodelovanje gasilske mladine Slovenije in Hrvaške – vsako leto se organizira srečanje, eno leto pri nas, drugo na Hrvaškem. Pristopi se k organizirani promociji v medijih, kot so Večer, Delo in radio.

Leta 1971 se sprejme nov zakon o gasilstvu. V letnih poročilih vodilni pohvalijo aktualno oblast, ki gasilstvo smatra za drugo armado in pohvalijo njeno angažiranje pri delitvi sredstev. Veliko se vlaga v gospodarstvo – dograjena je nova valjarna v Impolu, nov obrat dobi EMI v Poljčanah, modernizirajo se lesni obrati.

Leta 1972 PGD Slovenska Bistrica praznuje 100 let, proslava je bila lepo in odmevno izvedena. PGD Šmartno na Pohorju ima otvoritev novega gasilskega doma. Kritika leti na dimnikarsko službo, ki je v nižinskih predelih bolj dosledna kot v višinskih. Tajnik postane Jože Kapun.

Leta 1973 izpostavijo, da mora tekmovanje pripraviti štab operative občinskih gasilskih zvez in ne posamezna gasilska društva. Gasilstvo se vse bolj uveljavlja in pridobiva na zaupanju. Operativno najbolj izpostavljeni društvi sta Slovenska Bistrica in Impol, ki je v tem času najbolje opremljeno društvo v zvezi. Ustanovi se komisija za sklepe, ki na občnem zboru podaja svoje sklepe glede dela zveze. V praksi se uveljavi termin »družbena samozaščita«. Propagira se naročnina na gasilski vestnik, poudarja pa se, da bi moral biti naročen vsak polnoletni gasilec. Tako je bilo v začetku 80. let v OGZ SB po spisku 810 prejemnikov gasilskega vestnika, vseh članov pa je bilo malo več kot tisoč.

Leta 1974 vaščani Tinja pošljejo na OGZ SB prošnjo, da se na Tinju ustanovi gasilska enota, ki bo delovala v okviru PGD Zgornja Bistrica. Ugotavlja se, da je največ požarov posledica malomarnosti. Funkcionarji se odpovejo pripadajoči nagradi in jo namenijo za nakup novega pisalnega stroja. Določi se, da se od članarine, ki jo plačujejo člani, 30 % odvede GZS, 50 % gre za vzgojo pionirjev, 20 % pa za skripte za izobraževanje. Junija 1974 Kozjansko prizadene potres.

Prižig olimpijskega ognja na olimpijadi v Celju. Prižigata naš član Vlado Ačko iz Šmartnega na Pohorju in članica PGD Hajdoše

Gasilska zveza praznuje 20. obletnico in izda bilten.

Leta 1975 pride do ustanovitve samoupravne interesne skupnosti (SIS) za varstvo pred požarom v občini Slovenska Bistrica. Glavna naloga skupnosti je ureditev financiranja, medtem ko je OGZ nosilec izvajanja nalog. To pomeni začetek načrtnega, urejenega financiranja. Izboljšala se je opremljenost društev z vozili in opremo, dogradili in obnovili so gasilske domove, velik premik pa je bil tudi v sistemu usposabljanja in izobraževanja gasilcev. Zapisniki sej SIS so bili zelo obsežni – vsako leto se je nabralo gradiva za dva fascikla.

Leta 1975 postane poveljnik Stane Korošec, tajnik pa Franc Zafošnik.

Leta 1976 je prelomno glede tekmovalnih uspehov društev naše zveze – osvoji se 5 zlatih, 6 srebrnih in 2 bronasti znački, kar pomeni, da so bila društva med najboljšimi v Sloveniji. Tega leta se začnejo izvajati preventivni pregledi v gospodarskih in zasebnih stanovanjskih objektih. Furlanijo in Posočje prizadene potres. Ugotavlja se, da je še vedno premalo včlanjene mladine in žensk.

Prihod nove avtolestve v Slovensko Bistrico

Izobraževanje praporščakov GZSB 2023 v Laporju

Na pobudo Vatrogasnega saveza Svetozarevo je bila 14. junija 1977 podpisana listina o pobratenju med Vatrogasnim savezom Svetozarevo in OGZ Slovenska Bistrica. Podpisnika sta bila predsednika Mirko Dimitrijevič in Ivan Lah. Sledil je še slavnostni podpis pri nas, 30. septembra 1977 v Oplotnici.

Leta 1978 Ivan Lah odstopi iz funkcije predsednika zaradi bolezni. Kot vršilec dolžnosti ga nadomesti Jože Kapun. Za kratko obdobje, leta 1979, predsednik postane Alojz Kores, poveljnik pa ostane Stane Korošec.

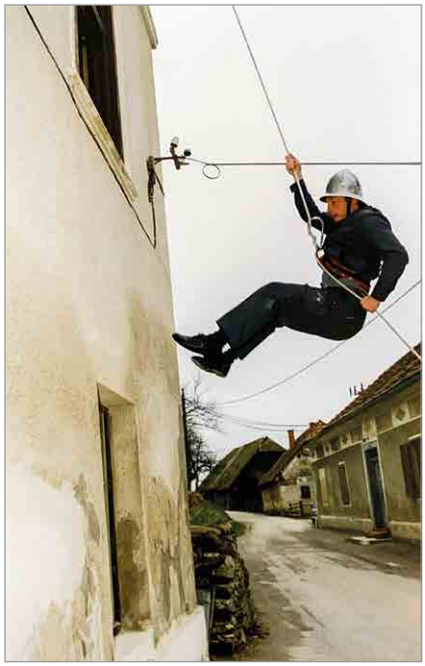
Negativna zunanjetrgovinska bilanca Jugoslavije pogojuje stabilizacijske ukrepe in inflacijo. Uveljavijo se boni za gorivo. Število požarov je v porastu. Uvedejo se UKV zveze v operativo.

Leta 1980 umre predsednik Jugoslavije Tito – poklonijo se mu tudi gasilci.

Leta 1981 predsednik postane Jože Kapun, poveljnik Silvo Miklošič, tajnica pa Zdenka Leskovar. OGZ SB organizira prvo srečanje starejših gasilcev, povabljeni so bili vsi gasilci starejši od 65 let. Častni član zveze postane Franc Cvahte.

Sušno obdobje 1983 zahteva še povečano dovoz vode; prepeljanih je bilo 1.162 cistern, kar pomeni 2.672.600 litrov vode. Opremljenost društev v zvezi je nad slovenskim povprečjem, društva so tudi nadpovprečno uspešna na tekmovanjih doma in v tujini.

Vaje nekoč v sedemdesetih

Podpis vaje nekoč v sedemdesetih...

Fotografija reševanje s stolpa je iz leta 2024

Uvajajo se preventivni pregledi v zasebnih prostorih in podjetjih.

Leta 1984 je bil jubilejni 10. kongres GZS, ki sprejme resolucijo o utrditvi vloge in položaja gasilstva v Sloveniji. Mandatna doba funkcionarjev zveze se podaljša s 2+2 na 4+4 leta. Izvaja se program gospodarske stabilizacije, ki vpliva tudi na delo gasilcev. Dokončno se uredi enotni sistem alarmiranja z namestitvijo novih elektronsko vodenih siren.

V gasilski zvezi je v 11 teritorialnih in 3 industrijskih gasilskih društvih vključenih 905 članov, 109 članic, 101 mladinec in 220 pionirjev. Skupno premoženje se zaradi inflacije meri v milijardah in znaša 30 milijard dinarjev.

Delo v letu 1985 še vedno omejuje visoka inflacija. Kljub finančnim težavam se ugotavlja, da so vsa društva dobro, celo nadpovprečno opremljena za slovenske razmere. Vsako društvo ima vsaj en orodni avtomobil in motorno brizgalno, Slovenska Bistrica ima tri vozila, Impol celo pet vozil, kar pomeni, da SIS za varstvo pred požari opravlja svoje delo. V stalni rezervi je tudi 2.000 litrov goriva. Ob 30. obletnici zveza izda bilten v 1.000 izvodih.

Leta 1987 se ustanovi PGD Tinje. Še vedno je potrebno dovažati pitno vodo – prepeljanih je bilo 232 cistern oziroma 556.800 litrov vode. Ob 10. obletnici pobratenja GZ Slovenska Bistrica in Svetozarjevega še ni bilo čutiti, da bo čez dobre tri leta država Jugoslavija razpadla. Vlak bratstva in enot je to leto vozil na relaciji Srbija–Slovenija.

Prvega novembra 1990 poplave prizade-

Prvo srečanje operativnih gasilcev GZSB Farovec 2018

nejo praktično celotno področje Slovenije. Častna člana zveze postaneta Ferk Anton in Tomažič Franc.

Stanje v Jugoslaviji postaja vse bolj napeto. Komunistična partija dobiva konkurenco v novih zvezah, ki kasneje prerastejo v politične stranke.

Leta 1991 se rodi nova slovenska država. Po razglasitvi nastopi nov dan pol negotovosti, a volja, enotnost in razum botrujejo, da se zadeve hitro uredijo. V kratki osamosvojitveni vojni odigrajo pomembno vlogo tudi gasilci. V Slovenski Bistrici se gradi nov gasilski dom. Po mnenju gasilcev iz Slovenske Bistrice je objekt političen, nefunkcionalen in neopremljen, zato zahtevajo zagotovitev sredstev za tekoče vzdrževanje ali prodajo objekta in poplačilo izvajalca IBIS, sami pa bodo adaptirali stari gasilski dom.

Leta 1993 sta bila sprejeta zakona: »Zakon o varstvu pred požarom« in »Zakon o gasilstvu«. Prvi temelji na varstvu ljudi, živali, okolja in premoženja ter ureja financiranje, drugi ureja naloge, organizacijo in status gasilstva ter opredeljuje gasilstvo kot obvezno javno lokalno službo. Društva dobijo lastninsko pravico na nepremičnine in premičnine namenjene gasilstvu.

Leta 1995 izide »Zakon o društvih«, ki pa ni popolnoma skladen z zakonom o gasilstvu, kar povzroči nekaj polemik pri izvajanju. Vzpostavijo se pogodbe o opravljanju javne lokalne gasilske službe. Naredi se desetletni plan finančnih potreb za obdobje 1996–2006, kar zahteva usklajevanje in sprejemanje kompromisov. Uvede se kategorizacija društev. Gasilska zveza obeleži 40. obletnico z obeležitvijo in proslavo.

Še vedno je bilo letno prepeljanih 98 cistern oziroma 245.000 litrov vode. Nov zakon o društvih pogojuje tudi spremembo statutov. Olimpijade na Danskem se udeležita ekipi A in B iz Šmartnega na Pohorju.

Leta 1998 umre častni predsednik zveze Anton Ferk. Leta 1998 postane predsednik Jože Črešnar, poveljnik pa Ernest Fišinger.

Od funkcije se po 19 letih poslovita dotedanji predsednik Jože Kapun in dotedanji poveljnik Silvo Miklošič. Sprejme se sklep, da postaneta častni predsednik in častni poveljnik zveze. Častni člani zveze postanejo tudi Vinko Polanec, Ludvik Repolusk in Edi Sušec. Jože Kapun prejme na kongresu v Sežani najvišje priznanje Matevža Haceta.

Pripombe se nanašajo na delitev požarne takse, ki se deli po ključu 70 % sredstev za lokalne skupnosti, 30 % za državo. Gasilcem se zdi prav, da bi sredstva v celoti ostala lokalnim skupnostim. Prav tako se zdi nepošteno, da je potrebno plačati DDV za vozila in opremo.

Posočje prizadene močan potres med velikonočnim kosilom. Leta 2000 je bilo več večjih požarov v Sloveniji, med njimi požar v Gorenju, v bloku v Mariboru, v Steklarni Rogaška in v Termah Zreče. V Slovenski Bistrici je bil večji požar julija, ko je gorela cerkev Svete Marije.

Utrinki iz srečanja na Treh Kraljih 2019

Srečanje operativnih gasilcev v Makolah 2024

Uvajajo se novi zakoni o varstvu pred požari. 17. novembra 2000 plaz uniči del vasi Log pod Mangartom; pri tem umre sedem ljudi. Članstvo v gasilski zvezi v 13 PGD in 2 PIGD je znašalo 1.605 članov in članic.

Leta 2002 se pojavi pobuda za zaposlitev strokovnega delavca v okviru občinske uprave za področje požarne varnosti. V letu 2002 in 2023 se povečuje število intervencij, zlasti zaradi tehničnih intervencij.

Leta 2003 umrejo častni predsednik zveze Ivan Lah, častni član zveze Vinko Polanec in dolgoletna tajnica Zdenka Leskovar. Nova tajnica postane Majda Berdnik. Tekmovalni uspehi se nadaljujejo, izstopajo gasilci iz Šmartnega na Pohorju.

Decembra 2024 nov poveljnik postane Dušan Vižintin. V društvih občine Slovenska Bistrica se zaključuje ciklus nabave novih gasilskih vozil, kar izboljša operativno moč društev. Zaradi novonastale občine Oplotnica se uvede nov, četrti sektor, v katerem je PGD Oplotnica.

Leta 2005 gasilska zveza praznuje svojo 50. obletnico in izda bilten. Na svečani prireditvi se razvije nov prapor zveze. Dogovori se, da se nosilci prapora letno menjujejo po društvih, prične se z najstarejšim društvom do najmlajšega in potem se cikel ponovi. Slavnostna parada se formira pri podjetju Impol in poteka do stadiona.

Na olimpijadi v Varaždinu je našo zvezo zastopalo 3 društva: Šmartno na Pohorju, Kebelj in Impol.

Uvedla se je tipizacija gasilskih vozil in opreme na ravni države, kar je vzpostavilo določen red predvsem pri ponudnikih opreme.

Izdela se je nov operativni načrt zveze. V tem času se je uredilo tudi dodatno zavarovanje operativnih gasilcev.

Nastajale so nove občine Poljčane in Makole. Društva v občini Slovenska Bistrica so nadaljevala nov nabavni cikel z namenskimi sredstvi za opremo.

Uvedel se je letni plan izobraževanj, ki se je vsako leto prilagajal potrebam društev v zvezi.

Leta 2007 je veliko neurje prizadelo Železnike in okolico. Pomoč v intervencijah in začetnih sanacijah jim je nudilo preko 3.700 gasilcev iz vse Slovenije. Poplave so terjale šest življenj, med njimi enega gasilca.

Leta 2008 je nov predsednik postal Alojz Kocjančič.

Pričele so se prve pobude za davčno olajšavo za operativne gasilce. Spreminjali so se statuti na vseh nivojih, od GZS do društev.

Država se je z nekaterimi ukrepi neuspešno lotila omejevanja gostinskih storitev

na gasilskih prireditvah, predvsem na veselicah. Gostinske storitve naj bi opravljal le registriran gostinec. S časom so spoznali svojo zmoto in ukrepe omilili, dokler jih niso čisto odpravili.

Leta 2008 je neurje v poletnem času pustošilo po Podravski regiji, predvsem v okolici Ptuja, ne prizaneslo pa ni niti našim krajem. Analiza je pokazala, da bo potrebno več delati na koordinaciji in vodenju velikih intervencij. Silvo Miklošič je prejel najvišje priznanje Matevža Haceta.

V novem statutu del nalog poveljnika prevzame štab operative.

Število intervencij se je konstantno povečevalo: leta 2004 jih je bilo 113, leta 2008 pa že 171.

Leta 2009 slovensko gasilstvo praznuje 140. obletnico organiziranega dela.

Izpostavlja se nerešen status gasilca. Narejena je bila interaktivna spletna stran, kar je izboljšalo informiranost gasilcev znotraj zveze.

Našo gasilsko zvezo je na olimpijadi v Ostravi zastopalo 4 enote: člani A PGD Kebelj, člani B PGD Šmartno na Pohorju in Kebelj ter poklicni gasilci PIGD Impol. Naša udeležba je predstavljala tretjino slovenske reprezentance.

Večji nevaren požar je bil na farmi puranov v Farovcu, kjer je med požarom eksplodiralo 21 velikih plinskih jeklenk.

Leta 2010 se uvede mladinsko ligaško tekmovanje društev naše zveze.

Leta 2010 se poslovimo od častnega predsednika zveze Jožeta Kapuna in častnega člana Ludvika Repoluska.

V veljavo stopi novi statut, ki upošteva novo zakonodajo in ureja delo gasilskih organizacij.

Leta 2011 zaradi ukinitve podjetja Steklarna Slovenska Bistrica preneha delovati PIGD Steklarna.

Tajnica postane Ksenija Pristovnik.

Število intervencij narašča; to leto je bilo veliko požarov, in sicer 41 požarov na objektih in 32 požarov v naravi. Za poveljnika je bil izvoljen Franc Stopar, dosedanji poveljnik Dušan Vižintin pa postane regijski poveljnik. Na nivoju GZS se pripravlja enotna literatura za celotno državo, kar poenostavi in hkrati izboljša sistem izobraževanja. Prednost se daje temeljnim izobraževanjem: za gasilca pripravnika, operativnega gasilca in višjega gasilca.

Na gasilski olimpijadi v Franciji nas zastopajo 3 društva, in sicer člani A in B Šmartno na Pohorju ter PIGD Impol.

Vaja gasilske enote

V začetku leta 2014, natančneje februarja, je Slovenijo prizadel žledolom. Narava je pokazala svojo moč na do takrat še malo znanem področju. Veliko dela in intervencij se je zvrstilo na našem področju, pomoč smo nudili tudi na območju Postojne.

Vremenske spremembe in neurja postajajo stalnica našega življenja. Poplave 2012 so se nadaljevale tudi v letu 2014.

Število intervencij se je povečalo na 270.

Leta 2015 gasilska zveza obeležuje 60 let svojega dela.

V tem letu je bil tudi večji požar na objektih v Sloveniji, v skladišču Mercator, kjer je umrl en delavec.

Slovenija se je soočala z emigrantskim valom, gasilci pa smo skupaj z ostalimi prostovoljnimi organizacijami sodelovali pri oskrbi migrantov.

V letu 2016 so potekali razgovori o uporabi prostorov na sedežu PGD Slovenska Bistrica, a kljub trudu se zadeve niso razrešile; zveza ostaja v Laporju.

Izobraževanje sledi potrebam društev, s poudarkom na znanju, ki je potrebno na intervencijah.

Leta 2018 je predsednik postal Franc Ačko, poveljnik David Prelog, tajnica pa Lavra Slatenšek.

Častna predsednika gasilske zveze sta postala Jože Črešnar in Alojz Kocjančič.

Uvede se razpored po vrstnem redu za prireditve, ki jih organizirajo društva. Pričnejo se aktivnosti, povezane s preselitvijo sedeža zveze nazaj v urbano središče Slovensko Bistrico.

Organizira se prvo srečanje operativnih gasilcev naše gasilske zveze na Farovcu. Kongres GZS je bil na Ptuju.

V letu 2019 Slovensko gasilstvo praznuje svojo 150-letnico organiziranega gasilstva v Sloveniji. Osrednja prireditev je bila poleti v Metliki, jeseni pa še svečana akademija v Ljubljani.

Večji poudarek je na ohranjanju zgodovinske gasilske dediščine, ustanovi se komisija za zgodovino.

Letno število intervencij se giblje okoli 250. Velik poudarek je na izobraževanju in usposabljanju.

S pomladjo 2020 je prišlo nekaj novega, neznanega, česar nihče izmed nas ni pričakoval. Počasi smo dojemali novi svet, ki ga je prinesel virus covid-19.

Omejil je našo svobodo, gibanje, stike in utečene navade, spremenile so se naše vrednote. Gasilci smo dobili nove naloge in zadolžitve. Aktivnosti v letu 2020 so bile zelo omejene. Kriza zaradi covida se je prelevila tudi v gospodarstvo, zarezala v socialno področje in posegla v temeljne družbene ter medsebojne odnose. Vso delo je potekalo omejeno, ob upoštevanju vseh veljavnih ukrepov NIJZ in drugih institucij. Morali smo se drugače organizirati in omejiti stike na minimum. Uvaja se izobraževanje na daljavo, tekmovanja so odpadla, intervencije pa so potekale z uporabo zaščitne opreme in ob upoštevanju omejitev.

V aprilu 2021 smo zaradi covida izvedli korespondenčno skupščino.

Velika bojazen je obstajala, da bomo izgubili stik z mladimi in povzročili generacijsko vrzel, zato smo vzpostavili virtualen stik z njimi.

V tem obdobju so se pojavljali problemi z zdravniškimi pregledi, saj nekateri zdravniki teh niso želeli opravljati.

Pričel se je projekt nabave nove avtolestve. Gasilska zveza je vodila vrsto aktivnosti, povezanih z nabavo, izdelala tehnični popis in ustanovila tehnično komisijo.

V letu 2022 omejitve popuščajo, življenje in s tem tudi naše delo vstopata nazaj v ustaljene tirnice.

Pristopi se k izdelavi nove spletne strani.

V Celju je leta 2022 potekala gasilska olimpijada, kar je velik dogodek za slovensko gasilstvo. Tudi to leto je naša zveza uspešna, saj nas je na olimpijadi zastopalo štiri enote: člani A Tinje in Oplotnica, člani B Šmartno na Pohorju in Kebelj.

Istočasno z olimpijado so se slovenski gasilci ukvarjali z največjim požarom v samostojni Sloveniji, požarom na Krasu. Kar 15 dni so se gasilci iz vse Slovenije borili z ognjem. Gašenje je oviral težko dostopen teren in nevarnost eksplozij sredstev iz prve svetovne vojne. Območje požara je zajemalo več kot dva tisoč hektarjev.

To leto se zgodi tudi eksplozija v tovarni Melamin v Kočevju, ki terja sedem življenj.

Doseže se dogovor z občino Slovenska Bistrica za brezplačen najem prostorov – plačujejo se le obratovalni stroški v bivši mestni hiši v središču mesta.

Izvede se selitev zveze iz Laporja v naše osrednje središče v Slovensko Bistrico.

Nabavi se novo poveljniško vozilo zveze SUZUKI S-CROS 4x4.

Ustanovi se častna enota Gasilske zveze Slovenska Bistrica.

Prične se urejanje arhiva.

PGD Slovenska Bistrica svečano obeleži svojih 150 let uspešnega dela.

Leta 2023 predsednik postane Slavko Pitrof. Leto je zaznamovalo povečano število intervencij, bilo jih je 686. Vse so bile uspešno izvedene, ni bilo poškodb, izstopale pa so avgustovske poplave, ki so prizadele skoraj dve tretjini Slovenije, predvsem Koroško in Savinjsko regijo. Umrli so štirje ljudje.

Leto 2024 zaznamuje poletno neurje z točo, ki je prizadelo del območja občine Oplotnica in predvsem mesto Slovenska Bistrica. Pomoč so nudila tudi društva iz Podravske regije, saj je bila škoda ogromna. Zabeleženih je bilo 770 dogodkov, sodelovalo je okoli 800 gasilcev z 160 vozili.

Podravska regija slavnostno obeleži obletnico delovanja.

Jubilejna skupščina gasilske zveze je bila marca v Laporju.

Pričenjajo se priprave na praznovanje 70. obletnice zveze. Sprejme se odločitev o izvedbi svečane akademije in slavnostne parade po mestu Slovenska Bistrica, izdal se bo bilten.

Naše najmlajše društvo, Kebelj, praznuje 30 let.

To je le kratek povzetek dogodkov v 70-letni burni zgodovini naše zveze.

Veliko bi lahko napisali o operativnem delu, tako na preventivnem kot na intervencijskem področju. Gasilska zveza že desetletja stoji kot neomajen steber varnosti in pomoči v lokalni skupnosti. Vsako obdobje je bilo dinamično in zaznamovano z nenehnimi izzivi; vse pogostejše so naravne nesreče.

Če pogledamo število intervencij samo v zadnjem petletnem obdobju, jih je bilo: leta 2020 – 364, leta 2012 – 282, leta 2022 – 420 (požar na Krasu), leta 2023 – 789 (poplave), leta 2024 pa celo 1.141 (od tega 821 interventnih dogodkov, povezanih s katastrofalno točo v Slovenski Bistrici in Oplotnici).

Gasilske enote so v operativnem delu v vsakem obdobju naše zgodovine pokazale izjemno predanost, strokovnost, medsebojno sodelovanje in zmožnost hitrega prilagajanja dejanskim razmeram.

Sprehod skozi čas, skozi našo zgodovino, je posvečen vsem, ki so aktivno delovali in ustvarjali temelje, da je naša zveza med najbolje organiziranimi in tekmovalno najuspešnejšimi v Sloveniji. Namenjen je vsem, ki danes delamo v zvezi, in vsem, ki prihajajo za nami. Namenjen je vsem vam, dragi gasilci in gasilke naše zveze. Namenjen je vsem, ki nas spremljajo, ki so naši podporniki, namenjen ljudem in občanom občin Slovenska Bistrica, Oplotnica, Poljčane in Makole. Naj se naša zgodovina, naša plemenita zgodba, nadaljuje; veliko je še praznih nepopisanih listov. Ljudje nam zaupajo in upravičeno pričakujejo, da jih bomo, da jih boste še popisali.

Pot je začrtana; je volja, je znanje, je energija, da nadaljujemo pot v lepšo prihodnost naših otrok in zanamcev.

Zbral in povzel po zapisnikih skupščin Gasilske zveze Slovenska Bistrica od leta 1955 do 2025 in drugega gradiva društev:
Franc Ačko

Gasilska čelada nekoč in danes

Beseda komisijam
Gasilske zveze Slovenska Bistrica

Vse tri komisije za delo z mladino, članicami in starejšimi gasilci skozi celotno obdobje delovanja naše gasilske zveze uspešno opravljajo svoje naloge. Povzemamo prispevke predsednikov komisij:

Mladinska komisija:

70 let povezanosti, srčnosti in prihodnosti – skozi oči mladine

Spoštovani gasilci in gasilke!

Ob 70-letnici Gasilske zveze Slovenska Bistrica se z velikim spoštovanjem in hvaležnostjo ozremo nazaj – in obenem pogumno gledamo naprej. Ko danes pogledamo nazaj, ni mogoče spregledati pomembne vloge mladine. Znova in znova dokazujemo, da gasilstva ni brez podmladka. Pravi gasilec ne nastane čez noč – raste, razvija se in dozoreva skozi leta zaupanja, mentorstva in predanosti.

Prve sledi organiziranega mladinskega dela segajo že pred letom 1985. Prvi znani referent za mladino, Davorin Vošinek, je s poletnimi tabori v Portorožu povezal številne otroke iz različnih društev. Za njim je prišel Ranko Jeršič, skoraj dve desetletji duša in glas mladinskega dela. Postal je predsednik regijske komisije in član Mladinskega sveta GZS. V njegovem času je mladinsko delo dobilo še več vsebinske teže: preventivna znanja in gasilske vsebine. Vsak izmed naslednikov je nadaljeval to pot – Drejc Slatenšek, Stanka Čoh, Lavra Slatenšek, Suzana Ramšak, Boštjan Senekovič – vsak s svojim pogledom, srčnostjo in prispevkom, da je mladina ostala ena od osrednjih vrednot naše zveze.

Z letom 2024 sem vodenje mladinske komisije prevzela jaz, Sara Pitrof, z istim poslanstvom kot moji predhodniki: nadaljevati uspešno pot, okrepiti sodelovanje društev in mladim omogočiti razvoj na vseh ravneh, ki jih prinaša gasilstvo.

Skupinska slika iz letovanja, Debeli Rtič 2018

Utrinek iz tekmovanja mladine

Letovanja ostajajo srce našega dela. Naša zveza se lahko pohvali, da smo čez vsa leta otrokom omogočili letovanje. Prva znana letovanja so potekala že pred letom 1985 na Treh Kraljih. Od Portoroža, Treh Kraljev, Rogle, Debelega Rtiča, Punata, pa vse do Poreča, kjer smo zadnji dve leti preživeli nepozabne poletne dneve – vsaka destinacija je pustila zgodbe in spomine. V letošnjem letu se nas je na letovanju zbralo več kot 300 – največ doslej. To ni le številka, je znak zaupanja in skupnega truda mentorjev in vsakega društva.

Posebno mesto med mladinskimi aktivnostmi ima ligaško tekmovanje mladine, ki smo ga v naši zvezi prvič organizirali že leta 2010 v Poljčanah. Takrat so zmagovalci prejeli trenerke podjetja Vinter – simbol prve zmage in skupne motivacije. Od takrat naprej liga poteka vsako leto, vsakič v drugem društvu, in obsega štiri tekme na sezono. Ena izmed najdlje trajajočih oblik preverjanja znanja je gasilski kviz, ki je bil organiziran na Ptuju že v času predsedovanja Ranka Jeršiča. Od leta 2014 ga vsako leto organiziramo v sodelovanju s prijateljskimi zvezami – GZ Majšperk, GZ Kidričevo in GZ Videm. Posebno mesto ima tudi orientacijsko tekmovanje, kjer se preizkušajo v topografiji, logiki in spretnosti na terenu. Tekmovanja potekajo v naravi, kar jim daje dodano vrednost – preizkus v realnih razmerah in povezovanje z drugimi društvi.

Danes Mladinska komisija šteje 13 članov, predsednikov mladinskih komisij društev, ki skozi celo leto skrbimo, da mladinsko delo živi in raste. Skupaj pripravljamo letni program, ki vključuje kvize, orientacijska in ligaška tekmovanja, letovanja, srečanja mentorjev in številna izobraževanja.

Iskrena hvala vsem, ki soustvarjate to pot – nekdanjim in sedanjim mentorjem, članom komisij, vodstvom društev, staršem, podpornikom ter predvsem mladim, ki z energijo in navdušenjem dokazujete, da gasilstvo živi skozi vas. Hvala za vsak vložen trenutek, za vsak nasvet, za vsak iskren pogovor in nasmeh. Vaša podpora in zaupanje nam omogočata, da iz dneva v dan rastemo in ustvarjamo trdne temelje za prihodnost gasilske mladine.

Kar se naučiš s srcem, ostane za vse življenje.

Z gasilskim pozdravom: Na pomoč!

Sara Pitrof
Predsednica Mladinske komisije
Gasilske zveze Slovenska Bistrica

Komisija za delo z članicami:

Naše članice, naš ponos

Članice Gasilske zveze so bile skozi celotno obdobje vpete v delo gasilcev. Že od začetka delovanja Gasilske zveze Slovenska Bistrica leta 1955 je bil velik poudarek na vključevanju žensk v gasilske vrste. V zapisnikih občnih zborov zveze prebiramo, s kakšnim zanosom pišejo o povečanju števila članic. Danes članice enakovredno opravljajo vse naloge tako na področju preventive kot operative.

Srečujemo jih v prvih vrstah na izobraževanjih, usposabljanjih in intervencijah. Svoje znanje prenašajo na mlade; kot mentorice privabljajo in usposabljajo novi rod, kar je ključno za nadaljnji razvoj in obstoj gasilstva.

V Gasilski zvezi dajemo velik poudarek članicam. Srečujejo se na vsakoletnem srečanju, ki ga vsako leto organizira drugo gasilsko društvo naše zveze. Tako prijetno vzdušje je značilno za takšna srečanja.

Vsako leto poteka tudi regijsko srečanje članic Podravske regije.

Tudi tekmovalni dosežki članic naše zveze so na najvišji ravni. Največje uspehe so dosegle gasilke članice A iz Šmartnega na Pohorju, ki so sodelovale tudi na olimpijadi.

V zadnjem obdobju so se uspešnim tekmovalnim rezultatom pridružile tudi članice A iz Laporja. Obe ekipi imata tudi v prihodnje velike cilje. Želimo si, da se omenjenima ekipama pridružijo še nove ekipe iz drugih društev.

Naše članice aktivno sodelujejo na vseh vajah; prijetno so nas presenetile na dnevu operativnih gasilcev na Treh Kraljih, kjer so samostojno izvedle kompleksno vajo gašenja požara v naravi.

Komisija za delo z članicami se redno sestaja na rednih sestankih. Udeležujejo se tudi izobraževanj in posvetov v organizaciji GZS.

Prav tako s svojo prisotnostjo dopolnjujejo različne gasilske formacije na prireditvah, svečanostih in drugih dogodkih.

Tudi naši gasilski domovi, ki so v Sloveniji ponos in ogledalo gasilcev, ne bi bili tako urejeni in čisti, če ne bi članice opravljale svojega poslanstva. Zato smo na njih ponosni in jih cenimo.

Jožica Pečovnik
Predsednica komisije za delo z članicami
Gasilske zveze Slovenska Bistrica

Članice na vaji na Treh Kraljih leta 2019

Komisija za delo z veterani:

Cenimo zasluge starejših gasilcev

Pri Gasilski zvezi Slovenska Bistrica že vrsto let deluje Komisija za delo s starejšimi gasilkami, gasilci in gasilskimi veterani.

V dolgoletni zgodovini imajo veterani vidne zasluge za razvoj gasilstva. Med njimi je kar nekaj takih, ki so člani gasilske organizacije 60 ali 70 let in še kakšno leto več. Gasilski veterani s svojim znanjem in izkušnjami bogatijo dogajanje v društvih, ponosno nosijo gasilski prapor na pomembnih dogodkih in prireditvah v občinah Makole, Poljčane, Oplotnica in Slovenska Bistrica.

Od takrat, ko so bili aktivni gasilci, se je veliko spremenilo. V njihovih časih so delali predano, požrtvovalno in ustvarjalno, a bili so samo gasilci in strojniki, ki so rokovali z motorno brizgalno in bili vozniki gasilskega avtomobila. Danes gasilstvo zahteva veliko več znanja. Posamezni gasilci so usposobljeni za vrsto novih specialnosti, uporabnih pri intervencijah in reševanju.

V Komisiji za delo z veterani program nadgrajujemo s predavanji za tretje življenjsko obdobje. Posebno skrb namenjamo ohranjanju psihofizičnih, socialnih, kulturnih in športnih sposobnosti naših članic in članov. Smo starajoča se družba, število starejših gasilk, starejših gasilcev in gasilskih veteranov v naši zvezi narašča. Po predpisu postane gasilski veteran ali veteranka vsak, ko dopolni 65 let.

V komisiji se zavedamo, da bo naše delo še uspešnejše, če bodo komisije v društvih sprejele svoje programe dela, ki so koristni za njihovo okolje. Napredek smo že dosegli s tem, da so predsedniki komisij za delo z veterani člani upravnega odbora društva.

Komisija enkrat na leto organizira strokovno ekskurzijo in srečanje vseh članov na družabnem dogodku v enem od gasilskih društev. To leto smo se veselili že štiriinštiridesetič na Tinju.

Gasilci veterani v naši zvezi so zelo dejavni tudi na tekmovalnem področju Gasilske zveze Slovenije. Enoti veteranov iz Prostovoljnega gasilskega društva Oplotnica in Prostovoljnega industrijskega društva Impol dosegata odlične rezultate – obe ekipi sta osvojili naslov državnih prvakinj. Poleg tega se tri druge enote – Tinje, Zgornja Bistrica in Poljčane – uvrščajo v zgornji del državne tabele.

V naših veteranskih vrstah imamo tri prejemnike najvišjega priznanja Gasilske zveze Slovenije – nagrade Matevža Haceta: leta 1998 jo je prejel Jože Kapun iz Prostovoljnega gasilskega društva Zgornja Bistrica, leta 2008 Silvo Mikložič iz PGD Pragersko in leta 2011 Marjan Zaviršek iz PGD Slovenska Bistrica.

Plaketo gasilca Gasilske zveze Slovenije je leta 2021 prejel Mirko Slatenšek iz PGD Poljčane.

Poleg tega smo v naši organizaciji podelili naziv Častni predsednik Gasilske zveze Jožetu Črešnarju in Alojzu Kocjančiču, naziv Častni poveljnik gasilske zveze pa Silvu Mikložiču.

Ladislav Steinbacher
Predsednik komisije za delo s starejšimi gasilci Gasilske zveze Slovenska Bistrica

Mladim za vzor.
Utrinek s tekmovanja veteranov.

Udeleženci gasilskih olimpijad

Še nekaj utrinkov iz gasilskih olimpijad, na katerih so Slovenijo zastopala gasilska društva iz naše zveze.

GZ Slovenska Bistrica je mednarodno poznana po izjemnih dosežkih na tekmovalnem področju, po zavidljivih uspehih na več olimpijadah.

Uvrstitve na olimpijadah:

Varšava, Poljska – 1989
Moški PIGD IMPOL člani A: 10. mesto

Varšava, Poljska,
ekipa PIGD IMPOL

Herning, Danska – 1997
Moški Šmartno na Pohorju člani A: 5. mesto in Šmartno na Pohorju člani B: 5. mesto

Henring, Danska,
ekipi PGD Šmartno na Pohorju

Kuopio, Finska – 2001
Moški Šmartno na Pohorju člani B: 1. mesto

Kuopio, Finska,
ekipa PGD Šmartno na Pohorju

Varaždin, Hrvaška – 2005
Moški Šmartno na Pohorju člani B: 1. mesto, Kebelj člani A: 25. mesto

Poklicni Impol Slovenska Bistrica člani A: 2. mesto

Varaždin, Hrvaška,
ekipa PGD Šmartno na Pohorju

Varaždin, Hrvaška,
ekipa PIGD IMPOL

Varaždin, Hrvaška,
ekipa PGD Kebelj

Ostrava, Češka – 2009
Moški Šmartno na Pohorju člani B: 1. mesto, Kebelj člani A: 5. mesto, Kebelj člani B: 6. mesto

Poklicni Impol Slovenska Bistrica člani A: 2. mesto

Ostrava, Češka,
ekipa PGD Šmartno na Pohorju

Ostrava, Češka,
ekipa PIGD IMPOL

Ostrava, Češka,
ekipi PGD Kebelj

Mulhouse, Francija – 2013
Moški Šmartno na Pohorju A: 3. mesto in Šmartno na Pohorju B: 3. mesto

Poklicni Impol Slovenska Bistrica B: 1. mesto

Mulhouse, Francija,
ekipa PIGD IMPOL

Mulhouse, Francija,
ekipi PGD Šmartno na Pohorju

Beljak, Avstrija – 2017
Ženske Šmartno na Pohorju članice A: 4. mesto

Moški Šmartno na Pohorju člani B: 1. mesto, Kebelj člani B: 5. mesto, Tinje člani A: 41. mesto in Oplotnica člani A: 56. mesto

Beljak, Avstrija,
ekipi PGD Šmartno na Pohorju

Beljak, Avstrija,
ekipa PGD Kebelj

Beljak, Avstrija,
ekipa PGD Oplotnica

Beljak, Avstrija,
ekipa PGD Tinje

Celje, Slovenija – 2022
Tinje člani A: 8. mesto, Oplotnica člani A: 22. mesto, Šmartno na Pohorju člani B: 2. mesto in Kebelj člani B: 3. mesto

Celje, Slovenija,
ekipa PGD Šmartno na Pohorju

Celje, Slovenija, ekipa PGD Kebelj

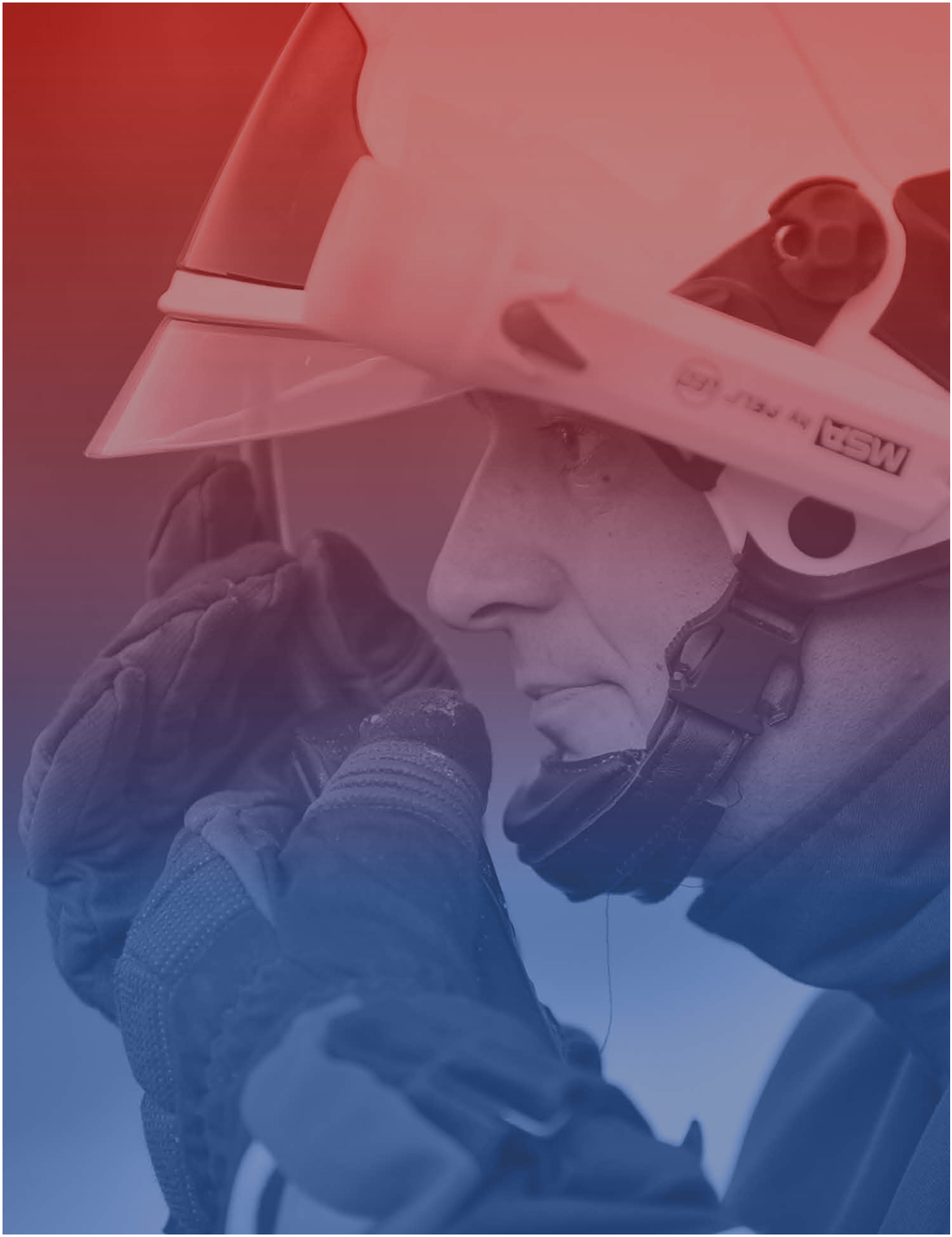
Celje, Slovenija,
ekipa PGD Tinje

Celje, Slovenija,
ekipa PGD Oplotnica

Seveda so bila naša društva poleg olimpijad uspešna tudi na regijskih, državnih in pokalnih tekmovanjih. Vsako leto v posameznih kategorijah posegajo po najvišjih mestih v regiji in državi.

Izpostaviti velja tudi ekipe v tekmovanju Fire Combat iz PGD Videž kot večkratne zmagovalke lige.

MSA

Vodstvo Gasilske zveze

Slovenska Bistrica v letu 2025

Upravni odbor

Slavko Pitrof, predsednik, Franc Ačko namestnik predsednika, Lavra Slatenšek tajnica, Jožef Brglez, Robert Gumzej, Vinko Kunej, Dušan Vižentin, Nejc Slomšek, Miran Juhart, Miran Gajšt, Vlado Berdnik, Milan Stegne, Robert Vogrinec, Božidar Veber, Lovro Metikoš, Franc Višič, Sara Pitrof, Jožica Pečovnik, Ladislav Steinbacher

Upravni odbor Gasilske zveze

Poveljstvo

David Prelog poveljnik, Aleš Podlesnik namestnik poveljnika, Miran Čoh, Drejc Slatenšek, Jernej Roršek, Boris Kos, Davorin Vošinek, Boštjan Plajh, Luka Rojs, Božidar Vivod, Rok Rutnik, Boris Keršič, Sebastian Mohorko, Miha Fridrih, Franc Hozjan, Franc Turk, Žan Justinek, Evgen Vintar, Denis Podvršnik, Marko Gracej, Damjan Selinšek, Aleš švab, Nejc Kokot, Anton Rihtar

Poveljstvo Gasilske zveze

Nadzorni odbor

Boris Ramšak predsednik, Mirko Slatenšek, Franc Pahič, Alojz Kocjančič

Nadzorni odbor Gasilske zveze (manjka Boris Ramšak)

Skupna slika upravnega odbora in poveljstva in nadzornega odbora Gasilske zveze

PGD
GASILCI

Predstavitev gasilskih društev
Gasilske zveze
Slovenska Bistrica

Prostovoljno gasilsko društvo **Slovenska Bistrica**

Naslov	**Kolodvorska ulica 23,2310 Slovenska Bistrica**
Leto ustanovitve	**1872**
Število članov	**166**
Število operativnih članov	**97**
Število članov podmladka	**39**
Vozni park	**PV1, GVM1,HTV1, GVC1, GVC1, GVC2, OVVO, ALK 23/12**
Število prebivalcev	**11.186**
Površina požarnega rajona	**39,2 km²**

Gasilski dom z voznim parkom

Bistrica je bila v 13. stoletju trg, ob koncu stoletja pa že mestna naselbina, ki se je pogosto srečevala s požari. Za leto posameznega dogodka vemo le za nekatere. Januarja 1384 je pogorel grad z Marijino kapelo, leta 1446 pa je bila Bistrica vsa v plamenih ob obleganju Madžarov. Oglejski kronist Paolo Santonino je med obiskom Bistrice leta 1487 zapisal v dnevnik, da mesto še kaže sledi požarov iz let 1440 in 1469. Bistrica si je komaj opomogla, ko so jo leta 1532 Turki oropali in požgali. Veliko požarov so povzročili uporni kmetje, ki so leta 1635 na Štajerskem požgali več grajskih in gospodarskih poslopij, v naši bližini Žički dvor pri Oplotnici in Pragerski dvor. Med letoma 1779 in 1798 je mesto dvakrat pogorelo. Leta 1788 so v celoti pogorele Studenice s samostanom in nad njim stoječi grad. Leta 1813 je pogorela Spodnja Polskava, leta 1818 pa Šmartno na Pohorju.

Povod za ustanovitev požarne brambe so bili številni požari ob koncu 19. stoletja v Slovenski Bistrici in okolici, še posebej požar 4. oktobra 1872, ko sta pogoreli dve hiši in gospodarsko poslopje župnišča. Da takrat ni nastala večja škoda, gre zahvala požarni brambi Maribor – mesto. Mariborski gasilci so prejeli brzojavko ob 10.15. Ob 11. uri so se že peljali s posebnim vlakom proti Pragerskemu, kjer so jih čakali trije pari konj iz bistriške vojašnice. Ob 12.15 so bili na kraju požara, ogenj so omejili in rešili cerkev. Šele ob 23. uri zvečer so se z vozovi napotili nazaj proti Mariboru.

Že 23. oktobra 1872 je bil ob 17. uri v občinski stavbi na Glavnem trgu pod predsedstvom župana Franca Formacherja zbor bistriške požarne brambe. Imenovan je bil devetčlanski odbor, ki je že na isti seji razpravljal o pravilih društva in nabavi brizgalne. Tako je bilo bistriško gasilstvo organizirano že slaba tri leta po ustanovitvi prvega gasilskega društva na Slovenskem. In poslanstvo se je začelo ter preraslo v organizacijo, kot jo spremljamo danes.

Ko se zazremo v preteklost, ne moremo in ne smemo mimo mejnikov, ki so postavljali temelje tega, kar imamo danes. Deseto obletnico je zaznamovala nabava še ene brizgalne. Ko spremljamo zapise v kroniki, izpostavimo zapis ob petdeseti obletnici delovanja društva leta 1922:

»Društveno delovanje v tem letu, ko se je praznovala 50-letnica obstoja društva, je bilo tako živahno kot nobeno leto prej. Društvene prireditve so bile štiri, in sicer: 18. II. plesna zabava pri Avguštinu, 2. VII. proslava 50-letnice na prostoru pred šolo in sodnijo, 8. X. vinska trgatev pri Avguštinu in silvestrovo v hotelu Beograd.«

Leto 1941:
»13. marec 1941 – procesija po mestu – zadnja manifestacija čete … pisani spomini umolknejo za dolgo, predolgo za slovensko domačo materino besedo …«

Članom društva je bil prepovedan vstop v dom.

Leto 1955:
Vzporedno z ustanovitvijo Okrajne gasilske zveze je tega leta v kroniki gasilskega društva zapisan pomenljiv stavek:

Slovenska Bistrica, ožja okolica gasilskega doma

»V tekočem letu se je pokazala potreba po večjem številu šolanih gasilskih kadrov – podčastnikov – in po gasilski opremi, ki je za izvrševanje vedno bolj zahtevnih akcij že večji del neprimerna. Slabost gasilske čete je bil orodni voz, ki so ga člani čete sami v tekočem letu opremili in preuredili tako, da je usposobljen za svoj namen.«

Leto 1972 – 100-letnica gasilskega društva:

»V času 100-letnega delovanja je društvo stopilo v akcijo skoraj tisočkrat. Pri tem je sodelovalo več tisoč gasilcev, ki so s tisočimi prostovoljnimi urami dela obvarovali družbeno in zasebno premoženje pred mnogimi milijoni škode.«

In še besede enega izmed gostov na stotem občnem zboru:
»Ko stopate v drugo stoletje, se spomnite nazaj, a stopajte vedno naprej.«

Po pregledu kronike gasilskega društva se omenja, da je društvo leta 1973 na dvorišču Bistriškega gradu, kjer je bila gasilska veselica, obeležilo tudi dogodek – prevzem gasilske avtocisterne. Takratni poveljnik PGD Slovenska Bistrica Vinko Polanec je zapisal: »Redke so takšne slovesnosti v gasilskih društvih, ko prevzemamo iz rok pokrovitelja današnje slovesnosti in glavnega darovalca, Skupščine občine Slovenska Bistrica, društvu in družbi tako potreben kombiniran gasilski avto.« V letu 1974 je društvo postalo bogatejše še za dve vozili: moštveni kombi Bus 2001 za 15 članov s prikolico in cisterno TAM 5000. Člani so v letih, ki so sledila, svoje delo namenili izobraževanju, večinoma v okviru akcij Nič nas ne sme presenetiti (NNP). Ob 110. obletnici društva leta 1982 so v gasilski kroniki zapisali, da se s ponosom ozirajo na opravljeno delo predhodnikov, ki so neumorno delali in polnili gasilske vrste s ciljem, da v vsakem trenutku nesebično ter požrtvovalno priskočijo na pomoč vsakomur, ki je pomoči potreben. V istem letu so člani aktivno pristopili tudi k adaptaciji gasilskega doma (prekritje strehe, obnova fasade). Poleg dela operativnih enot, ki so se odzvale klicu na pomoč, je bilo opravljenega tudi veliko dela na področju preventivne dejavnosti.

V letu 1986 so se v društvu z ustanovitvijo sekcije Mladi gasilec začeli aktivneje ukvarjati z izobraževanjem mladih, ki so sodelovali na tekmovanjih. Prav tako so se v tem letu začele aktivnosti za gradnjo novega doma.

Gasilska parada ob stoti obletnici
PGD Slovenska Bistrica

Krst novega, redkega vozila Magirus leta 1972

V juniju leta 1991 je bila večina gasilcev vpoklicana v teritorialno obrambo, ostali pa so delovali v enotah civilne zaščite in opravljali dežurstva z gasilsko tehniko. V prelomnem letu 1992 so se nadaljevale priprave na praznovanje 120. obletnice društva (avgust 1992) in gradnjo novega gasilskega doma. V okviru obletnice je bila izdana Gasilska panorama s kronologijo društva pod naslovom Gasilci v akciji ter izvedena praktična predstavitev delovanja stare gasilske črpalke (last GD Oplotnica). Organizirana je bila tudi velika gasilska vaja v središču mesta (nekdanji hotel Planina), na kateri so sodelovala društva Občinske gasilske zveze Slovenska Bistrica in Gasilsko društvo Slovenske Konjice z avtolestvijo. Vaje se je udeležil tudi poveljnik Gasilske zveze Slovenije Tone Sentočnik.

Med gosti, ki so se udeležili zaključne slovesnosti v mestnem parku, je bil predsednik Gasilske zveze Slovenije Ernest Eöry. Člani društva so bili tudi v letu 1992 zelo aktivni pri gradnji novega doma (izdelali so glavno kanalizacijo in izkop avtomehanskega kanala). Želja, da bi se društvo vselilo v nov dom, se jim na žalost ni uresničila.

V letu 1993 je Republika Slovenija sprejela nov Zakon o gasilstvu in Zakon o varstvu pred požarom. S tema zakonoma so gasilci dobili jasne osnove za delovanje. V letih 1993 in 1994 je člane še vedno skrbela nerešena situacija glede gradnje novega doma.

Celotno leto 1995 so člani izvajali delovne akcije pri dokončanju gradnje in urejanju okolice novega gasilskega doma (pridobili so vsa dovoljenja za opravljanje dela v novem objektu, uporabno dovoljenje, uredili vpis v zemljiško knjigo ...). Takratna desetina članov A je bila zelo aktivna na športno-tekmovalnem področju in je dosegla nekaj vidnih uvrstitev na meddruštvenih tekmovanjih.

Leta 1996 je društvo skladno z Zakonom o gasilstvu podpisalo prvo koncesijsko pogodbo o financiranju z občino. Konec leta so prejeli tudi dve tretjini sredstev za nabavo novega gasilskega vozila Steyr. Ob izteku leta je društvo navezalo prijateljske stike z gasilskim društvom Barsinghausen iz Nemčije.

Po zapisih v gasilski kroniki je bilo leto 1997 posvečeno jubileju ob 125. obletnici društva. Nadaljevalo se je urejanje prostorov in okolice novega doma, vodstvo društva pa se je ukvarjalo z zbiranjem finančnih sredstev za plačilo novega gasilskega vozila Steyr. Sredstva so v veliki meri prispevali občani in podjetja, za kar jim je bilo društvo zelo hvaležno.

Veliko truda so operativni gasilci vložili tudi v izobraževanje, saj je društvo z Republiko Slovenijo podpisalo koncesijsko

Člani društva ob 100-letnici

pogodbo za izvajanje intervencij pri prometnih nesrečah in nevarnih snoveh. Društvo je dobilo hidravlične škarje in opremo za tehnično reševanje, kar je zahtevalo dodatno usposabljanje članov.

Pri nabavi opreme za zaščito in reševanje so bili v društvu v letu 1998 zelo uspešni, saj so pridobili hitro intervencijsko vozilo VW Transporter s kompletno opremo za tehnično reševanje ter VW kombi za prevoz moštva (8+1). Nabavljena sta bila še dva računalnika za potrebe operative in administracije, deset pozivnikov in deset zaščitnih oblek, škornjev ter rokavic ter nekaj druge manjše opreme. Opravili so tudi veliko prostovoljnega dela pri urejanju in čiščenju doma ter opreme, izvedli pa so tudi krst sv. Florijana.

Leto 1999 je bilo glede nabave opreme in tehnike uspešno, pri čemer je del sredstev zagotovilo tudi Ministrstvo za obrambo RS. Z lastnimi sredstvi in prostovoljnim delom so pokrili teraso doma.

Začetek novega tisočletja je zaznamoval požar, ki se je zgodil 1. avgusta 2000, ko sta v središču mesta zagorela ostrešje Marijine cerkve in ostrešje stanovanjskega dela, povezanega s cerkvijo. Požar so gasili gasilci iz Gasilske zveze Slovenske Bistrice, na pomoč pa so jim priskočili tudi poklicni gasilci iz Maribora in PGD Slovenske Konjice.

Z nabavo prepotrebne tehnike so v društvu nadaljevali tudi v letu 2001, ko so kupili gasilsko motorno žago, neiskreče orodje in dopolnili opremo za tehnično reševanje v prometnih nesrečah ter reševanje nevarnih snovi. Nabavili so tudi rabljeno avtolestev znamke Magirus DLK 25 12 Vario.

V letu 2001 je PGD Slovenska Bistrica začelo aktivno sodelovati tudi z urgentno službo Zdravstvenega doma Slovenska Bistrica.

Leta 2002 je društvo obeležilo visok jubilej – 130. obletnico. Temu so posvetili posebno pozornost. Največji slovesnosti sta bili 21. septembra, ko so krstili novo avtolestev, razvili nov društveni prapor in organizirali parado, ter 4. oktobra, ko so s slovesno akademijo v Bistriškem gradu zaključili praznovanje.

V letu 2003 je upravni odbor društva sklenil, da začnejo namensko varčevati za novo vozilo, saj je bil MAGIRUS star 34 let in ni bil več varen za intervencije. Odpravili so se v Linz, kjer so obiskali tovarno Rosenbauer, znano po izdelavi gasilske opreme.

Leta 2005 so poleg drugih obveznosti organizirali in obeležili 50. obletnico obstoja Gasilske zveze Slovenska Bistrica ter pripravili srečanje veteranov. Leta 2006 so gasilci PGD Slovenska Bistrica prejeli zahvalo Gasilske zveze Slovenije za pomoč pri gašenju na Krasu. 140. obletnico društva je leta 2012 zaznamoval tudi projekt Za varno življenje in premoženje, s katerim so opozarjali in ozaveščali o nevarnosti požarov, zlasti na sončnih elektrarnah ter ob množičnih nesrečah. Sodelovali so tudi na največjem tekmovanju evropskega Rdečega križa, ki ga je RK Slovenije organiziral ob 150. obletnici svojega obstoja.

Leta 2016 je PGD Slovenska Bistrica podpisalo listino o pobratenju z gasilci iz DVD Crikvena na Hrvaškem. V tem letu so zamenjali tudi vozilo Steyr.

Društvo že ves čas namenja veliko pozornosti podmladku. Desetina mladih članov se vsako leto uspešno udeležuje tekmovanj v pionirski in mladinski ligi ter dosega odlične rezultate. Aktivno sodelujejo pri vseh dejavnostih društva, na vajah in delovnih akcijah. Za najmlajše organizirajo tudi mladinske tabore.

Praznično leto 2022, ko je društvo praznovalo 150. obletnico, je bilo zaznamovano s številnimi dogodki. PGD Slovenska Bistrica je kot partner začelo sodelovati v projektu Za varno življenje, premoženje in okolje. Posebno pozornost so namenili preventivi, ozaveščanju in poudarjanju, da poleg varovanja življenja in premoženja varujejo tudi okolje. Z delavnicami so prikazali pravilno ukrepanje in preprečevanje škode v naravi.

Dolgo pričakovano druženje na veselici z gasilci PGD Slovenska Bistrica je potekalo 20. avgusta 2022, ko je obisk presegel vsa pričakovanja. Dogodek je bil eden izmed osrednjih družabnih trenutkov leta v mestu Slovenska Bistrica.

Oktobra 2022 so jubilej sklenili s slovesno akademijo, demonstracijsko gasilsko vajo ter krstom novega gasilskega vozila za gašenje in reševanje z višin ALK 32. Zaradi slabega vremena je gasilska parada odpadla in bila preložena na kasnejši termin. Novo vozilo ALK 32 je nadomestilo prejšnje iz leta 1985. Z njim lahko PGD Slovenska Bistrica učinkovito izvaja ukrepe požarne varnosti, zaščite in reševanja v višjih etažah objektov ter prispeva k večji varnosti prebivalcev in premoženja.

Nakup vozila je sofinanciralo Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje s sredstvi požarnega sklada, preostanek pa sta prispevali Občina Slovenska Bistrica in Občina Oplotnica, ki sta decembra 2020 sklenili sporazum o nakupu in skupni uporabi vozila.

Ob 150. obletnici društva so podelili častne nazive:

- Adolf Marčič – častni član PGD Slovenska Bistrica
- Jožef Leščak – častni član PGD Slovenska Bistrica
- Milan Smrekar – častni poveljnik PGD Slovenska Bistrica
- Božidar Vivod – častni poveljnik PGD Slovenska Bistrica
- Marjan Ravš – častni predsednik PGD Slovenska Bistrica

Za vso častno delo in čas, ki so ga nesebično namenili delovanju društva, smo jim lahko iskreno hvaležni.

Vsi skupaj – operativci, veterani, članice in mladina – smo v letu 2025 opravili že več kot 3.500 prostovoljnih ur dela. Pripravljeni smo pomagati, a si želimo, da bi bilo zaradi varnosti ljudi, premoženja in okolja naših intervencij čim manj.

Bistriški gasilci s ponosom obujamo spomine in pogumno zremo v prihodnost.

Letovanje mladih gasilcev v osemdesetih na Treh Kraljih

Prostovoljno gasilsko društvo **Spodnja Polskava**

Naslov	**Spodnja Polskava 239, 2331 Pragersko**
Leto ustanovitve	**1887**
Število članov	**220**
Število operativnih članov	**28, rezervni operativni 24**
Število članov podmladka	**17 pionirjev, 33 mladincev, 10 pripravnikov**
Število veteranov	**27**
Vozni park	**GVC -1, GVM-1 in PV-1**
Število prebivalcev	**1.133**
Površina požarnega rajona	**13 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD Spodnja Polskava** **www.pgd-spodnja-polskava.si/**

Gasilski dom z voznim parkom

Spodnja Polskava je vas z bogato tradicijo. Sadovi preteklosti so vidni in tradicija spremlja rodove. PGD Spodnja Polskava je drugo najstarejše društvo v GZ Slovenska Bistrica in je v svoji 138-letni zgodovini prešlo čez viharne čase. Na pobudo grofa Julija Attemsa so se 6. 1. 1887 v gostilni pri Karlu Hrastniku na Spodnji Polskavi sestali vaški veljaki in grof ter sklenili ustanoviti svoje prostovoljno gasilsko društvo. Na tem gostilniškem sestanku so bile podane in sprejete smernice novo nastalega društva ter v pisni obliki oddane 27. 2. 1887 občinskim možem v presojo. Že naslednji dan je občina tako odločitev podprla in dovolila ustanovitev društva. Junija istega leta so novo gasilsko društvo povabili v mariborsko okrajno zvezo. Januarja 1888 so imeli prvi občni zbor, na katerem so izvolili nov odbor, in od takrat so občni zbori postali tradicija.

Pred prvo svetovno vojno se je med gasilci porodila želja po novem gasilskem domu. Dne 5. avgusta 1912 so položili temeljni kamen za edinstven dom v tem prostoru, saj je zgrajen nad potokom. Pred zimo je bila zgradba že pod streho. Društvo še vedno hrani originalni načrt za gradnjo doma, ki so ga gasilci ponosno in slovesno otvorili 17. avgusta 1913.

Po drugi svetovni vojni smo prostore gasilskega doma odstopili šoli, ki se je obnavljala. Šola je prostore gasilskega doma ponovno uporabljala v času gradnje nove šole na Spodnji Polskavi in širitve podružnice na Zgornji Polskavi. Leta 1993 je gospod Janko Mohorič na pročelju gasilskega doma izdelal kapelico s kipom svetega Florijana.

Ker je dom postal premajhen za delovanje društva in za vso potrebno opremo, so se leta 2012 znova obudile želje po novih prostorih. Leto kasneje se je ustanovil gradbeni odbor, že marca se je PGD Spodnja Polskava uradno vpisalo v zemljiško knjigo kot lastnik novega zemljišča, novembra 2014 pa je bila z izvajalcem gradbenih del podpisana pogodba za gradnjo novega doma. Decembra so se že začela prva gradbena dela, januarja 2015 pa je bila položena temeljna plošča.

V novi, sodobni in težko prigarani gasilski dom, velik 456 m², so se gasilci z opremo preselili leta 2017. Skupaj s Krajevno skupnostjo Spodnja Polskava in Občino Slovenska Bistrica so stari gasilski dom na Mlinskem potoku obnovili ter mu vrnili prvotni videz. V njem se v prihodnje načrtuje domovanje muzeja starodobnih eksponatov, na katere so v društvu izredno ponosni. To sta predvsem gasilna brizgalna iz leta 1892 in avto-brizgalna Steyr iz leta 1927. Oba eksponata sta obnovljena in še vedno delujoča.

Ob 50. obletnici društva, ob praznovanju 100. obletnice in ob praznovanju 130-letnice so gasilci razvili nov prapor.

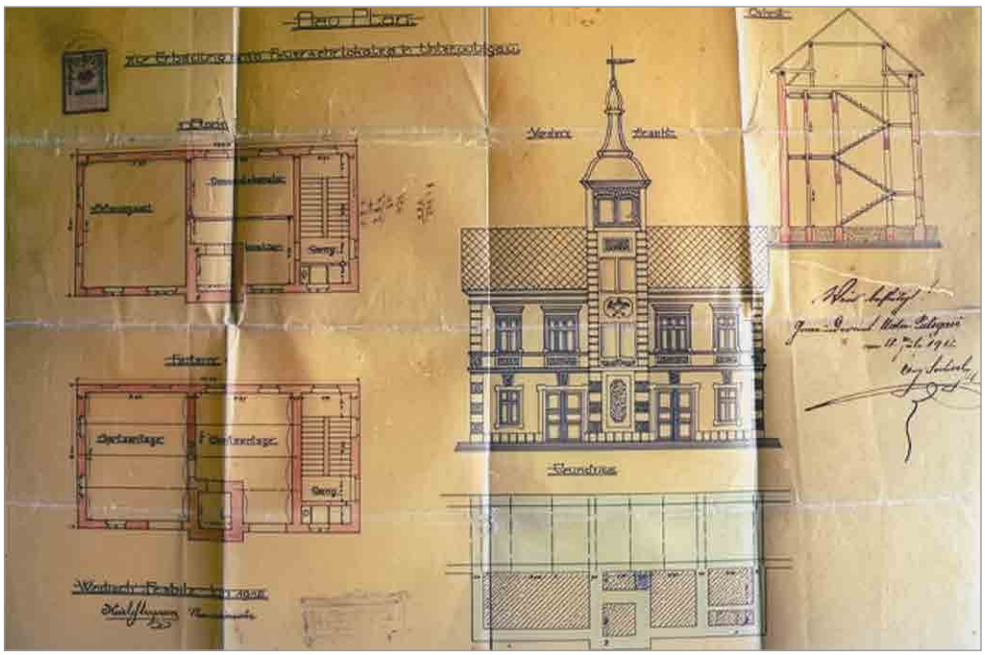
Spodnja Polskava, gasilski dom na sredini fotografije

Gasilski veterani na ročni brizgalni z konjsko vprego

Namen društva je nuditi pomoč občanom in gospodarskim subjektom na področju varstva pred požari ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Ob pomanjkanju pitne vode člani društva z vsem spoštovanjem in veseljem opravljajo tudi prevoze vode na ogrožena območja. V celotnem obdobju delovanja društva je bilo izvedenih zelo veliko intervencij, ki ne bi bile tako uspešne, če ne bi izvajali sprotnega usposabljanja svojih članov in mladine. Že davnega leta 1931 so spodnjepolskavski gasilci ustanovili »gasilski naraščaj«. Leta 1961 so z veliko truda razvili svoj pionirski prapor. Na občinski, regijski in državni ravni društvo od takrat posega po odličjih ter domov prinaša pokale in medalje. V letu 2022 so dobili tudi državne prvake v gasilski orientaciji. Ekipo so sestavljale Mia Gajšt, Neža Perše in Neža Remškar, njihov mentor pa je bil Matej Perše.

Operativna enota se je preizkusila tudi v

Načrt iz leta 1912, za gradnjo gasilslskega doma

Še vedno delujoča avtobrizgalna Steyr

gasilski disciplini »Firecombat«. Več ekip je nastopalo za točke državnega prvenstva. Ekipa ŠU-GU v sestavi Evgen Vintar in Boštjan Bračič se je redno uvrščala na najvišja mesta. Še posebej uspešna sta bila leta 2011, ko sta postala državna prvaka v enem najtežjih gasilskih tekmovanj pri nas. Tekmovanja so organizirali tudi na Spodnji Polskavi.

Vsako leto se člani udeležijo regijskega preverjanja usposobljenosti ekip prve pomoči. Leto 2004 pa bo društvo za vedno zaznamovalo, saj so, polni pričakovanj in sanj, postali državni prvaki ter se uvrstili na evropsko tekmovanje PP, ki je potekalo na Slovaškem. Zaslužni člani za ta uspeh so bili: Sebastijan Mohorko, Marjana Sagadin, Miran Gajšt, Miran Furek, Boštjan Bračič, Primož Trauner, Nejc Žagar, Luka Zver, Petra Sagadin, Doroteja Falež, Ana Ravnjak, Rok Rutnik in Luka Rojs.

Ponosni so tudi na dejstvo, da je bil član

Florjanova maša 2017, v ozadju stari gasilski dom

Podpis

društva Boštjan Čavničar pobudnik akcije, ki je prinesla zunanji avtomatski defibrilator (AED) v vsako vas. Na Spodnjo Polskavo je bil pripeljan že leta 2012, od takrat pa deluje tudi ekipa prvih posredovalcev. Društvo je pridobilo veliko nove opreme, ki je pri njihovem delu skoraj nepogrešljiva.

Spodnjepolskavski gasilci pa niso znani le po svojih prizadevanjih pri gašenju požarov in pomoči ob drugih nesrečah, temveč še po nečem. Tudi ta zgodba se začenja v takratni gostilni Muršec, ko so 2. decembra 1907 ustanovili Spodnjepolskavsko gasilsko godbo na pihala, eno redkih, ki delujejo še danes. V tem času so godbeniki nastopili na številnih prireditvah in osvojili marsikatero nagrado. Danes pod okriljem KUD Gasilske godbe na pihala Spodnja Polskava in pod dirigentsko palico Roka Vovka igra več kot 40 godbenikov iz vseh koncev Slovenije. Jedro njihovega delovanja in ustvarjanja predstavljata tradicionalni

Gasilski manever ob 120-letnici društva

božično-novoletni koncert in regijsko srečanje pihalnih godb, ki ga organizirajo vse od leta 1973.

Veliko složnosti potrebujejo člani v času Spodnjepolskavskega poletja, saj so gasilci hrbtenica prireditve. V zadnjem času posebno pozornost namenjajo izobraževanju operative in opremljanju društva z vso potrebno opremo za delo, saj bodo le tako lahko pomagali vsem pomoči potrebnim. Zelo aktivni so v društvu še veterani in v zadnjem času članice.

Svojo bogato zgodovino delovanja so spodnjepolskavski gasilci zapisali v društveni kroniki, v zbornikih, ki so izšli ob 100-, 120- in 130-letnici društva, ter v zborniku ob 750-letnici župnije sv. Štefana na Spodnji Polskavi. O njihovem delu je pisal tudi Mirko Munda v knjigi Spodnja Polskava in njena stoletja.

Gasilska enota šteje 5 operativnih gasilcev, 8 višjih gasilcev, 6 nižjih gasilskih častnikov, 8 gasilskih častnikov ter 1 višjega gasilskega častnika. Poleg njih deluje še 10 gasilcev pripravnikov.

Tako kot številna okoliška društva se je tudi spodnjepolskavsko skozi čas prebilo z veliko truda in vztrajnosti, vselej pa z neomajno voljo po obstoju in razvoju. In če danes na Spodnji Polskavi srečaš gasilca, ti bo z veseljem pokazal lepo urejen novi gasilski dom, še posebej ponosno pa bo ustavil pogled na Svetem Florjanu. Ta s kapelice starega doma sredi vasi že dolga desetletja zre na polskavski svet – kot bi želel reči, da v teh krajih ogenj nikoli ni dobrodošel.

Podpis

Prostovoljno gasilsko društvo **Zgornja Polskava**

Naslov	**Partizanska ulica 1, 2314 Zgornja Polskava**
Leto ustanovitve	**1926**
Število članov	**117**
Število operativnih članov	**27**
Število članov podmladka	**42**
Vozni park	**VGV, GVM-1, GVC-1, GVC-1**
Število prebivalcev	**2.700**
Površina požarnega rajona	**14 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD Zgornja Polskava**

Gasilski dom z voznim parkom

Ogenj je naravni pojav, ki ga je človek sprva doživljal kot zastrašujočega in nevarnega. Dolgo je trajalo, preden je spoznal tudi njegove koristi, se ga naučil zanetiti in ga znati pogasiti. Pred 99 leti so na Zgornji Polskavi začrtali smernice in ustanovili prostovoljno gasilsko društvo.

Skupina pogumnih mož se je 16. junija 1926, na pobudo Mirka Kappla in Josipa Mohorka, zbrala na ustanovnem občnem zboru v gostilni Josipa Kaca na Zgornji Polskavi. Pridružilo se jima je približno trideset krajanov, od katerih se jih je dvajset takoj včlanilo v društvo. Sprejeli so sklep o višini članarine ter odločitev, da si vsak član uniformo nabavi na lastne stroške. V društveni kroniki PGD Spodnja Polskava je zapisano, da je bilo od leta 1887 do 1937 skupaj 120 požarov, med njimi 25 na območju Sel in Zgornje Polskave.

V ustanovnem letu sta Josip Mohorko in Ferdinand Mohorko odstopila gospodarsko poslopje ob glavni cesti za gasilski dom. Gasilci so ga sami preuredili v gasilsko orodišče. Tako so lahko začeli izvajati preventivne ukrepe proti nastanku požarov, saj za gašenje večjih požarov še niso bili ustrezno opremljeni in usposobljeni.

Dne 29. avgusta 1926 je društvo doživelo svoj ognjeni krst – zgorelo je poslopje pri Pristovnikovih na Zgornji Polskavi. Avgusta in septembra istega leta sta dve močni neurji prizadeli Zgornjo Polskavo in okoliške kraje. Polskava se je spremenila v hudournik; podivjana voda je, drveč skozi vas, trgala mostove, brvi in jezove. Najhuje so bili prizadeti mlinarji.

Dne 29. decembra 1926 je bilo društvo sprejeto v Jugoslovansko gasilsko zvezo in mariborsko gasilsko župo. Leto brez avtomobila je nadomeščala konjska vprega ali pa so gasilci na požare hiteli peš in s kolesi. Z nabavo avtomobila leta 1928 gasilska četa ni bila več vezana na tuja prevozna sredstva pri požarih in drugih intervencijah.

Okupator je po zasedbi našega ozemlja aprila 1941 razpustil vsa gasilska društva, gasilsko premoženje pa zaplenil v korist okupatorske države. Iz razpuščenih društev je ustanovil policijsko-gasilske prostovoljne enote, ki jim je dodelil premoženje nekdanjih gasilskih društev.

Društvu je bil odvzet tudi še ne predelan avtomobil znamke Buick. Čeprav so vložili zahtevek za vrnitev vozila, le-ta ni bil rešen v njihovo korist.

Spomladi leta 1945 je društvo ponovno zaživelo v svobodi. Pod vodstvom Rudolfa

Zgornja Polskava z gasilskim domom

Člani društva leta 1934

Dobnikarja, Antona Ferka in drugih članov se je začelo novo obdobje. Ob pomoči odbora OF so takoj začeli razmišljati, kako posodobiti opremo in orodje ter obnoviti gasilski dom. Gasilska milica se je kasneje preimenovala v gasilsko četo, dejavnost gasilcev pa se je razširila tudi na kulturno področje. Že septembra istega leta so nabavili odprti avtomobil znamke Mercedes in ga sami preuredili.

Leto 1949 je bilo prelomno. V društvu se je porodila ideja o izgradnji stolpa ob gasilskem domu. Zavladalo je veliko zanimanje za ureditev skladišča za opremo in namestitev krovne električne sirene. Otvoritev obnovljenega gasilskega doma so praznovali leta 1950. Z adaptacijo doma in nabavo gasilskega vozila Mercedes se je društvo na Zgornji Polskavi uvrstilo med najboljša v okraju in postalo vzgled številnim društvom po Sloveniji.

Decembra 1950 so nabavili tovorno vozilo znamke Krupp, ki so ga pripeljali iz reševalne postaje v Celju. Čez zimo so ga delno

Gasilski avtomobil Mercedes in posadka leta 1950

Razvitje prvega društvenega prapora leta 1954

nadgradili v lastni režiji. Februarja 1951 pa so med preizkusno vožnjo doživeli hudo nesrečo, v kateri je življenje izgubilo pet ljudi, med njimi trije domači gasilci – Alojz Šuntner, Srečko Šturm in Jožef Keršič. Na njihovi zadnji poti jih je pospremilo 184 gasilcev iz celotnega okraja.

Na proslavi leta 1954 je bil razvit prvi gasilski prapor. Ob koncu leta so v uporabo prevzeli tudi novo motorno brizgalno znamke Rakovica. Večino finančnih sredstev so zagotovili sami, del pa je prispevala tudi gasilska zveza.

Leta 1956 so praznovali 30. obletnico delovanja. Slovesno je bila ustanovljena prva pionirska desetina. Društvo je praznovalo svojo 40. obletnico avgusta 1966. S prostovoljnim delom in podporo krajanov so adaptirali gasilski dom. Na proslavi so bili prisotni še živeči ustanovitelji društva.

Člani so opravljali tečaje na nivoju OGZ in v gasilski šoli v Medvodah. Iz požarne statistike je razvidno, da so se zgornjepolskavski gasilci pri številnih požarih doma in v okolici izkazali. Eden zahtevnejših, tako zanje kot za gasilce iz sosednjih krajev, je

Del operativne enote leta 2021

bil požar v Kalšah 3. novembra 1963, ko so zagorele kar tri kmetije.

Leta 1967 so razvili pionirski prapor. Leta 1968 so izročili svojemu namenu in dali v promet novo orodno vozilo TAM 2000. Leto kasneje so nabavili novo 800-litrsko motorno brizgalno Rosenbauer.

Leta 1976 je društvo praznovalo 50-letnico delovanja. Društvu je uspelo realizirati sklep iz leta 1973 o obnovi gasilskega doma, saj je od podjetja Stavbar iz Maribora v upravljanje sprejelo generalno obnovljen gasilski dom. Gasilci so svoj dom nadzidali, tako da je zgoraj nastalo stanovanje za hišnika in prostor za sestajanje.

Leta 1980 se je zamenjal vodilni kader v društvu. Za predsednika je bil izvoljen Arnold Resman, ki je to funkcijo opravljal nadaljnjih 32 let.

S pomočjo donatorjev in SIS-a za požarno varnost občine se je dne 30. avgusta 1981 društvu uresničila velika želja. Svojemu namenu so predali novo 2400-litrsko avtocisterno TAM 125 T10.

V letu 1985 so od PGD Laporje prevzeli mlajše vozilo, in sicer TAM, model 2001, za prevoz moštva. Prišlo je leto 1991, ko smo postali samostojna država Slovenija, leto osamosvojitve. V čast uspelega referenduma o samostojnosti Slovenije so gasilci organizirali kresovanje. Nihče pa ni pomislil, da se bodo že naslednjega dne srečali s sovražnikom. Ob desetdnevni vojni za samostojno Slovenijo so bili zgornjepolskavski gasilci v stalni pripravljenosti za intervencijo. Večina operativnih gasilcev je pomagala pri prevozu orožja iz skladišča na Ložnici.

V letu 1995 je društvo organiziralo svečano proslavo ob blagoslovitvi kipa gasilskega zavetnika sv. Florjana. Ob 70. obletnici delovanja leta 1996 je društvo razvilo nov društveni prapor.

S pomočjo občine Slovenska Bistrica, gasilske zveze in številnih donatorjev je v letu 1999 učinkovitost povečalo gasilsko vozilo Mercedes-Benz Sprinter 412 s taktično oznako GVV-1.

Slikovit in hiter razvoj pa je društvo doživelo zlasti po letu 2008. Leta 2010 smo razširili garažni vhod na gasilskem domu, leta 2011 nabavili tovorno vozilo MAN TGM 13.290, leta 2012 izgradili garažo za skladiščenje gasilske opreme in v uporabo prevzeli sodobno gasilsko vozilo GVC 16/25, leta 2014 pa je naš gasilski dom zasijal z novo fasado in strešno kritino.

Večanje kraja Zgornja Polskava ter izgradnja novih stanovanjskih in poslovnih objektov sta nas ob raznih priložnostih prisilila k razmišljanju o izgradnji novega gasilskega doma. Obstoječi prostori so že nekoliko zastareli ali neustrezni za naše dejavnosti. Potreba po novem domu je pos-

tajala iz leta v leto večja. Da bi aktivnosti pospešili, smo v letu 2016 kupili zemljišče za nov gasilski dom ob glavni cesti.

V mandatnem obdobju 2018–2023 smo opravili več kot 13.000 ur prostovoljnega dela, skupno opravili 86 intervencij in pridobili kar dve gasilski vozili – GVM in VGV. Aktivno nadaljujemo pogovore in zbiranje potrebne dokumentacije za pričetek gradnje ustreznih prostorov na našem zemljišču v Mariborski ulici. Verjamemo, da nam bo to ob skupnem delu in zalaganju kmalu uspelo. Za nas bo to pomenilo veliko razbremenitev, saj bodo omogočeni vsi pogoji, da bomo lahko zasadili prvo lopato za izgradnjo novega gasilskega doma.

Naše društvo je pobrateno s PGD Spodnji Kamenščak, prijateljsko pa sodelujemo s PGD Ruše, PGD Doljna Bistrica, PGD Lenart v Slovenskih goricah ter gasilci iz sosednje Avstrije (FF Altlengbach) in Hrvaške (DVD Sveti Ivan Žabno, Lukovdol in Donje Ladanje). Sodelovanje in srečanja s prijatelji gasilci omenjenih društev nam veliko pomenijo, saj prihajamo iz različnih okolij in zato lahko med seboj delimo različne izkušnje.

Zakonodaja je uokvirila našo dejavnost – od leta 1993 smo uradno opredeljeni kot humanitarna organizacija, od leta 1996 pa delujemo kot operativna gasilska enota II. kategorije v občini Slovenska Bistrica.

Jubilejna, 100-letnica Prostovoljnega gasilskega društva Zgornja Polskava, ki bo leta 2026, bo hkrati velik praznik prostovoljstva in priznanje vsem, ki so del svojega življenja posvetili skrbi za druge. O kakovosti in obsežnosti dela Prostovoljnega gasilskega društva Zgornja Polskava bo mogoče prebrati tudi v novi izdaji zbornika. Izkušnje in dosežki, predstavljeni v njem, so zapisani z namenom, da jih prenesemo na naslednje generacije in tako dodatno utrdimo prostovoljno gasilstvo, ki je nam vsem lahko upravičeno v ponos.

Prostovoljno gasilsko društvo **Poljčane**

Naslov	**Bistriška cesta 91, 2319 Poljčane**
Leto ustanovitve	**1888**
Število članov	**179**
Število operativnih članov	**44**
Število članov podmladka	**66**
Vozni park	**GVC 1, GVC 2, GVM-1, PV -1, ZD-28**
Število prebivalcev	**4.400**
Površina požarnega rajona	**38 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD Poljčane**

Vozni park pred gasilskim domom

Prostovoljno gasilsko društvo Poljčane je društvo III. kategorije, osrednja in edina gasilska enota v občini Poljčane.

Razvoj gasilstva v Poljčanah sega v obdobje izgradnje železniške proge skozi Poljčane v drugi polovici 19. stoletja. 3. februarja 1888 so ustanovili Požarno brambo in društvo opremili z najosnovnejšimi gasilskimi orodji. Že leta 1895 so imeli prevozno ročno gasilsko brizgalno. Do prve svetovne vojne je društvo več ali manj životarilo. Prvi občni zbor po vojni je bil leta 1920, ko je društvo ponovno zaživelo. Popis inventarja leta 1924 kaže, da je društvo imelo gasilski voz z vgrajeno ročno brizgalno, cevni voz in dvodelno raztezalno lestev. Prvo prevozno motorno brizgalno so nabavili leta 1927, leta 1930 pa gasilsko orodno vozilo FIAT. V društvu so skrbeli za usposabljanje gasilcev in nenehno povečevali članstvo.

Med drugo svetovno vojno so povečali število članov in nabavili prenosno motorno brizgalno Rosenbauer. Po vojni so nadaljevali z delom, nabavo opreme, orodja in uniform. 6. septembra 1955 je bil v hotelu Boč Poljčane ustanovljen OGZ Poljčane, ki je združeval PGD Poljčane, PGD Laporje in PIGD Zadružno lesno podjetje Poljčane. 26. februarja 1963 je bil OGZ Poljčane črtan iz registra društev.

Občina je leta 1958 društvu dodelila stanovanjsko stavbo v centru Poljčan, v kateri so gasilci uredili garaže za gasilce in AMD. Istega leta je društvo prevzelo novo gasilsko avtocisterno TAM Pionir. Leta 1968 so ob praznovanju 80-letnice razvili gasilski prapor in predali v uporabo prenovljen gasilski dom. V društvo se je vključil celoten sestav gasilske enote LIP Poljčane.

V letu 1970 so začeli z načrtnim zbiranjem sredstev za nabavo nove gasilske opreme, leta 1974 pa predali namenu novo kombinirano gasilsko vozilo TAM 5500, novo prenosno motorno brizgalno Rosenbauer in gumijasti čoln z motorjem. Člani so si z lastnimi sredstvi nabavili svečane uniforme. S prostovoljnim delom so člani obnovili TAM Pionir. Ob praznovanju 90-letnice so nabavili novi kombi TAM 60A5.

Leta 1981 so gasilci spisali srednjeročni načrt razvoja in opremljanja društva ter že isto jesen začeli z zbiranjem lesa in prostovoljnih prispevkov za gradnjo novega gasilskega doma. 29. avgusta 1981 so podpisali listino o pobratenju z DVD Nova Kapela – Batrina. 12. junija 1982 so položili temeljni kamen za novi gasilski dom, ki je bil svečano predan v uporabo 11. junija 1983. V letih 1987 in 1988 so gasilci preuredili stari tovornjak v gasilsko avtocisterno.

Leta 1996 so nabavili novo gasilsko vozilo TAM 190 in kombi Peugeot Boxer TD. Društvo se je organiziralo po novi zakonodaji, podpisana je bila pogodba o opravljanju gasilske javne službe na območju KS Poljčane in KS Studenice. Društvo si je prizadevalo za čim višjo raven strokovnega znanja in usposobljenosti. Nabavili so več zaščitnih oblek, sredstva za zveze in pozivnike za vse operativne člane. Leta 2005 je bilo svečano predano novo gasilsko vozilo GVC 16/15.

Gasilski dom in Poljčane

Ustanovitelji požarne brambe Poljčane 1888

Leta 2006 je začela delo samostojna Občina Poljčane, društvo je postalo osrednje in se organiziralo v skladu z novonastalimi razmerami. Potekala je velika delovna akcija obnove strehe gasilskega doma. Leta 2008 je bilo leto 120-letnice društva; dokončana je bila prenova ostrešja, fasade in dvorane doma. Nabavljeno je bilo podvozje za novi gasilski avto GVC 24/50, ki je bil namenu predan leta 2009. Leta 2010 so v dom vgradili avtomatska garažna vrata in nabavili nov čoln za reševanje na vodi in iz vode. Leta 2012 se je preuredila kurilnica na letne palete in celoten sistem ogrevanja v domu. Leto 2014 je zaznamoval žledolom; v domu so bili preurejeni klubski prostori, leta 2016 pa je bila dokončana sanacija strehe. Leta 2017 so se z lastnimi sredstvi nabavili PV-1 za potrebe operativnih nalog in posredovanje z AED. Leta 2018 je bilo s proračunskimi sredstvi nabavljeno gasilsko vozilo s hidravlično dvižno ploščadjo za reševanje in gašenje iz višine. Svečano je bila praznovana 130-letnica društva, leta 2020 pa so prenovili toaletne prostore in stopnišče gasilskega doma. Leta 2023 so

Požar LIO Poljčane, 17. julij 1966

Krst vozila TAM 5500, motorne brizgalne Rosenbauer in gumijastega čolna z motorjem

na južni strani gasilskega doma zamenjali pet dotrajanih garažnih vrat. Leta 2024 se je društvo opremilo s 43 novimi omarami za hranjenje osebne zaščitne opreme operativnih gasilcev in zamenjalo streho na stolpu. Opremilo se je tudi s kompresorjem za polnjenje tlačnih posod dihalnih aparatov z namenskim logističnim vozičkom, 28 tlačnimi posodami in štirimi dihalnimi aparati. Leta 2025 je društvo nabavilo napravo za gašenje električnih vozil.

V sklopu društva aktivno deluje ekipa prve pomoči, ki se udeležuje preverjanj ekip prve pomoči in sodeluje na prireditvah občine.

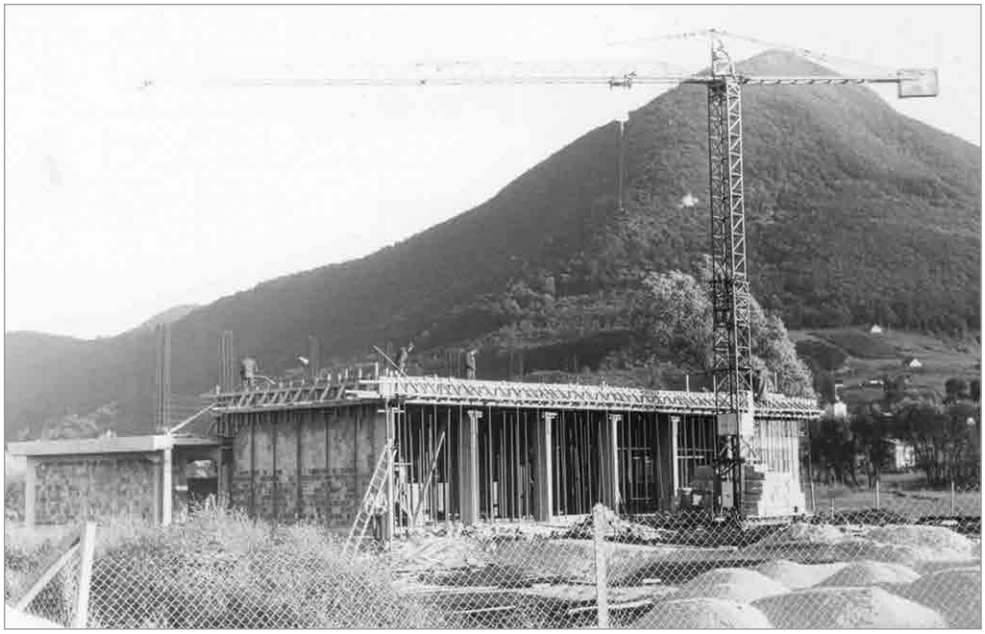
Društvo skrbi tudi za družabno življenje z vsakoletno postavitvijo mlaja, božičnega drevesa, druženja članic in z ekskurzijo za člane. Za podmladek društva se organizirajo vaje, družabna srečanja in letovanje. Mladina in člani se redno udeležujejo tekmovanj. Člani so prisotni na vseh prireditvah na nivoju Gasilske zveze Slovenska Bistrica in Podravske regije.

Trenutni kadrovski, izobrazbeni in materialni potencial društva zagotavlja normalen srednjeročni in dolgoročni razvoj društva.

Po gasilski izobrazbi je članstvo sestavljeno iz: 1 visokega gasilskega častnika I. stopnje;

Položitev temeljnega kamna za novi gasilski dom, 12. junij 1982

Gradnja gasilskega doma

3 višjih gasilskih častnikov II. stopnje; 12 gasilskih častnikov II. stopnje; 3 gasilskih častnikov; 6 nižjih gasilskih častnikov II. stopnje; 4 nižjih gasilskih častnikov I. stopnje; 6 nižjih gasilskih častnikov; 7 višjih gasilcev I. stopnje; 7 višjih gasilcev; 21 gasilcev II. stopnje; 4 gasilcev I. stopnje; 4 gasilcev in 7 gasilcev pripravnikov.

Članstvo ob 100-letnici društva

Otvoritev novega gasilskeha doma, 11. junij 1983

Gasilski dom od leta 1983, fotografija iz leta 1994

Gasilsko vozilo GVC 16/15

Vaja pri Osnovni šoli Poljčane

Žled 2014

Prostovoljno gasilsko društvo **Zgornja Bistrica**

Naslov	**Zgornja Bistrica, Kajuhova 87**
Leto ustanovitve	**1900**
Število članov	**182**
Število operativnih članov	**39**
Število članov podmladka	**44**
Vozni park	**GVC 1, GVC 2, GVM-1**
Število prebivalcev	**5.033**
Površina požarnega rajona	**18,5 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD Zgornja Bistrica** **YouTube**

Gasilski dom z voznim parkom

Leto 2025 je za Prostovoljno gasilsko društvo Zgornja Bistrica izjemno pomembno. Obeležujemo častitljivih 125 let neprekinjenega delovanja, kar je dokaz trdne tradicije, izjemne požrtvovalnosti in povezanosti s krajem in ljudmi.

Naše gasilsko društvo je bilo ustanovljeno 26. februarja 1900, ko so predniki s skromno opremo in velikim pogumom stopili skupaj z namenom, da varujejo svoje domove, družine in premoženje pred uničujočo močjo ognja. Pri deželnem uradu v Gradcu je bilo društvo vpisano v register 14. aprila 1900 pod številko 1169.

Na ustanovni skupščini so bili izvoljeni Josef Bluttaumüller za poveljnika, Johann Jagoditsch za namestnika, Michael Spess za tajnika, Johann Werhovscheg za blagajnika, Anton Engelwart za orodjarja, Ferdinand Pliberscheg za vodjo prvega napada, Josef Koren za vodjo drugega napada, Paul Tramschek za prvega napadalca in Johann Brinoveß za drugega napadalca.

V kroniki društva je zapisano, da je društvo tega dne od gasilcev iz Slovenske Bistrice kupilo rabljeno brizgalno, na Dunaju pa prvih dvesto metrov gasilskih cevi. Prvi člani društva so s svojim delom postavili temelje, na katerih gradimo še danes.

Prvi požar, ki je opisan v kroniki, se je pripetil 29. aprila. Nekaj minut čez polnoč je zagorelo graščinsko gospodarsko poslopje, ki je merilo kar 73,5 metra v dolžino in 42,4 metra v širino. Na požarišču je gasilo 32 gasilcev iz Zgornje Bistrice in Slovenske Bistrice.

Občnega zbora, ki je bil 8. septembra 1919, se je udeležilo 20 članov od tridesetih. Sprejeli so novi statut in sklenili, da Prostovoljno gasilsko društvo Zgornja Bistrica pristopi k jugoslovanski Gasilski zvezi v Ljubljani in prične uporabljati slovenski poveljevalni jezik. Deželna vlada je že 14. oktobra z odlokom številka 9952, Uradni list XCVIII, odobrila in dovolila uporabljati društvena pravila. O tem je društvo sredi novembra obvestilo Okrajno glavarstvo.

Skozi desetletja so se spreminjali časi, gasilska oprema in način dela, poslanstvo našega društva pa je ostalo nespremenjeno – pomagati človeku v nesreči.

Rast in razvoj skozi leta

Gasilski dom je bil že pred drugo svetovno vojno zbirališče zavednih krajanov ter središče družabnega in kulturnega življenja na vasi. Med drugo svetovno vojno je delo v društvu nekoliko zastalo. Prvi občni zbor po vojni je bil leta 1946. Za vodenje društva sta bila izvoljena Franc Tomažič za predsednika in Ivan Jesenek za poveljnika. Prostovoljno gasilsko društvo Zgornja Bistrica je skozi vsa obdobja raslo in se razvijalo – od preprostih brizgaln do sodobnih vozil in napredne zaščitne opreme, od nekaj članov ob ustanovitvi do številne operative, mladine in veteranske enote danes.

Leta 1947 smo imeli tudi gasilsko godbo. Leta 1952 se je v društvo včlanilo prvih enajst mladink. Društvo je v vseh teh letih odigralo pomembno vlogo v mnogih intervencijah, vajah in na področju izobraževanja operativnih gasilcev. Uspehi društva so

Zgornja Bistrica, pogled od gasilskega doma

Pionirji-gasilci iz poznih petdesetih let

bili vrsto let po osvoboditvi odvisni tudi od nemškega vojaškega vozila Horch, ki smo ga uporabljali polnih petindvajset let. Prvi gasilski prapor je društvo razvilo leta 1957.

V letu 1959 smo resneje pristopili k delu s pionirji gasilci. Na republiškem tekmovanju v Medvodah so leta 1962 osvojili prvo mesto.

Na fotografiji so z leve: Anton Steinbacher, poveljnik; Vinko Mlekuž, mladinski referent; Ivan Tkavc; Srečko Dobnikar; Matevž Hace, predsednik Gasilske zveze Slovenije; Leopold Mlekuž; Marjan Kruder; Vlado Hubert; Marjan Germ; Borut Kruder; Franc Pek; Ladislav Steinbacher; Stanko Figek; Vinko Germ ter Branko in Ivan Sagadin.

Leta 1969 se je občnega zbora udeležil tudi najstarejši član in soustanovitelj društva Jože Koren, ki je prav v tem letu slavil stoletnico rojstva. Vse do konca 70-ih let je bila dejavnost v društvu sila pestra in skoraj ni bilo prireditve ali dogodka, kjer ne bi bili prisotni tudi gasilci iz Zgornje Bistrice. To je bil tudi čas, ko smo prejeli visoko odlikovanje Gasilsko zvezdo druge stopnje, ki ga je društvu podelila Gasilska zveza Jugoslavije. Članom je odlikovanje pomenilo dodatno spodbudo za delo, republiška gasilska zveza pa je društvo odlikovala še z gasilskim odlikovanjem prve stopnje.

Ponosni na preteklost, predani prihodnosti

V tem mandatu vodita Prostovoljno gasilsko društvo Zgornja Bistrica predsednik Božidar Veber in Aleš Švab kot poveljnik. Danes predstavlja gasilsko društvo sodobno, dobro usposobljeno in organizirano enoto, ki je vedno pripravljena priskočiti na pomoč. Poleg strokovne pripravljenosti se trudimo vzgajati nove rodove gasilk in gasilcev, ki bodo s ponosom nadaljevali našo gasilsko tradicijo. V društvu dajemo velik poudarek izobraževanju gasilk in gasilcev na različnih področjih ter nakupu nove opreme za uspešno posredovanje v intervencijah ter pri reševanju ljudi, živali in premoženja. Imamo specialno opremo za reševanje iz višin in globin. Skupina gasilcev, usposobljenih za reševanje iz višin in globin, se še dodatno izpopolnjuje, da lahko izvaja najtežje manevre s pomočjo vrvne tehnike.

Veliko časa namenjamo tudi delu z mladimi. Tako imamo pionirsko in mladinsko skupino, na katero smo zelo ponosni. Pod mentorstvom Barbare Polanc, Rožleta Gala, Anžeta Vekra in Petra Leskovarja se udeležujejo številnih tekmovanj, kjer dosegajo odlične rezultate.

Častitljiva 125-letnica je priložnost, da se spomnimo vseh zaslužnih članov, ki so s prostovoljnim delom gradili društvo, in se zahvalimo vsem, ki danes ohranjajo plamen gasilstva pri življenju. Da smo zares odlični, potrjuje podatek, da korektno sodelujemo s sosednjimi gasilskimi društvi in že vrsto let prispevamo kadre na najodgovornejše položaje v Gasilski zvezi Slovenska Bistrica, ki letos obeležuje tudi 70 let delovanja.

Iz arhiva je razbrati, da je bila ustanovna seja Gasilske zveze Slovenska Bistrica leta 1955. V takratni odbor je bil izvoljen Franc Tomažič, ki mu je bila leta 1987 podeljena naziv Častni član Gasilske zveze Sloven-

Mlade danes razveseljujejo doseženi uspehi na tekmovanjih

ska Bistrica.

Jože Kapun je bil najprej tajnik zveze, Gasilsko zvezo pa je kot predsednik vodil med letoma 1981 in 1998. Ernest Fišinger je bil poveljnik Gasilske zveze v mandatnem obdobju 1998–2004. Božidar Veber je bil med letoma 2008 in 2013 izvoljen v upravni odbor zveze.

Alojz Kocijančič je zvezi predsedoval med letoma 2008 in 2018. Za uspešno vodenje Gasilske zveze si je prislužil naziv Častni predsednik zveze. Omenimo tudi Franca Germa, ki je bil izvoljen v nadzorni odbor zveze med letoma 2006 in 2008.

Anton Tramšek je bil od leta 2003 do leta 2008 član poveljstva, natančneje pomočnik poveljnika za zveze. Vera Veber je med letoma 1988 in 1998 vodila Komisijo za delo s članicami, v mandatu 2003–2018 pa je bila pomočnica poveljnika za prvo pomoč. Dušan Goričan je bil član upravnega odbora zveze med letoma 2008 in 2018.

Med letoma 2013 in 2018 je bil član upravnega odbora zveze tudi Srečko Jelen. Komisijo za gasilska odlikovanja in priznanja pa je vodil od leta 2008 do leta 2018.

V tem mandatu so iz našega društva člani poveljstva Aleš Švab, Rok Rutnik in Boris Kos. Ladislav Steinbacher je že drugi mandat član upravnega odbora zveze in uspešno predseduje Komisiji za delo z veterani.

Visoka obletnica nas obvezuje, da pogumno načrtujemo nove cilje in nadaljujemo svoje poslanstvo. S ponosom stopamo v prihodnost, zavezani temeljnim vrednotam gasilstva – nesebični pomoči ljudem, ko potrebujejo zaščito življenja in premoženja ob požaru, ter reševanju ob naravnih nesrečah in drugih intervencijah.

Člani društva

Prostovoljno gasilsko društvo **Oplotnica**

Naslov	**Prešernova cesta 11, 2317 Oplotnica**
Leto ustanovitve	**1912**
Število članov	**251**
Število operativnih članov	**54**
Število članov podmladka	**55**
Vozni park	**GVM-1, GVV-1, GVC-1, GVC-3**
Število prebivalcev	**4.200**
Površina požarnega rajona	**33 km²**
Družbena omrežja	Facebook: **Prostovoljno gasilsko društvo Oplotnica** Instagram: **Gasilska enota Oplotnica**

Gasilski dom z voznim parkom

Prostovoljno gasilsko društvo Oplotnica je društvo IV. kategorije ter osrednja in hkrati edina gasilska enota v Občini Oplotnica.

Na prelomu iz 19. v 20. stoletje je Oplotnica doživela gospodarski razvoj, kar je povečalo tveganje za nesreče in požare. Med obrtniki je tako dozorela pobuda o ustanovitvi organizacije, ki bi bila v stalni pripravljenosti, strokovno usposobljena in ustrezno opremljena za ukrepanje v primeru požara. Prostovoljno gasilsko društvo Oplotnica je bilo ustanovljeno 7. januarja 1912. Oplotničani so si ustanovni sestanek zapomnili tudi po tem, da so bili fantje že isti večer postavljeni pred preizkušnjo – zagorelo je gospodarsko poslopje v neposredni bližini kraja zborovanja.

Začetki društva so bili skromni in težki, saj ni bilo sredstev za nabavo potrebne opreme. Člani so se angažirali z organizacijo javnih vaj in veselic, kjer so zbirali finančna sredstva. Z vztrajnostjo in potrpežljivostjo so uspeli kupiti prvo lestev, kavlje, vedra, čelade, obleke in ročno brizgalno. Črpalka in nekaj metrov cevi so pritegnili ljudi, da so se pridružili brambovcem.

Prvi društveni prostori so bili urejeni v leseni šupi, ki je bila prizidek takratne občinske stavbe v središču vasi. Uto so preuredili v orodjarno, po letu 1920 pa dogradili še leseni stolp za sušenje cevi. Leta 1932 so kupili prvo motorno brizgalno znamke Rosenbauer.

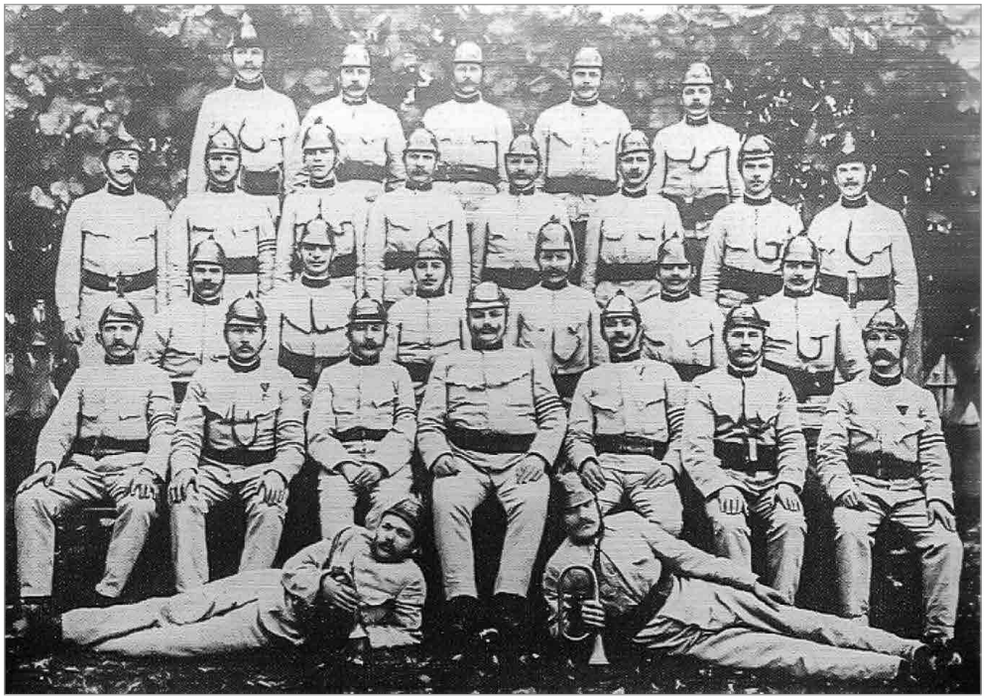
Med drugo svetovno vojno je okupator ukinil delovanje društva. Že maja 1945 pa so se zbrali preživeli člani, pregledali zapuščino in polni zanosa začeli znova oživljati društveno dejavnost. Število članov je hitro naraščalo, udeleževali so se tečajev, ustanavljali desetine in prirejali številne vaje.

V tem obdobju sta delovali gasilski enoti v Granitni industriji v Cezlaku in enota na Lipu. Oplotniški gasilci so bili dejavni tudi na kulturnem področju kraja – v društvu so delovale tamburaška skupina, pevski zbor in dramska sekcija. Že vrsto let pa so se soočali s pomanjkanjem prostora in iskanjem ustrezne lokacije za gradnjo lastnega doma. Njihovo željo je uslišalo podjetje Lip, ki jim je podarilo parcelo na Ganku, lokaciji, kjer dom stoji še danes. Temeljni kamen so položili leta 1955, ob predaji prvega gasilskega vozila Tatra. V novi, sicer še nedokončani dom, so se vselili poleti 1958.

Ob tej priložnosti so razvili tudi prvi društveni prapor. Nov gasilski dom je članom dal dodatno motivacijo – leta 1959 so kupili motorno brizgalno Savico in prevzeli gasilsko orodno vozilo znamke ZIS. Praznovanje petdesetletnice gasilstva v Oplotnici je zaznamoval dokončno urejen gasilski dom. Leta 1966 so pričeli z akcijo zbiranja lesa za novo vozilo, ki so ga že naslednje leto tudi prevzeli – TAM 2000. Ob stoletnici gasilstva na Slovenskem so pridobili motorno brizgalno Rosenbauer R55. V tem obdobju sta bila zelo dejavna ženska

Oplotnica, gasilski dom na sredini slike

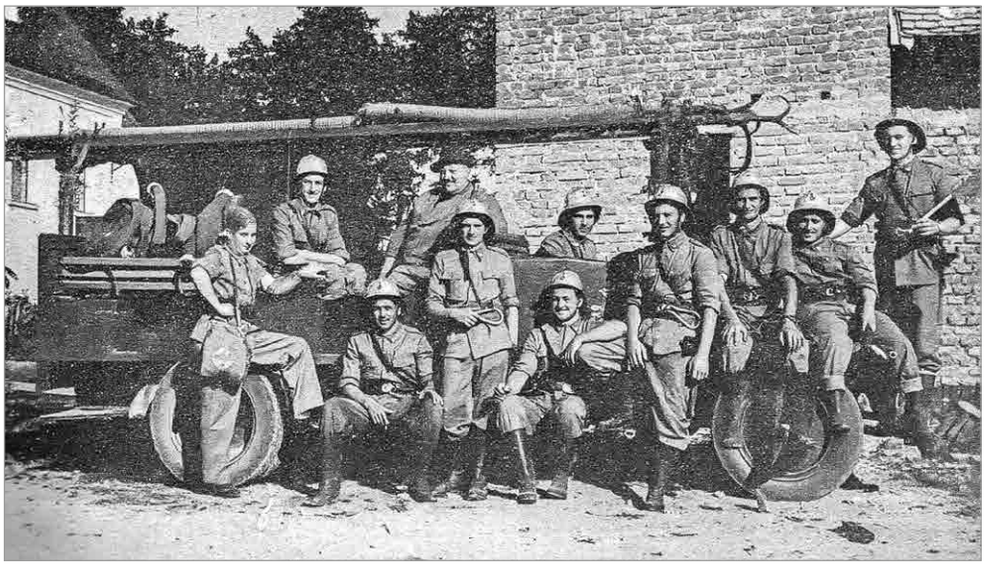

Gasilska enota leta 1913

desetina in mladina, ki je leta 1970 razvila mladinski prapor. Oddaljenost krajev v okviru Oplotniškega požarnega rajona in pomanjkanje vodnih virov sta narekovala potrebo po avtocisterni, ki so jo pridobili leta 1973 (TAM 4500). Leta 1980 so kupili vojaško vozilo TAM 150 11 BV, leto kasneje pa orodno vozilo Zastava 650 AD.

Ob 70-letnici so prekrili streho, dogradili garaže in prepleskali dom. Leta 1986 so nabavili novo avtocisterno TAM 5500, leta 1988 pa še komandno vozilo Lada Riva in motorno brizgalno Rosenbauer FOX II. Dom je bil znova obnovljen ob praznovanju 80-letnice. Leta 1995 se je po desetletju osamosvojila enota na Keblju; istega leta so kupili GVC 24/70 in GVM. V novo tisočletje so vstopili v okviru samostojne občine. Leta 1999 je bila podpisana prva pogodba o opravljanju javne gasilske službe z Občino Oplotnica. Leta 2000 so razvili nov prapor s slovenskimi simboli. Ob 90-letnici so v garažo zapeljali novo vozilo GVC 16/25 na podvozju MAN.

Leta 2003 je bila podpisana slavnostna listina o pobratenju s PGD Banovci. V letu 2004 so potekala nova investicijsko-vzdrževalna dela na domu: dograjen je bil prizidek za sanitarije, urejena kuhinja in klubski prostor, vgrajena so bila dvižna garažna vrata ter urejen razstavni prostor. V letu 2009 so zamenjali vozilo za prevoz moštva. Stoletje Oplotniških gasilcev so obeležili s štiridnevnim praznovanjem, ob katerem so prevzeli GVV-1 znamke Iveco Daily in motorno brizgalno Rosenbauer FOX III.

Gasilci ob prvem gasilskem vozilu

Selitev v nov dom leta 1958

Leto 2012 so zaznamovale obsežne poplave, v letu 2014 pa je občino prizadel žledolom. Zaradi nakupa tehnične opreme za posredovanje ob prometnih nesrečah so leta 2016 predelali GVV-1. Leto kasneje so prevzeli defibrilator (AED) in usposobili ekipo prvih posredovalcev. Leta 2018 so prekrili streho nad garažami. V letu 2020 se je vozni park obogatil z avtocisterno AC 35/60 na podvozju Scania. Leta 2022 so svečano praznovali 110-letnico delovanja.

Društvo je skozi svojo zgodovino doseglo številne tekmovalne uspehe, a vedno so bile v ospredju operativne in preventivne dejavnosti. V zadnjem obdobju imajo pomlajeno operativno enoto in številčno mladino. Ker sta za uspešno posredovanje ključnega pomena dobra usposobljenost in opremljenost, temu posvečajo veliko pozornosti. Obenem pa ne pozabljajo na pomen družabnega življenja.

Trenutne razmere in jasna vizija razvoja omogočajo društvu uspešen napredek tudi v prihodnje.

Po gasilski izobrazbi je članstvo sestavljeno iz 1 višjega gasilskega častnika organizacijske smeri II. stopnje, 16 gasilskih častnikov II. stopnje, 1 gasilskega častnika I. stopnje, 2 gasilskih častnikov, 18 nižjih gasilskih častnikov II. stopnje, 2 nižjih gasilskih častnikov I. stopnje, 5 nižjih gasilskih častnikov, 3 višjih gasilcev II. stopnje, 3 višjih gasilcev I. stopnje, 4 višjih gasilcev, 40 gasilcev II. stopnje, 10 gasilcev I. stopnje, 16 gasilcev in 9 gasilcev pripravnikov.

Članstvo ob 110 letnici

Prostovoljno gasilsko društvo **Šmartno na Pohorju**

Naslov	**Šmartno na Pohorju 24, 2315 Šmartno na Pohorju**
Leto ustanovitve	**1923**
Število članov	**246**
Število operativnih članov	**33**
Število članov podmladka	**48**
Vozni park	**GVC 16/25, GVM, GVGP-1**
Število prebivalcev	**1.180**
Površina požarnega rajona	**47,1 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD ŠMARTNO NA POHORJU** Instagram profil: **@pgdsmartnonapohorju** Spletna stran: **www.pgd-smartnonapohorju.si**

Gasilski dom z voznim parkom

Začetki Prostovoljnega gasilskega društva Šmartno na Pohorju segajo v leto 1923, le nekaj let po koncu prve svetovne vojne, ki je pustila hude posledice in globoke rane v lokalni skupnosti. Zaradi oddaljenosti od Slovenske Bistrice in nezmožnosti pravočasnega posredovanja ob požarih so krajani pod vodstvom lesnega trgovca Leopolda Vorše 15. junija 1923 v prostorih stare šole sklicali ustanovni občni zbor, na katerem so imenovali prvi upravni odbor in sprejeli odločitev o gradnji gasilskega doma.

Že naslednje leto, 1924, so pričeli z gradnjo prvega lesenega gasilskega doma, ki so ga zgradili domačini in podporniki, les pa so prispevali okoliški posestniki. Istega leta so gasilci posredovali že pri prvih dveh požarih. Leta 1929 so kupili prvo ročno brizgalno, za delovanje katere je bilo potrebnih šest do osem gasilcev.

Do leta 1939 so šmarski gasilci zgradili nov, zidani gasilski dom. Žal je kmalu sledila druga svetovna vojna. Območje Šmartnega je zasedla močna nemška postojanka, gasilcem pa je bilo med letoma 1941 in 1943 prepovedano posredovanje, saj so se oblasti bale povezovanja s partizani. Po letu 1943 je bilo delovanje društva onemogočeno – več članov je bilo aretiranih, gasilski dom pa je služil kot skladišče.

A že maja 1945, takoj po vojni, so gasilci obnovili društvo, imenovali nov odbor, začeli z obnovo poškodovanega doma ter nabavili novo opremo – med drugim motorno brizgalno Savica. Leta 1970 se je društvo odločilo za ambiciozen korak – gradnjo novega, sodobnega gasilskega doma. V dveh letih so postavili novi gasilski dom in ga svečano odprli leta 1972. To leto je zaznamovalo tudi oblikovanje prve tekmovalne enote ter nakup nove motorne brizgalne Rosenbauer.

Šmarskim gasilcem je veliko težavo zaradi razgibanega terena vedno predstavljalo pomanjkanje stoječe vode, kar pomeni, da je bila motorna brizgalna običajno brez moči. Zaradi tega so gasilci mnogo let sanjali o pridobitvi takšne avtocisterne, ki bi zmogla doseči tudi najbolj nedostopne terene. Nekatere kmetije namreč stojijo na izpostavljenih, strmih in nedostopnih krajih. Gasilci so zato ponovno začeli z zbiranjem sredstev. Kar pet let je trajalo, da so med ljudmi in delovnimi organizacijami nabrali dovolj sredstev za nakup želene avtocisterne. Leta 1981 so avtocisterno slavnostno krstili. Prvič so gasilci novo cisterno uporabili v začetku leta 1982. Leta 1983 so šmarški gasilci dogradili garažo in razširili gasilski dom.

V devetdesetih letih je društvo postopno širilo in posodabljalo svoj dom: prizidali so kurilnico in garažo, uredili centralno ogrevanje ter notranje prostore. Pomemben mejnik je bil tudi vstop v novo tisočletje – leta 2000 so prekrili streho gasilskega doma, leta 2003 pa so pridobili novo avtocisterno MAN GVC 16/25.

Šmartno na Pohorju z gasilskim domom

Ustanovitelji društva. Člani upravnega odbora z Frajhamskimi godbeniki

Požarni rajon PGD Šmartno na Pohorju pokriva razgibano in zahtevno območje – gozdnate strmine, oddaljene kmetije in omejeno dostopnost. Zaradi teh posebnosti so šmarski gasilci vedno dajali velik poudarek na ustrezno opremo in usposobljenost. Leta 2011 so kot prvo prostovoljno gasilsko društvo v občini pridobili avtomatski eksterni defibrilator (AED), prav tako pa uredili del doma z novo sejno sobo in kuhinjo.

Zaradi povečanja voznega parka – z mislijo na bolj učinkovito gašenje gozdnih požarov – so svoj vozni park leta 2014 razširili z vozilom GVGP-1 (1+4), posebej prilagojenim za težko dostopne terene. Posledično so razširili garažo, uredili novo poveljniško sobo, pridobili dodatne prostore za shranjevanje in obnovili fasado. Preuredili so tudi okolico – razširili ograjo, uredili gasilski poligon in preuredili lopo za gasilske garniture. Leta 2019 so kupili še novo moštveno vozilo MAN, kar dodatno potrjuje njihovo usmerjenost v operativno pripravljenost.

Po gasilski izobrazbi je članstvo trenutno sestavljeno iz 7 gasilskih častnikov II. stopnje, 2 gasilskih častnikov I. stopnje, 1 gasilskega častnika, 10 nižjih gasilskih častnikov II. stopnje, 1 nižjega gasilskega častnika I. stopnje, 1 nižjega gasilskega častnika, 7 višjih gasilcev I. stopnje, 7 višjih gasilcev, 45 gasilcev II. stopnje, 14 gasilcev I. stopnje, 7 gasilcev in 13 gasilcev pripravnikov.

Poleg uspešne operativne zgodovine je PGD Šmartno na Pohorju znano predvsem po izjemnih tekmovalnih dosežkih. Prvi vrhunec je prišel leta 1997, ko sta se moški članski enoti A in B uvrstili na gasilsko olimpijado na Danskem in tam obe dosegli odlično 5. mesto – do tedaj najboljšo uvrstitev moških ekip iz Slovenije. Od takrat so šmarski tekmovalci redni udeleženci olimpijad, kjer blestijo predvsem člani B –

Prvi gasilski dom, zgrajen leta 1924

Drugi zidan gasilski dom, otvoritev leta 1939

ti so postali olimpijski prvaki kar štirikrat: v finskem Kuopiu (2001), v hrvaškem Varaždinu (2005), v češki Ostravi (2009) in v avstrijskem Beljaku (2017).

V letu 2013 sta se na olimpijado v francoskem Mulhousu znova uvrstili dve šmarski enoti – člani A in B – ter obojni osvojili 3. mesto. Posebna prelomnica pa je bila tudi uvrstitev prve ženske ekipe iz GZ Slovenska Bistrica na olimpijado, ko so se leta 2017 članom B na olimpijadi v avstrijskem Beljaku pridružile še članice A, ki so osvojile 4. mesto. Na zadnji olimpijadi, ki je potekala leta 2022 na domačih tleh v Celju, so šmarški člani B dopolnili svoje tekmovalne uspehe še z enim vrhunskim rezultatom – postali so olimpijski podprvaki.

Tekmovalne enote iz PGD Šmartno na Pohorju pa niso uspešne zgolj na mednarodnih tekmah, ampak tudi na domačih tleh. Njihove enote se ponašajo z vrhunskimi rezultati na vaških, pokalnih in državnih tekmovanjih po Sloveniji.

V PGD Šmartno na Pohorju se zavedajo pomena povezovanja in medgeneracijskega sodelovanja, zato veliko pozornosti namenjajo tudi družbenemu življenju. Vsako leto tradicionalno postavijo mlaj, prav tako pa priredijo srečanje starejših gasilcev ter gasilsko veselico, ki je pomemben dogodek za kraj in društvo. Za mladino organizirajo redne gasilske vaje, pa tudi različna družabna srečanja, kot so kino večeri, božične delavnice in ustvarjalne aktivnosti. Mladina in člani se redno udeležujejo gasilskih tekmovanj, s čimer krepijo ekipni duh in znanje.

S ponosom sodelujejo tudi z drugimi društvi in organizacijami v krajevni skupnosti ter se vključujejo v številne dogodke, saj verjamejo, da je povezano in dejavno lokalno okolje ključ do napredka in uspeha.

Člani B, olimpijski prvaki, Beljak 2017

Prostovoljno gasilsko društvo **Makole**

Naslov	**Makole 42, 2321 Makole**
Leto ustanovitve	**1933**
Število članov	**134**
Število operativnih članov	**34**
Število članov podmladka	**41**
Vozni park	**GVC 1, GVC 2, GV-1, GVM-1, PV-1**
Število prebivalcev	**2.040**
Površina požarnega rajona	**37 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD Makole**

Vozni park pred gasilskim domom

Prostovoljno gasilsko društvo Makole, osrednja in edina gasilska enota v Občini Makole, deluje kot društvo III. kategorije. S svojo bogato zgodovino in globokimi koreninami je leta 2023 ponosno obeležilo 90 let neprekinjenega delovanja, predanosti in nesebične pomoči lokalni skupnosti, leto 2025 pa prinaša nove uspehe ter okrepljene aktivnosti.

Začetki segajo v leto 1933, ko je 21 naprednih krajanov prepoznalo potrebo po organiziranem odzivu na požare in zaščiti premoženja, s čimer so položili temelje gasilstvu v Makolah. Že v letih 1934 in 1935 so s skupnimi prizadevanji uspeli pridobiti prvo motorno brizgalno znamke Renault, kar je predstavljalo pomemben korak k večji požarni varnosti. Prva leta delovanja so bila zaznamovana z izjemno mero prostovoljstva, saj so gasilci razumeli, da lahko le z organiziranostjo in ustrezno opremo učinkovito obvladujejo nevarnosti požarov.

Po drugi svetovni vojni je gasilstvo na območju Makol doživljalo prehodno obdobje. Leta 1950 sta delovali dve ločeni društvi – PGD Makole in PGD Pečke. Zavedanje o prednosti združenega delovanja je vodilo do ponovne združitve leta 1954, kar je okrepilo organizacijsko strukturo in operativno moč društva. V naslednjih desetletjih je sledilo postopno posodabljanje: leta 1963 nabava motorne brizgalne Savica, leta 1965 ureditev lastnih prostorov, leta 1968 pa še pridobitev nujno potrebnega motornega vozila ter opreme, kar je bistveno izboljšalo operativno pripravljenost.

Potreba po sodobnejšem in prostornejšem objektu je leta 1978 vodila v gradnjo novega gasilskega doma, ki je bil svečano odprt 17. oktobra 1979. Novi dom ni predstavljal zgolj logističnega centra, temveč je postal srce gasilske dejavnosti v kraju. Ob 50-letnici delovanja leta 1983 je društvo razvilo svoj prapor, kar je dodatno utrdilo njegovo identiteto.

Dom je bil v nadaljevanju večkrat nadgrajen – med letoma 1992 in 1993 z moderno sejno sobo, leta 1997 z razširjeno in posodobljeno dvorano, ki po zadnji prenovi v letu 2025 sprejme do sto ljudi.

V novem tisočletju je PGD Makole nadaljevalo z intenzivno modernizacijo voznega parka in infrastrukture. Leta 2000 je v operativno uporabo prešlo vozilo GVC 24/50 MAN 1+2, ki mu je leta 2005 sledil GV-1 Iveco. Leta 2007 so bila izvedena obsežna vzdrževalna dela na gasilskem domu (zamenjava strehe in garažnih vrat), leta 2010 pa še prenova garažnega tlaka.

Izmed najpomembnejših naložb v zadnjem desetletju velja izpostaviti gradnjo prizidka z novo garažo in stanovanjskimi prostori leta 2014, kar je omogočilo učinkovitejše shranjevanje in organizacijo dela. Leta 2020 je društvo prejelo sodobno gasilsko vozilo GVC 16/25 (GVC-1) MAN-Rosenbauer 1+7, ki danes predstavlja osnovno operativno enoto. Že leto zatem, leta 2021, je bil vozni park dopolnjen z vozilom GVM-1 Volkswagen Caravelle, nepogrešljivim pri intervencijah prvih posredovalcev, saj je opremljeno tudi z avtomatskim eksternim

Makole, gasilski dom na sredini fotografije

Vaja ob 50 letnici društva leta 1983

defibrilatorjem (AED). Dopolnjuje jih še PV-1 Mahindra – društveni oldtajmer. Ta vozila PGD Makole umeščajo med sodobno opremljene enote, sposobne učinkovitega odziva v vseh razmerah.

Društvo se ponaša tudi z izjemno aktivnimi tekmovalnimi enotami in razvejano društveno dejavnostjo. Znotraj društva deluje ekipa prve pomoči, ki se redno udeležuje preverjanj ter sodeluje na občinskih

Gasilska vaja, veriga proti dvorcu Štatenberg

prireditvah. Za podmladek organiziramo vaje, druženja in letovanja. Posebej izstopajo mladinske ekipe, ki so dosegle vrhunske rezultate – med drugim tudi naslova državnih prvakov v letih 1998 in 2004. Leto 2025 prinaša oživljeno dejavnost gasilske mladine, saj se povečuje število pionirskih in mladinskih ekip, ki se uspešno vključujejo v tekmovanja, kar zagotavlja nadaljnji razvoj društva. Pomemben prispevek k razvoju dajejo tudi članice, ki v okviru komisije za delo s članicami aktivno delujejo tako na društveni kot regionalni ravni. Prav tako dragoceno je vključevanje veterank in veteranov, katerih izkušnje in modrost so nepogrešljiv vir znanja in motivacije. Društveno življenje bogatijo tradicionalna postavitev mlaja in božičnega drevesa, druženja ter strokovne ekskurzije.

PGD Makole je neločljivo povezano z življenjem lokalne skupnosti. Prisotno je na vseh pomembnih prireditvah v kraju, kjer zagotavlja požarno varnost, pogosto pa sodeluje tudi pri organizaciji različnih dogodkov. Aktivno prispeva k varnosti najmlajših ob začetku šolskega leta, pomaga pri oskrbi z vodo v sušnih obdobjih in se vključuje v druge občinske aktivnosti. Sodeluje z društvi v okviru Gasilske zveze Slovenska Bistrica in z bližnjimi enotami, obenem pa ohranja prijateljske vezi s PGD Štatenberk, Sv. Štefan, Šentjernej in Donačka Gora. To sodelovanje se kaže v skupnih vajah, humanitarnih in izobraževalnih aktivnostih ter izmenjavi izkušenj.

V 90 letih so se v društvu zvrstile številne generacije članov; mnogi med njimi žal niso več med nami. Njim gre iskrena hvaležnost za vse, kar so storili v časih, pogosto težjih kot današnji. Njihova predanost in požrtvovalnost ostajata temelj delovanja današnjih generacij, ki skrbno nadaljujejo njihovo delo. Gasilsko tradicijo in humanitarno poslanstvo prenašamo iz roda v rod in ostajamo zavezani, da bomo tudi v prihodnje odgovorno opravljali svoje naloge v službi ljudi.

Trenutno kadrovsko, izobrazbeno in materialno stanje društva omogoča stabilen srednjeročni in dolgoročni razvoj.

Po gasilski izobrazbi je članstvo v letu 2025 sestavljeno iz 1 višjega gasilskega častnika II. stopnje; 9 gasilskih častnikov II. stopnje; 1 gasilskega častnika I. stopnje; 4 nižjih gasilskih častnikov II. stopnje; 5 nižjih gasilskih častnikov I. stopnje; 6 nižjih gasilskih častnikov; 4 višjih gasilcev II. stopnje; 2 višjih gasilcev I. stopnje; 3 višjih gasilcev; 23 gasilcev II. stopnje; 6 gasilcev I. stopnje; 10 gasilcev in 9 gasilcev pripravnikov.

Operativna enota PGD Makole

Prostovoljno gasilsko društvo **Videž**

Naslov	**Videž 16, 2310 Slovenska Bistrica**
Leto ustanovitve	**1933**
Število članov	**126**
Število operativnih članov	**26**
Število članov podmladka	**32**
Vozni park	**GVC-2, GVM-1, GV-1**
Število prebivalcev	**866**
Površina požarnega rajona	**17,5 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD VIDEŽ**

Gasilski dom z voznim parkom

Prostovoljno gasilsko društvo Videž je društvo I. kategorije in je eno izmed 14 gasilskih društev v Gasilski zvezi Slovenska Bistrica ter eno izmed 11 gasilskih društev v Občini Slovenska Bistrica.

Korenine gasilstva na Videžu segajo v leto 1933, ko je bilo ustanovljeno gasilsko društvo Videž. Za ta korak so se vaščani odločili, ker se je v krajšem obdobju na vasi pojavilo več požarov, ki so povzročili veliko materialno škodo in terjali tudi smrtno žrtev. Leta 1934 so člani s pomočjo vaščanov zgradili gasilski dom.

Zaradi velikih finančnih naporov ob gradnji društvenega doma je društvo v prvih letih delovanja uporabljalo izposojeno ročno brizgalno. Leta 1936 so nabavili novo 600-litrsko brizgalno ILO, kar je bila za tisti čas izjemna pridobitev za posredovanje ob požarih.

Društvo je bilo izredno aktivno, in zahvaljujoč požrtvovalnim članom ter podpori vaščanov je hitro napredovalo. Leta 1943 je društvo nabavilo orodni vprežni gasilski voz. S preprosto osnovno opremo je društvo uspešno sodelovalo pri gašenju požarov v bližnjih vaseh.

S povečevanjem opreme je bila potrebna tudi širitev prostorov gasilskega doma. Leta 1953 so člani povišali razgledni stolp in nabavili prvo električno sireno. Štiri leta kasneje je društvo pridobilo nujno tovorno vozilo znamke ANSALDO, ki so ga člani samostojno preuredili v gasilsko vozilo, kar je pomembno prispevalo k hitrejšim in učinkovitejšim reševalnim akcijam.

Po nabavi osnovne gasilske opreme je društvo začelo razmišljati o simbolu gasilskega društva – društvenem praporu, katerega so razvili in proslavili leta 1958. Zaradi dotrajanosti gasilskega vozila so se leta 1964 začele aktivnosti zbiranja prostovoljnih prispevkov za nakup novega vozila. Vaščani so prispevali les, ki so ga člani sami podrli in spravili, kar je omogočilo zbrati 50 % potrebnih sredstev, preostalo pa je društvo pridobilo kot nagrado za izredno požrtvovalnost. Leta 1966 je društvo uspešno nabavilo novo gasilsko vozilo TAM 2000.

Po dveh letih je sledila menjava prve brizgalne naprave z novo motorno brizgalno Rosenbauer, ki je bila za takratne čase prava redkost.

Videž,
bližnja okolica
gasilskega doma

Prvi gasilski dom na Videžu iz leta 1934

Od leta 1966 se je društvo začelo aktivno udeleževati različnih gasilskih tekmovanj, kjer je dosegalo izjemne uspehe. Leta 1980 se je članom pridružila tekmovalna enota članic. Ne samo člani, tudi članice so dosegle vrhunske rezultate – leta 1982 so osvojile prvo mesto na državnem tekmovanju za Pokal Matevža Haceta, kar je izrazito povečalo prepoznavnost društva.

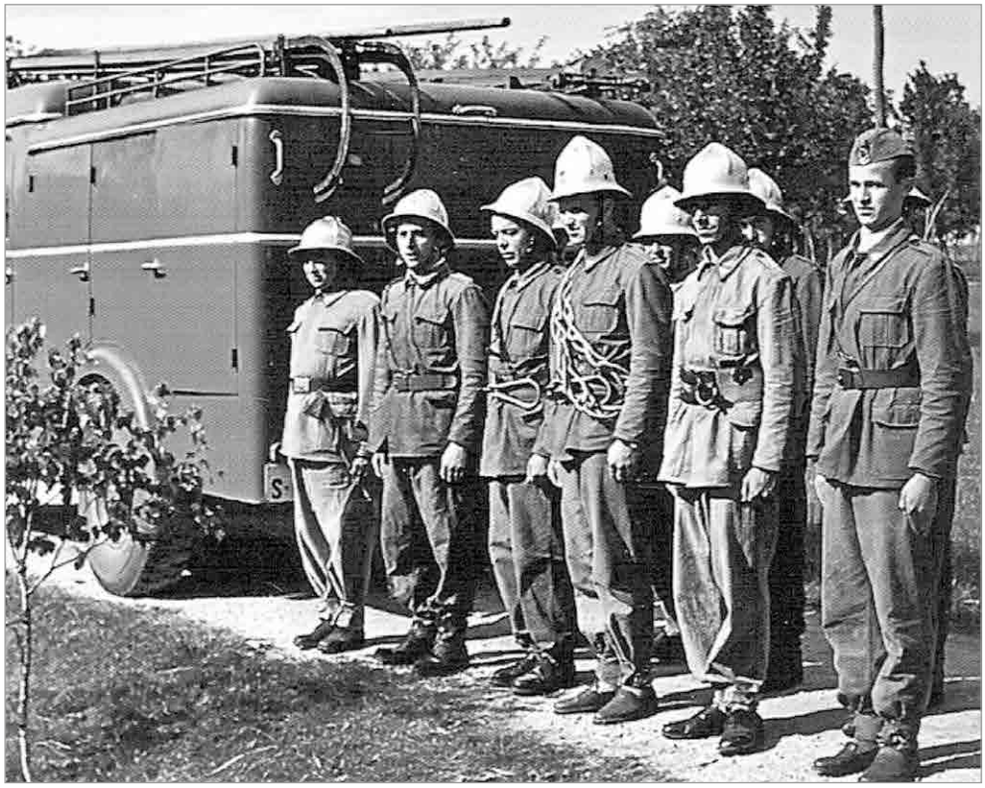
Leta 1984 se je tekmovalnim enotam pridružila enota pionirjev, leto kasneje pa še enota mladincev.

Cilj društva je bil že od samega začetka čim boljša opremljenost in usposobljenost vseh članov. Zaradi vse večje potrebe po novi in dodatni opremi se je pojavila prostorska stiska.

Leta 1979 se je društvu ponudila priložnost za razširitev gasilskega doma. S tem se je pričela uresničevati dolgotrajna želja in potreba po dodatnih prostorih. Člani so podrli ves gasilski dom, razen stolpa, in začeli graditi nov objekt. Samostojno so prispevali več kot 5.500 prostovoljnih ur dela in 250.000 dinarjev. Vaščani so, kot vedno, brezpogojno priskočili na pomoč – prispevali les za ostrešje, stavbno pohištvo in konstrukcijo ter pomagali pri vseh opravilih med gradnjo.

Krst prvega orodnega vozila TAM 2000 leta 1966

Prva tekmovalna enota enota PGD Videž iz leta 1957

Zaradi večanja požarnega rajona in števila prebivalcev se je pojavila tudi potreba po dodatnem gasilskem vozilu. Posledično je bilo leta 1981 nabavljeno gasilsko vozilo TAM 125.

Pri slednjem je ključno finančno podporo prispeval takratni sklad za požarno varnost. Ob jubilejni 50. obletnici ustanovitve društva, leta 1983, je društvo zamenjalo popolnoma dotrajano orodno vozilo TAM 2000 in se obogatilo z novim avtomobilom TAM 75 (bus).

Ob praznovanju obletnice so sočasno odkrili tudi spominsko ploščo na gasil-

Krst motorne brizgalne Rosenbauer leta 1968

Krst gasilskega vozila TAM 125, leta 1981

skem domu, ki so jo posvetili ustanovnim članom PGD Videž, s čimer so počastili pionirje gasilstva na Videžu. Leta 1987 je bil dokončan prizidek gasilskega doma, pridobili sta se dve veliki garaži za gasilska vozila, razširila pa se je tudi dvorana, ki je po končanih delih sprejela do 120 ljudi.

Leta 1999 je bila dotrajana motorna brizgalna Rosenbauer nadomeščena z novo motorno brizgalno znamke Zigler. Leta 2001 so pričeli aktivnosti za zamenjavo dotrajanega orodnega vozila in nabavili rabljeno, obnovljeno orodno vozilo GV-1. Ob 70. obletnici društva, leta 2003, je bil sprejet sklep za nakup novega kombiniranega vozila GVC-3 (IVECO 24/50).

Na nakup gasilske cisterne se je društvo pripravljalo celo desetletje. Leta 2000 so organizirali odmevno akcijo zbiranja in prodaje lesa, s pomočjo katere so pridobili manjkajoča finančna sredstva. Leta 2004 je bilo razvito novo gasilsko praporje, ki je društvu še danes v velik ponos. Leta 2005 je društvo zamenjalo dotrajano moštveno vozilo z novim orodnim vozilom GV-1 (IVECO DAILY), krst vozila pa je potekal leto kasneje na letni veselici.

Leta 2008 so člani in članice sprejeli odločitev za popolno prenovo gasilskega doma, ki so si zadali dokončati do 80. obletnice društva. V vmesnih letih so vlagali prihranke v nakup zaščitne opreme, kot so nove zaščitne obleke, škornji, gasilske čelade, sesalne cevi in druga tehnična oprema, ki je izboljšala operativno učinkovitost.

Leta 2010 je prenova doma napredovala po načrtu: zamenjana je bila kritina, okna, združeni sta bili obe dvorani, urejena kuhinja, pomivalnica, sanitarije in stopnišče, izdelane so bile garderobne omarice za opremo. Leta 2012 je društvo pridobilo avtomatski eksterni defibrilator (AED), tečaj temeljnih postopkov oživljanja z uporabo AED pa je uspešno opravilo 17 članov PGD Videž.

Leta 2013 so dokončali balkonsko ograjo, asfaltirali okolico in prenovili fasado, s čimer so zaključili prenovo gasilskega doma. Ob 80. obletnici so generalno obnovili tudi prvo motorno brizgalno ILO iz leta 1936. Leta 2014 je društvo nabavilo novo gasilsko moštveno vozilo Peugeot Boxer (GVM). Leta 2018 so ponovno organizirali Florjanovo mašo, po 26 letih.

V naslednjem desetletju je društvo osredotočeno na izobraževanje gasilskega kadra, pridobivanje pionirjev, mladincev in novih operativnih članov. Aktivno se udeležujejo skupinskih gasilskih tekmovanj in tekmovanj v gasilskih dvojicah, kjer dosegajo vrhunske rezultate na državnem nivoju. Uspešna je tudi veteranska desetina, tekmovalne dvojice v disciplini Fire Combat pa so osvojile številne stopničke doma in v Hrvaški; moška ekipa je postavila nov državni rekord.

V društvu veliko časa namenjajo delu s pionirji, organizirajo poletne in zimske tabore ter sodelujejo na vsakoletnem letovanju gasilske mladine v okviru Gasilske zveze Slovenska Bistrica. Leta 2023 je PGD Videž obeležilo 90. obletnico delovanja, ob svečani prireditvi pa so podelili najvišja odlikovanja in napredovanja gasilkam in gasilcem. Leta 2024 so pričeli aktivnosti za nakup nove gasilske cisterne GVC3, kar bo društvu predstavljalo največjo pridobitev v zadnjem času.

Po gasilski izobrazbi so operativni člani v letu 2025 sestavljeni iz 5 gasilskih častnikov II. stopnje, 2 gasilskih častnikov, 1 nižjega gasilskega častnika I. stopnje, 2 nižjih gasilskih častnikov, 6 višjih gasilcev I. stopnje, 4 višjih gasilcev, 3 gasilcev II. stopnje in 3 gasilcev I. stopnje. Člani se redno udeležujejo dodatnih izobraževanj za različne specialnosti in se lahko pohvalijo z visoko strokovno usposobljenostjo.

Z gasilsko mladino organizirajo vaje, družabna srečanja in vsakoletno gasilsko letovanje. Društvo ima tudi skupino prvih posredovalcev in bolničarjev za pomoč službam nujne medicinske pomoči pri intervencijah. PGD Videž aktivno sodeluje z aktivom kmečkih žena Videž, športnim društvom Videž in lovsko družino Cigonca pri organizaciji različnih dogodkov.

V društvu sodelujejo pri vsakoletni postavitvi mlaja, tradicionalnem miklavževanju in okrasitvi božičnega drevesa. Danes je PGD Videž, kljub najmanjšemu požarnemu rajonu v občini Slovenska Bistrica, izredno dobro opremljeno, kadrovsko, tehnično in strokovno usposobljeno za opravljanje vseh vrst intervencij ter vedno pripravljeno priskočiti na pomoč sosednjim društvom.

Prostovoljno gasilsko društvo **Laporje**

Naslov	**Laporje 30, 2318 Laporje**
Leto ustanovitve	**1946**
Število članov	**151**
Število operativnih članov	**32**
Število članov podmladka	**41**
Vozni park	**GVC 1, , GVM-1, TAM 125**
Število prebivalcev	**2.100**
Površina požarnega rajona	**17,18 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **facebook.com/pgd.laporje112**

Gasilski dom z voznim parkom

Takoj po koncu druge svetovne vojne, da bi bili krajani bolj varni pred požari in drugimi elementarnimi nesrečami, so na pobudo ustanovnih članov ustanovili gasilsko društvo v Laporju.

Prvi posvet o ustanovitvi društva se je zgodil nekega poletnega večera v Mastinšek – Gašperjevem sadovnjaku. Prvi občni zbor društva je bil 26. junija 1946. Za predsednika je bil izvoljen Feliks Brglez, za poveljnika pa Maks Gumzej. Društvo je štelo 15 operativnih gasilcev, ki so razpolagali z motorno brizgalno Rosenbauer, ki jo je med vojno nabavil okupator v želji, da ustanovi Feuerwehr.

Zaradi odpora članov so motorno brizgalno odpeljali. Omenjeno brizgalno so po vojni po zaslugi Franca Štimeca našli v studeniškem samostanu in jo skoraj popolnoma uničeno pripeljali nazaj v Laporje. Ob ustanovitvi je bilo prvo orodišče v prostoru kaplanije v Laporju, kjer so se vršili tudi prvi sestanki. Zaradi vlažnosti so morali prostor zapustiti, boljše mesto so našli pri Konradu Motalnu.

Društvo ni imelo avtomobila; člani so na požare hiteli peš ali s kolesi. Če je bila priložnost, so mobilizirali kakšen avtomobil. V kasnejšem času je Kmetijska zadruga odstopila traktor in prikolico za prevoz na požare in vaje.

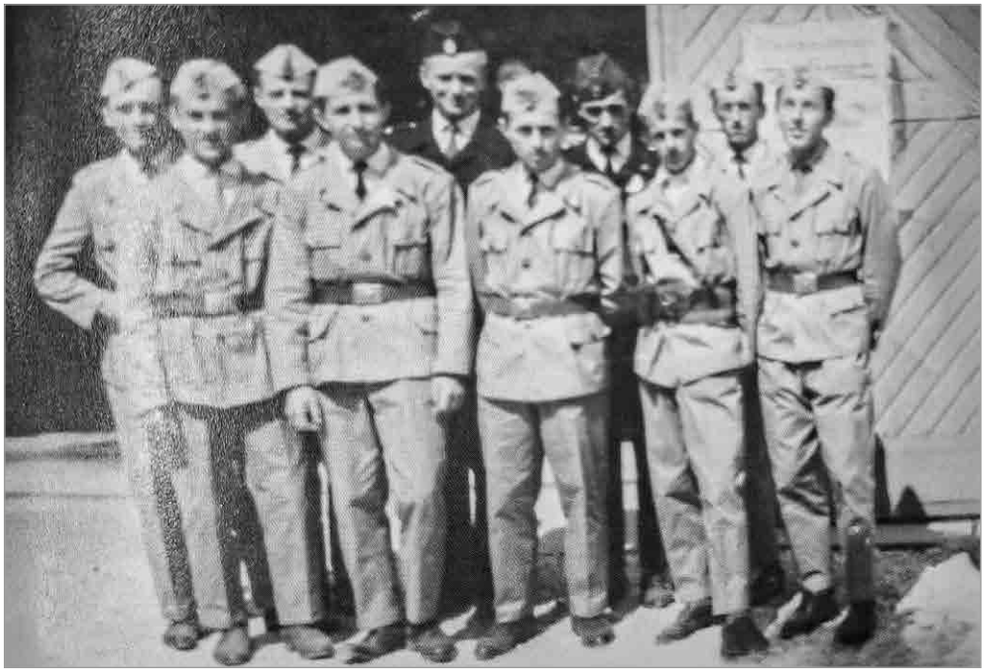
Leta 1948 se je na pobudo takratnega predsednika sprejel sklep o gradnji gasilskega doma. Na že narejenih temeljih, ki so bili namenjeni za zadružni dom, je začel rasti nov dom. Leta 1960 je bila gradnja tako daleč, da se je društvo preselilo v zasilno urejene prostore. Ob tej priložnosti je gasilsko društvo Poljčane podarilo svoj rabljen orodni avtomobil. Društvo je nabavilo še nekaj cevi in druge opreme, kar je pripomoglo, da je v društvo vstopilo več mladih. Zaključna dela na domu so se odvijala postopno: dogradili so stolp za sušenje cevi, dokončali garažo in garderobni prostor.

Ker je bil podarjen gasilski avtomobil dotrajan in je bilo zanj težko dobiti rezervne dele, ga je društvo prodalo in s tem denarjem naredilo fasado na gasilskem domu. Leta 1971 je bila pomembna pridobitev novega moštvenega vozila IMV 1600, kar je povečalo operativno dejavnost. Tega leta je bil zgrajen tudi bazen sredi vasi. Leta 1974 je društvo nabavilo novo motorno brizgalno Rosenbauer. Število članov se je povečalo in dom je postal premajhen, zato je sledila druga faza širitve doma. Člani so porabili veliko prostovoljnega časa pri gradnji, dela pa so bila končana leta 1980.

Leta 1981 so dobili novo kombinirano vozilo TAM 125 T10, s katerim so intervencije postale bolj učinkovite in varne. S tem

Gasilski dom in Laporje

Ena prvih operativnih desetin PGD Laporje

vozilom, ki še danes stoji v garaži, je bilo prepeljanih stotine cistern vode, vse do izgradnje vodovodnega omrežja.

V obdobju, ko je Slovenija postala samostojna država, je društvo razvilo novi prapor, na pročelje gasilskega doma pa postavilo kipec Svetega Florijana. Društvo se je uveljavilo tudi na tekmovalnem področju; že v času skupne države Jugoslavije je mladinska ekipa nastopila na olimpijadi na Poljskem. Leta 1985 so se začeli prijateljski odnosi z gasilci iz sosednje Hrvaške, iz otoka Šolta, ki so se ohranjali tudi med zadnjo vojno.

Leta 1998 je društvo nabavilo novo moštveno vozilo, leta 2001 pa novo kombinirano vozilo 16/25 Mercedes Atego. Dve tretjini potrebnih sredstev je bilo potrebno zbrati, veliko lesa pa so prispevali krajani in ga prodali.

Pričela se je tretja faza del na domu, kjer so popolnoma obnovili obstoječi del in dogradili novi del z garažo in dvorano. Ponovno je bilo opravljenega veliko udarniškega dela, skoraj vsa dela so potekala v lastni režiji in z lastnim znanjem članov. Po treh letih so se dela zaključila z novo fasado, Laporje pa je dobilo velik, sodoben gasilski

Podpis listine o pobratenju leta 2012

Montaža konstrukcije vadbenega stolpa s plezalno steno

dom, ki je ponos članom in krajanom.

Leta 2012 so gasilci iz Laporja podpi¬sali listino o pobratenju z gasilci iz Šolte, s čimer so uradno kronali prijateljske odnose. Odnosi s Šolto so prerasli okvire druženja in sodelovanja med društvoma, vključujejo tudi obisk pevskih zborov, glasbenih skupin in različnih društev iz širšega bistriškega prostora na Šolto in iz Šolte.

Leta 2014 se obnovi vozilo TAM 125 T10. Društvo veliko pozornosti posveča usposabljanju in vajam, zato je ob obnovljenem gasilskem domu leta 2019 postavilo vadbeni stolp, za katerega so pridobili veljavno gradbeno dovoljenje.

Zelo aktivne postanejo članice A, ki dosegajo najvišja mesta na državnih, pokalnih in mednarodnih tekmovanjih. Leta 2023 v Gorni Radgoni postanejo državne prvakinje. Svoje velike tekmovalne ambicije usmerjajo v prihodnost, pri čemer jih društvo v polni meri podpira. V letošnjem letu so v garažo pripeljali novo, sodobno opremljeno gasilsko vozilo GVC z nadgradnjo Rosenbauer.

Društvo sledi razvoju in napredku časa, člani se redno usposabljajo in izobražujejo. Izpolnjuje vse zahteve glede kategorizacije tako po opremi kot po strokovni usposobljenosti. Živi s krajem in s svojim delom pomaga vsem, ki potrebujejo pomoč.

Novo vozilo GVC-1 Scania z nadgradnjo Rosenbauer

Prostovoljno gasilsko društvo **Pragersko**

Naslov	**Ptujska cesta 24, 2331 Pragersko**
Leto ustanovitve	**1951**
Število članov	**105**
Število operativnih članov	**29 + 6 (končali za OG)**
Število članov podmladka	**46**
Vozni park	**GVC 1, GVC 1, GVM-1**
Število prebivalcev	**3.000**
Površina požarnega rajona	**22 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD PRAGERSKO**

Gasilski dom z voznim parkom

Bil je mesec november 1950, ko se je med krajani Pragerskega porodila prva ideja o prostovoljnem gasilstvu v kraju. Ustanovni člani so bili Hinko Šarlah, Ivan Lah, Edi Murn, Karl Berglez, Feliks Vindiš, Ivan Mikložič st., Ivan Poljanec, Rudolf Ogrinc, Anton Pernat in Alfonz Božič.

Preko zime so urejali vse potrebno in 24. februarja 1951 je v kulturnem domu potekal prvi ustanovni občni zbor PGD Pragersko. Za predsednika je bil izvoljen Feliks Vindiš, Edi Murn je postal podpredsednik, Ivan Lah poveljnik, Hinko Šarlah sekretar, Karl Berglez blagajnik, orodjarja pa Anton Pernat in Alojz Luršak.

Že naslednje leto je društvo kupilo svoj prvi avtomobil znamke Ford. Leta 1961 je bil s prostovoljnim delom dokončan nov gasilski dom. Naslednja leta so bila namenjena nabavi nove opreme, vključno z avtomobilom TAM 2000, brizgalno Rosenbauer in novo avtocisterno TAM 5500, ki je društvu služila kar 41 let, ter prenovi doma leta 1981. Ob tem niso pozabili na izobraževanja in skrb za naslednike v društvu. Oblikovali so mladinsko skupino in ob tem razvili prvi mladinski prapor. Delo z mladimi je kmalu rodilo sadove, saj so bili tako mladi kot članice izjemno uspešni na tekmovanjih, tudi državnih.

V gasilskih društvih ima poleg članstva ključno vlogo ustrezna oprema in vozni park. Leta 1999 je društvo pridobilo novo avtocisterno GVC 16/25, znamke MAN, nadgradnja Gasilska vozila Pušnik. Zlati jubilej društva so proslavili z nakupom novega moštvenega vozila GVM-1 znamke Peugeot. Kmalu po petdesetem jubileju so zgradili novo garažo za moštveno vozilo in razvili nov prapor, že naslednje leto pa obnovili stolp doma. Leta 2009 so dogradili dom, uredili dve stanovanji in začeli pripravljati projektno dokumentacijo za nove garaže.

Po šestdesetem jubileju, leta 2013, se je pričela gradnja novih garaž in večje sejne sobe v nadstropju, decembra pa so že bila vozila nameščena v novih garažah. Pri pripravi na sedemdesetletnico društva so pridobili vozilo TAM 190, leta 2018 pa zamenjali dotrajano vozilo za prevoz moštva z novim vozilom znamke Peugeot. Leta 2020 so dokončali prostore nad garažo.

V letu 2021 so, s pomočjo g. Mirka Munde,

Pragersko, bližnja okolica gasilskega doma

Pokrivanje strehe na starem gasilskem domu

izdali bilten o prehojeni poti društva in njenih članov. Zaradi epidemije Covid-19 so svečanost ob 70. obletnici morali odpovedati, a so že pričeli s pripravo nove velike investicije – nabave novega gasilskega vozila GVC-1. Za potrebe pisarn so ob rekonstrukciji železniške postaje Pragersko odstopili prostore nad garažami.

Aprila 2023 je društvo v garaže pripeljalo težko pričakovano sodobno gasilsko vozilo GVC-1, znamke MAN 18.340 4x4, nadgradnja Gasilska vozila Pušnik. Ob tem so uredili okolico doma z dvižnimi zapornicami in asfaltiranjem ter septembra izvedli uraden prevzem vozila in otvoritev prenovljenih garaž gasilskega doma.

Gasilski čoln v akciji

Velik poudarek dajejo razvoju najmlajših članov – podmladka. Društvo za najmlajše organizira tedenske vaje, redno se udeležujejo vseh vrst tekmovanj, letovanj na morje, noči v gasilskem domu in družabnih srečanj. Leta 2025 so pionirke Pragersko na državnem tekmovanju iz gasilskega kviza osvojile 3. mesto, kar predstavlja največji dosežek mladine društva.

Na operativnem področju društvo beleži porast intervencij nujne pomoči in naravnih nesreč. Aktivno sodelujejo tudi na vseh prireditvah in dogodkih na nivoju Gasilske zveze Slovenska Bistrica.

Po gasilski izobrazbi je članstvo društva Pragersko v letu 2025 sestavljeno iz 1 višjega gasilskega častnika II. stopnje, 7 gasilskih častnikov II. stopnje, 1 gasilskega častnika, 1 nižjega gasilskega častnika II. stopnje, 1 nižjega gasilskega častnika I. stopnje, 3 nižjih gasilskih častnikov, 3 višjih gasilcev I. stopnje, 2 višja gasilca, 7 gasilcev II. stopnje, 1 gasilca I. stopnje, 9 gasilcev in 4 gasilce pripravnike. To kadrovsko stanje omogoča društvu stabilno operativno delovanje in nadaljnji razvoj.

Prostovoljno industrijsko gasilsko društvo **Impol**

Naslov	**Kajuhova ulica 87, 2310 Slov. Bistrica**
Leto ustanovitve	**1952**
Število članov	**74**
Število operativnih članov	**34**
Število članov podmladka	**0**
Vozni park	**GVSV, GVSV-CO2, GVC-1, PV, GVM-1**
Število prebivalcev	-
Površina požarnega rajona	**Industrijska cona Impol**
Družbena omrežja	-

Gasilski dom z voznim parkom

Začetki gasilstva v Impolu segajo v leto 1948, ko je v tovarni delovala enota Civilne zaščite, v okviru katere je bil tudi gasilski vod. Takratna zakonodaja je podjetjem z več kot 1000 zaposlenimi nalagala, da morajo ustanoviti industrijsko gasilsko društvo ali poklicno gasilsko enoto. Na pobudo Štefana Podričnika, glavnega direktorja podjetja, je upravni odbor delovne organizacije leta 1951 sprejel sklep o ustanovitvi industrijskega gasilskega društva. Ustanovni občni zbor je potekal 18. junija 1952, prvi predsednik društva je bil Franc Cvahte, prvi poveljnik pa Franc Zafošnik. V razmeroma kratkem času se je veliko delavcev odločilo za vstop v društvo, kar je postavilo temelje za njegovo nadaljnje delovanje.

Industrijsko gasilsko društvo je v začetku prevzelo tudi vso skrb za požarno preventivo. Organizirano je bilo dežuranje desetin, ki so v času dežurstva skrbele za vzdrževanje opreme in izvajanje osnovnih požarno varnostnih ukrepov. Vodstvo podjetja je cenilo prizadevanje gasilcev, saj se je zavedalo, da zastareli obrati in začasna skladišča predstavljajo povečano nevarnost za nastanek požara. Po letu 1960 se je začel pospešen razvoj podjetja, tudi z uporabo večjih količin vnetljivih snovi, kar je zahtevalo stalno prisotnost in usposobljenost gasilcev. Na novih strojih za hladno valjanje so bile vgrajene samodejne naprave za gašenje, ki pa jih je bilo potrebno nadzorovati in vzdrževati. Prostovoljni gasilci tega niso zmogli, zato je podjetje uvedlo poklicno gasilsko službo, sprva z enim poklicnim gasilcem, kasneje pa se je število gasilcev povečevalo. Takšna organiziranost je bila potrebna zaradi razvoja podjetja, širjenja dejavnosti, uvajanja novih tehnologij in sodobnejše delovne opreme, kar je povečalo tudi tveganje za nastanek požara. Danes poklicna gasilska služba v štirih izmenah zagotavlja takojšnje ukrepanje v primeru požara ali druge nesreče v industrijski coni Impol, poleg tega pa opravlja številne preventivne dejavnosti varstva pred požarom v podjetju. Tesno sodelovanje prostovoljnih in poklicnih gasilcev jamči učinkovito obvladovanje požarov in drugih nesreč v industrijskem okolju. Poklicni gasilci so tudi člani Prostovoljnega industrijskega gasilskega društva Impol. Širitvi in razvoju podjetja je sledila tudi skrb za varstvo pred požarom. Postopno se je dopolnjevala in posodabljala oprema za požarno varnost in sistemi aktivne požarne zaščite, vključno s sistemom za zgodnje odkrivanje, javljanje in alarmiranje požara. V tovarni je zgrajeno hidrantno omrežje, ki omogoča ustrezno oskrbo z gasilno vodo. Varstvo pred požarom in gasilstvo sta danes v Impolu vključena v sistem poklicnega zdravja in varnosti ter v sistem ravnanja z okoljem. Vsako leto potekajo praktične vaje na potencialnih lokacijah izrednih dogodkov, na katerih sodelujejo zaposleni poklicni in prostovoljni gasilci ter gasilske enote sosednjih društev. Tako zunanji prostovoljni gasilci spoznavajo industrijsko cono Impol, kar pripomore k učinkovitejši in varnejši gasilski intervenciji. Člani Prostovoljnega industrijskega gasilskega društva nada-

Podjetje Impol

Člani društva leta 1955

ljujejo tradicijo svojih predhodnikov. Danes PIGD Impol šteje 74 članov, društvo dobro sodeluje s sosednjimi gasilskimi društvi in Gasilsko zvezo Slovenska Bistrica. V preteklosti je bilo tesno sodelovanje s sorodnimi industrijskimi gasilskimi društvi, ki pa je zamrlo zaradi propada podjetij, razen s PGD Talum iz Kidričevega. Društvo skrbi predvsem za izvajanje različnih društvenih dejavnosti, usposabljanje in izobraževanje članov, sodelovanje z drugimi društvi in organizacijami ter vodi in organizira priprave tekmovalnih enot. Prepoznavnost društvu dajejo uspehi na gasilskih tekmovanjih v preteklosti in sedanjosti. Struktura strokovne usposobljenosti članov društva: 2 višja gasilska častnika II. stopnje, 2 višja gasilska častnika I. stopnje, 20 gasilskih častnikov II. stopnje, 1 gasilski častnik I. stopnje, 1 gasilski častnik, 3 nižji gasilski častniki II. stopnje, 1 nižji gasilski častnik I. stopnje, 3 nižji gasilski častniki, 5 višjih gasilcev I. stopnje, 13 gasilcev II. stopnje, 1 gasilec I. stopnje in 1 gasilec.

Pregled opremljanja prikazuje postopno dopolnjevanje in posodabljanje opreme gasilske enote od skromnih začetkov do sodobne opremljenosti. Leta 1953 je podjetje podarilo društvu star tovorni avtomobil znamke Ford, ki je bil preurejen v orodno vozilo, leta 1954 je bil opravljen krst obnovljenega vozila in nove motorne brizgalne Rakovica, leta 1955 pa je društvo razvilo prvi društveni prapor. Leta 1957 je društvo prejelo star tovornjak znamke Studebaker, ki so ga člani in podjetje Avtoobnova preuredili v tritisočlitrsko avtocisterno. Leta 1965 je društvo dobilo zeleni gasilski dom in novo motorno brizgalno Rosenbauer. Leta 1973 je bilo krščeno novo kombinirano vozilo TAM 5500 G, leta 1974 je bilo zaradi dotrajanosti izločeno orodno vozilo Ford, leta 1976 pa še avtocisterno Studebaker. Leta 1976 je bilo nabavljeno vozilo TAM 5500 DG, preurejeno v avtocisterno, leta 1977 pa novo specialno gasilsko vozilo FAP, opremljeno za gašenje različnih vrst in-

Proslava 70-letnice PIGD Impol

Novo gasilsko vozilo GVSV Scania 2022

dustrijskih požarov, in leta 1985 vozilo TAM 130 za gašenje požarov s prahom in plinom CO2. Leta 1999 je bilo nabavljeno novo kombinirano vozilo MAN tipizacije GVS-V-CO2, ki je nadomestilo dotrajano vozilo FAP, leta 2002 nova motorna brizgalna Ziegler TS 8/8, leta 2009 rabljeno vozilo Renault Kangoo za izvajanje splošnih in preventivnih dejavnosti, leta 2010 je dotrajalo vozilo TAM 5500 G. Leta 2011 je družba Impol Infrastruktura kupila rabljeno gasilsko vozilo GVC 16/24 na podvozju TAM 130 in rabljeno gasilsko prikolico za prevoz motorne brizgalne in opreme, prav tako pa rabljeno vozilo za prevoz moštva GVM-1 Renault Trafic. Leta 2012 je društvo praznovalo 60 let obstoja in razvilo novi društveni prapor. Leta 2015 je družba Impol Infrastruktura nabavila vozilo Dacia Dokker za področje preventive in kot poveljniško vozilo. Leta 2022, ob 70-letnici društva, je družba Impol d.o.o. nabavila novo gasilsko vozilo Scania P 360 z oznako GVSV, prirejeno za operativno delovanje v industrijskem okolju, konec istega leta pa je društvo iz lastnih sredstev nabavilo rabljeno vozilo GVM-1 Opel Vivaro, ki je nadomestilo 25 let staro vozilo Renault Trafic.

Področje gasilskih tekmovanj prikazuje izjemno aktivnost društva PIGD Impol skozi celotno obdobje delovanja. Društvo je dejavno tako s člansko ekipo kot s tekmovalno enoto starejših gasilcev. Člani poleg rednega sodelovanja na tekmovanjih Gasilske zveze Slovenska Bistrica sedemkrat nastopili na regijskih gasilskih tekmovanjih in skupaj osvojili šest naslovov državnih prvakov v kategoriji poklicnih gasilskih enot. Članska tekmovalna enota je štirikrat nastopila na gasilskih olimpijadah, vedno v kategoriji poklicnih gasilskih enot. Prvi nastop je bil leta 1989 v Varšavi, takrat še v reprezentanci bivše države, kjer je enota osvojila bronasto priznanje. V času samostojne Slovenije so člani A PIGD Impol nastopili na olimpijadi 2005 v Varaždinu in 2009 v Ostravi na Češkem, kjer so v obeh primerih osvojili 2. mesto, leta 2013 pa na olimpijadi v Mulhousu v Franciji osvojili 1. mesto in naslov olimpijskega prvaka v kategoriji poklicnih gasilskih enot člani B. Veteranska enota prav tako aktivno nastopa na tekmovanjih v kategoriji starejših gasilcev. V zadnjih 35 letih so se veterani 12-krat uvrstili na regijsko in 10-krat na državno tekmovanje, dosegli pa so več vidnih uvrstitev. Starejši gasilci iz Impola so leta 2023 v Gornji Radgoni in letos v Gorišnici osvojili 1. mesto. Od leta 2015 naprej veterani redno nastopajo v pokalnem tekmovanju GZ Slovenije za starejše gasilce, kjer so bili trikrat tretji, enkrat drugi, v letih 2021 in 2022 pa so osvojili 1. mesto.

Tekmovalna enota starejših gasilcev PIGD Impol državni prvaki 2025

Prostovoljno gasilsko društvo **Tinje**

Naslov	**Veliko Tinje 33, 2316 Zgornja Ložnica**
Leto ustanovitve	**1987**
Število članov	**303**
Število operativnih članov	**37**
Število članov podmladka	**63**
Vozni park	**GV 1, GVM, GVC 2**
Število prebivalcev	**1.000**
Površina požarnega rajona	**37 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD TINJE**

Gasilski dom z voznim parkom

Prostovoljno gasilsko društvo Tinje je društvo II. kategorije in eno izmed društev v občini Slovenska Bistrica.

Prvi zametki gasilstva na Tinju segajo v leto 1985, ko je bila 7. junija ustanovljena gasilska enota Civilne zaščite, ki se je udeleževala raznih tekmovanj v občini in dosegala zavidljive rezultate. Ta enota je z ustanovitvijo društva prerasla v prvo tekmovalno desetino našega društva. Prvi uspehi, izkušnje in pridobljeno znanje so pri peščici krajanov vzbudili željo, da v svojem kraju zagotovijo čim večjo požarno varnost, krajanom nudijo prvo pomoč ob raznih elementarnih nesrečah in jim pomagajo v življenjskih stiskah. Začele so se aktivnosti za ustanovitev društva. Pohorska trma in vztrajnost sta obrodili sadove.

Tako je bil 26. junija 1987 sklican prvi sestanek, kjer so bili predlagani prvi vodilni člani društva. Ustanovni občni zbor društva je bil 17. julija 1987 v prostorih stare osnovne šole v Tinjah, vodil pa ga je takratni predsednik SZDL Martin Golčar.

V letu 1988 smo pričeli z akcijo zbiranja prostovoljnih prispevkov in že jeseni nabavili prvo orodno vozilo znamke TAM 2001. Tega leta sta nam PGD Zgornja Bistrica in PIGD Impol podarili motorni brizgalni, iz katerih smo sestavili eno delujočo, ki je uspešno služila svojemu namenu. Februarja leta 1989 je v gasilski sobi prvič zazvonil telefon.

Aktivna dela za pridobitev dokumentacije za izgradnjo in postavitev temeljnega kamna so se pričela leta 1990. Kupili smo zemljišče, s pomočjo društev, ki so delovala v kraju, pa smo financirali idejni projekt. Kljub aktivnemu delu za izgradnjo doma smo 21. julija istega leta razvili svoj prvi društveni prapor.

Temelji težko pričakovanega objekta so bili postavljeni 2. septembra 1990 s položitvijo temeljnega kamna za izgradnjo večnamenskega doma.

Ob deseti obletnici delovanja društva, 26. julija 1997, smo krstili novo moštveno vozilo Peugeot Boxer. Večino finančnih sredstev zanj je zagotovila Krajevna skupnost Tinje, del pa so prispevali tudi krajani. Skozi vsa leta smo pridno pridobivali nove člane; vključili smo tudi najmlajše in sestavili pionirsko desetino. Aktivno je delovala tudi članska enota A, ki je dosegala lepe rezultate.

Tinje, pogled na gasilski dom

Položitev temeljnega kamna za nov gasilski dom

Pričele so se aktivnosti zbiranja predračunov za novo šasijo avtocisterne MAN 14-264 4x4, ki je že naslednje leto stala v naši garaži. Prešli smo tudi na nov sistem alarmiranja ZARE 112. Leta 1998 smo v skladu z novim statutom in zakonom o društvih opravili organizacijske spremembe, se registrirali kot PGD Tinje in vpisali v Gasilsko zvezo Slovenska Bistrica.

Dne 19. junija 1999 smo ob krajevnem prazniku slovesno krstili avtocisterno s pripadajočo opremo in s kapaciteto 4000 litrov vode.

Ob naši 20. obletnici, v letu 2007, smo razvili nov društveni prapor in ta mejnik obeležili s primerno slovesnostjo. Dne 20. junija 2009 smo ob krajevnem prazniku krstili orodno-moštveno vozilo GV-1. Kupili smo ga s sredstvi Občine Slovenska Bistrica,

Florjanova maša GZSB na Tinju

Krst novega gasilskega vozila leta 2022

Krajevne skupnosti Tinje, z lastnimi sredstvi ter prostovoljnimi prispevki naših krajanov.

Zagnanost mladih članov je pogojevala ustanovitev še ene članske desetine A1, ki je v letu 2013 pričela z intenzivnimi vajami. V letu 2016 se je članska desetina A začela intenzivno pripravljati na kvalifikacije za gasilsko olimpijado, katere so uspešno opravili. Julija 2017 so nas borbeno zastopali na gasilski olimpijadi, ki je potekala v Beljaku v Avstriji. Fantje so s pohorsko zagnanostjo in trmo, pod vodstvom trenerjev Zorana Kregarja in Franca Stoparja, nastopili tudi na gasilski olimpijadi leta 2022, ki je potekala v Celju.

Leta 2021 smo pričeli z nabavo podvozja za novo gasilsko avtocisterno VOLVO FMX 400 (Euro 3 motor, posadka 1+2). Januarja 2022 smo pri podjetju Gasilska vozila Pušnik začeli z nadgradnjo vozila, ki sprejme 5000 litrov vode in omogoča pretok 3500 litrov na minuto pri tlaku 10 barov. Vozilo smo opremili z novo opremo znamke Rosenbauer. Junija 2022 smo vozilo uradno predali svojemu namenu.

Trenutno v društvu delujejo tekmovalne ekipe pionirjev, mladincev, mladink, članov A1, članov A2 ter veteranska desetina. Vse ekipe dosegajo odlične rezultate in s ponosom predstavljajo kraj Tinje, Občino Slovenska Bistrica ter Republiko Slovenijo, tako na tekmovanjih po vsej državi kot tudi širše v tujini.

Po gasilski izobrazbi je članstvo društva sestavljeno iz 15 gasilskih častnikov II. stopnje, 1 gasilskega častnika I. stopnje, 3 gasilskih častnikov, 10 nižjih gasilskih častnikov II. stopnje, 3 nižjih gasilskih častnikov I. stopnje, 6 nižjih gasilskih častnikov, 1 višjega gasilca II. stopnje, 4 višjih gasilcev I. stopnje, 5 višjih gasilcev, 63 gasilcev II. stopnje, 17 gasilcev I. stopnje, 13 gasilcev ter 15 gasilcev pripravnikov.

Prostovoljno gasilsko društvo **Kebelj**

Naslov	**Kebelj 26a, 2317 Oplotnica**
Leto ustanovitve	**1995**
Število članov	**205**
Število operativnih članov	**55**
Število članov podmladka	**54**
Vozni park	**GVM-1, GVC-2, GVGP-1**
Število prebivalcev	**680**
Površina požarnega rajona	**40 km²**
Družbena omrežja	Facebook stran: **PGD KEBELJ**

Gasilski dom z voznim parkom

Zaradi vse večjih potreb po zagotavljanju požarne varnosti so na pobudo takratnega predsednika Krajevne skupnosti Kebelj, Ferdinanda Vengusta, ter takratnih poveljnikov Civilne zaščite v KS Kebelj, Vida Juharta in Jožefa Kosa, ustanovili Gasilsko enoto Kebelj. Ta enota, ki je bila ustanovljena spomladi leta 1985, je delovala pod okriljem Gasilskega društva Oplotnica. Za prvega predsednika je bil izvoljen Stanko Landeker. Za mentorstvo in pomoč sta skrbela Božidar Kunej iz Oplotnice in Vili Skarlovnik, takratni poveljnik GD Oplotnica.

Leta 1987 je predsedniško funkcijo prevzel Florijan Grm, za poveljnika pa je bil imenovan Anton Capl. V tem obdobju je gasilska enota od podjetja LIP Oplotnica brezplačno prejela osebno vozilo Volga. Vozilo je za gasilske namene preuredil mentor Božidar Kunej. Uradni prevzem vozila je bil 29. januarja 1989. V tem času smo ob župnijskem gospodarskem poslopju postavili leseno garažo in na streho objekta namestili gasilsko sireno.

Leta 1990 je predsedniško funkcijo prevzel Jožef Kos. Članstvo v enoti je začelo naraščati, doseženi so bili že prvi tekmovalni uspehi. Člani enote smo se udeleževali usposabljanj in izobraževanj.

Leta 1993 je vodenje društva prevzel Anton Ratej. V tem obdobju se je gasilski enoti pridružilo veliko novih članov. Tekmovalna gasilska desetina je dosegla lepo število uspehov in prejela številne pokale na različnih tekmovanjih.

Leta 1994 je funkcijo tajnika prevzel Stanko Fridrih. Zaradi vse večjih potreb po požarni varnosti smo se v tem letu odločili za nakup nove motorne brizgalne Ziegler Rotax. Krst motorne brizgalne smo izvedli v okviru praznovanja krajevnega in farnega praznika 16. julija.

Leta 1995 smo v gasilski enoti opravili volitve. Za novega predsednika je bil izvoljen Aleksander Fridrih, za poveljnika Janez Podgrajšek, funkcijo tajnika pa je obdržal Stanko Fridrih. Enota se je v tem obdobju dodatno okrepila, predvsem z gasilsko mladino in pionirji. Zastavili smo si še višje cilje in načrte. Krajani KS Kebelj in člani gasilske enote smo podali pobudo za ustanovitev samostojnega gasilskega društva na Keblju. Tako smo po desetih letih delovanja GE ustanovili PGD Kebelj. Prvi občni zbor je potekal pri Litičevih. Takrat je bilo v društvu že 45 članov.

Društvo si je ob ustanovitvi želelo lastnih prostorov, zato smo v tem letu pričeli z razgovori za pridobitev zemljišča za izgradnjo novega doma. Skupaj s KS Kebelj, Župnijo Kebelj in Škofijo Maribor smo uspeli pridobiti dogovor za zemljišče, namenjeno izgradnji večnamenskega doma. Na tekmovalnem področju je tekmovalna desetina močno napredovala in se 3. oktobra 1998 v okviru sejma Zaščite in reševanja udeležila mednarodnega tekmovanja v Kranju, kjer je osvojila 1. mesto. Za društvo je bil to zgodovinski dogodek, saj je tekmovalna desetina prejela prvo nagrado – motorno brizgalno Ziegler.

Konec leta 1998 smo uresničili dolgo pričakovani dan, položitev temeljnega kamna za novi dom in boljšo prihodnost na Keblju. Zaradi vse več tekmovalnih uspehov smo v letu 2000 na župnijskem zemljišču uredili vadbeni poligon. Leta 2001 smo že imeli sedmi občni zbor v novih prostorih. Uradna

Kebelj, pogled proti gasilskemu domu

Motorke na Keblju

otvoritev celotnega večnamenskega doma je bila 14. septembra 2002.

Formiran je bil 12-članski odbor za nakup vozila, ki je moral zbrati ustrezne ponudbe oziroma informacije o razpoložljivih vozilih. Na podlagi zbranih podatkov smo se odločili za nakup vozila Volvo, nadgradnjo pa smo zaupali podjetju Avto ključavničarstvo Marijan Pušnik s. p. iz Črešnjevca. Vse aktivnosti društva so bile usmerjene v ta projekt. Finančna sredstva so se zbirala med krajani in številnimi donatorji. Konec avgusta 2003 smo vozilo tudi uradno prevzeli.

Tekmovalne desetine so bile iz leta v leto uspešnejše. Leta 2004 smo se z desetino A in B udeležili državnega tekmovanja v Kočevju. Desetini A se je uspelo prebiti skozi kvalifikacije na olimpijado v Varaždinu, kjer je dosegla 25. mesto. Leta 2005 smo ob praznovanju 10-letnice društva krstili novo vozilo GVM-1 in motorno brizgalno Rosenbauer FOX II. Desetina A je leto kasneje v Žalcu postala državni prvak. Leta 2007 so na mednarodnem tekmovanju v Novi Gorici osvojili prvo mesto v kategoriji A in ponovno prejeli motorno brizgalno kot nagrado.

V letu 2008 smo v svoj vozni park dodali novo vozilo za gozdne požare GVGP-1, znamke Nissan Navara. Na državnem tekmovanju v Slovenj Gradcu smo sodelovali z dvema desetinama. V kategoriji A je desetina A osvojila prvo mesto in znova prevzela vodstvo, za nagrado pa pridobila še eno motorno brizgalno. Desetini A in B sta se s pomočjo uspešnega nastopa na državnem tekmovanju in kvalifikacijskem tekmovanju uvrstili na gasilsko olimpijado v Ostravi na Češkem. Desetina A je dosegla 5. mesto, desetina B pa 6. mesto, kar je za društvo predstavljalo zgodovinski uspeh.

V letu 2010 smo prejeli pogodbo za uporabo gospodarskega poslopja in začeli pogovore o

Florjanova maša GZSB na Keblju

Skupinska slika pred gasilskim domom

nakupu gasilske avtoprikolice. V začetku leta smo na Keblju že drugič organizirali tekmovanje v spajanju sesalnega voda, kjer smo sodelovali s tremi ekipami. V letu 2013 je po štirih letih predsedovanja funkcijo predsednika ohranil Boris Ramšak, poveljnika Janeza Podgrajška pa je po trinajstih letih poveljevanja zamenjal Boštjan Plajh. V tem letu je bila formirana nova tekmovalna desetina A3.

V letu 2014 smo na državnem tekmovanju nastopili z ekipo pionirjev, ki je dosegla 17. mesto, desetina A2 pa je postala državni prvak v Ormožu. Leta 2015 smo praznovali 20-letnico obstoja društva. Junija 2016 so se člani društva s tremi ekipami udeležili državnega gasilskega tekmovanja v Kopru. Pionirji so dosegli odlično 4. mesto, člani A 2. mesto, člani B pa 3. mesto. S temi rezultati so si člani pridobili pravico do nastopa na kvalifikacijskem tekmovanju za gasilsko olimpijado.

Aprila 2017 je desetina B na kvalifikacijah osvojila vstopnico za gasilsko olimpijado v Beljaku, kjer je julija dosegla odlično 5. mesto med 32 sodelujočimi ekipami. V začetku leta 2018 smo staro moštveno vozilo zamenjali z novim. V društvu so potekale redne volitve. Na mestu predsednika je ostal Boris Ramšak, poveljniško funkcijo pa je prevzel Uroš Kovač.

Leto 2020 je zaznamovala epidemija covida-19, zato so bile izvedene le najnujnejše aktivnosti. Aprila 2021 je na območju našega društva izbruhnil največji požar doslej – pogorel je Dom na Osankarici. Kljub hitremu posredovanju objekta žal ni bilo mogoče rešiti, ohranjen je ostal le muzejski del.

Desetini B se je uspelo uvrstiti na gasilsko olimpijado, ki je bila prvič organizirana v Sloveniji, v mestu Celje. Tam je desetina B dosegla največji uspeh doslej – prvič v zgodovini PGD Kebelj je stala na stopničkah in osvojila bronasto medaljo.

Leto 2023 je bilo volilno leto. Po štirinajstih letih predsedovanja je Boris Ramšak predal funkcijo predsednika Robertu Gumzeju, mesto poveljnika pa je prevzel Miha Fridrih. Tudi v letu 2024 smo organizirali letovanje za 30 otrok iz našega društva. V začetku maja smo uspešno izvedli 25. srečanje članic Gasilske zveze Slovenska Bistrica, na katerem je sodelovalo okoli 80 članic. Dogodek je potekal v prijetnem in sproščenem vzdušju.

PGD Kebelj deluje na območju Krajevne skupnosti Kebelj, ki leži na nadmorski višini med 500 in 1500 metri. Gre za obsežno in razgibano področje, ki meri 40 kvadratnih kilometrov, pri čemer je kar 82 odstotkov površine poraščene z gozdovi. Na tem območju se nahaja približno 170 gospodinjstev, v katerih živi okoli 680 prebivalcev. Med pomembnejše objekte sodijo industrijski obrat v Cezlaku, osnovna šola, cerkev, trgovina, Dom na Pesku, Jurgovo, brunarice pri Treh Kraljih ter tri večstanovanjske stavbe.

Na dan 1. junija 2025 društvo šteje 205 članov. Od tega je 54 članov mladine, 43 članic in 108 članov, med katerimi je 16 starejših od 63 let. Po gasilski izobrazbi je članstvo sestavljeno iz dveh višjih gasilskih častnikov, osmih gasilskih častnikov II. stopnje, enega gasilskega častnika, treh nižjih gasilskih častnikov II. stopnje, treh nižjih gasilskih častnikov I. stopnje, desetih nižjih gasilskih častnikov, desetih višjih gasilcev II. stopnje, dveh višjih gasilcev I. stopnje, petih višjih gasilcev, sedemindvajsetih gasilcev II. stopnje, enajstih gasilcev I. stopnje, štirih gasilcev in dvaindvajsetih gasilcev pripravnikov.

Nagovori županov
občin Slovenska Bistrica,
Oplotnica, Poljčane in Makole

Občina
Slovenska Bistrica

Gasilska zveza Slovenska Bistrica obeležuje pomemben jubilej – 70. obletnico delovanja.

V sedmih desetletjih svojega delovanja se je Gasilska zveza Slovenska Bistrica razvila v učinkovito in povezano organizacijo, ki danes združuje petnajst prostovoljnih gasilskih društev na območju občin Slovenska Bistrica, Poljčane, Oplotnica in Makole. S svojim poslanstvom pomembno prispeva k varnosti, zaščiti in pomoči prebivalcem ter aktivno sodeluje pri preprečevanju in obvladovanju naravnih nesreč.

Med ključne prelomnice v zgodovini zveze sodijo številni razvojni projekti, strokovna usposabljanja ter usklajeni odzivi na večje naravne nesreče. Posebej izstopajo poplave v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, katastrofalni žled leta 2014 in uničujoča toča leta 2024 – dogodki, ob katerih je gasilstvo znova dokazalo svojo vztrajnost, organiziranost in neomajno človečnost.

Današnja Gasilska zveza Slovenska Bistrica se z odločnostjo in odgovornostjo sooča z izzivi sodobnega časa. Neprestano skrbi za izpopolnjevanje usposobljenosti svojih članov, za posodabljanje tehnične opreme in za učinkovito organizacijsko strukturo, s čimer ostaja trden steber podpore lokalni skupnosti.

Ob obeležitvi tega pomembnega jubileja izrekam iskrene čestitke vsem članicam in članom, ki so skozi desetletja z zavzetostjo in požrtvovalnostjo soustvarjali zgodovino ter uspehe zveze.

Naj bo ta prelomnica tudi spodbuda za nadaljnje delo, krepitev sodelovanja in utrjevanje temeljnih vrednot gasilstva – poguma, solidarnosti in predanosti skupnemu dobremu.

Hvala za vaše delo – in na pomoč!

dr. Ivan Žagar
župan Občine Slovenska Bistrica

Občina Oplotnica

Nagovor župana Občine Oplotnica

Spoštovane gasilke, spoštovani gasilci, dragi prijatelji, ob obeležitvi 70-letnice Gasilske zveze Slovenska Bistrica nas prevevajo občutki ponosa, spoštovanja in hvaležnosti. Ta visoka obletnica ni zgolj praznovanje zgodovine organizacije, temveč iskren poklon ljudem, ki so v najtežjih trenutkih prvi na terenu – pogosto v izjemno zahtevnih razmerah – pripravljeni pomagati brez pomisleka. Vi ste tisti, ki stopite z ramo ob rami tja, kamor drugi ne zmorejo.

Zato vam v imenu Občine Oplotnica izrekam iskreno zahvalo. Vaše delo presega formalne okvire – je izraz solidarnosti, poguma in nesebične skrbi za skupno dobro.

Ob visokem jubileju vam iskreno čestitam. Veselim se srečanja z vami na dogodkih, ki jih ob tej priložnosti pripravljate, in vam želim veliko uspeha, varnosti ter medsebojne povezanosti tudi v prihodnje.

S spoštovanjem,

Matjaž Orter
župan Občine Oplotnica

Občina
Poljčane

Beseda ob 70-letnici Gasilske zveze Slovenska Bistrica

Spoštovane gasilke in gasilci, veterani, mladi člani, podporniki in prijatelji gasilstva!

Ob visokem jubileju – 70-letnici Gasilske zveze Slovenska Bistrica – z veseljem in ponosom prebiramo zgodbe, številke in spomine, ki pričajo o bogati in predani preteklosti našega skupnega dela. To ni le zgodovina organizacije, temveč zgodovina ljudi, ki so v sedmih desetletjih s prostovoljstvom, znanjem, trudom in srčnostjo gradili neprecenljivo vrednoto: varnost in solidarnost v naših skupnostih.

Občina Poljčane, umeščena med Boč in Dravinjo, je naravno bogat in zgodovinsko zanimiv prostor, kjer se podeželski utrip prepleta s podjetniško in kulturno dejavnostjo, hkrati pa predstavlja tudi mnogokrat zelo zahteven teren za delovanje gasilstva. Naše prostovoljno gasilsko društvo, kot del Gasilske zveze, je srce skupnosti – s požrtvovalnim delom skrbi za varnost, povezovanje in pomoč ob nesrečah.

Od ustanovitve dalje zveza povezuje številna prostovoljna gasilska društva z različnih koncev, ki jih druži ista misel: biti tam, ko nas nekdo potrebuje. V vseh teh letih smo se razvijali organizacijsko, strokovno, tehnično in – kar je najpomembnejše – človeško. Usposabljanja, vaje, intervencije, številne skupne prireditve in neštete ure prostovoljnega dela so vtkane v vsako stran te zgodbe.

Ne smemo pozabiti tistih, ki so tlakovali pot že v prvih letih po ustanovitvi zveze. Njim gre posebno spoštovanje za izkazan pionirski duh, skromnost in odločnost, s katerimi so postavili temelje sodobnemu gasilstvu. Hvala tudi vsem, ki ste v kasnejših desetletjih nosili prapor požrtvovalnosti, ter tistim, ki danes prevzemate štafeto odgovornosti in znanja.

Ta bilten je mnogo več kot le spominsko gradivo. Je poklon preteklosti, priznanje sedanjosti in zaveza prihodnosti. Naj nas spominja, da smo skupaj močnejši, da gasilstvo ni le dejavnost, temveč način življenja – in da brez vas, drage gasilke in gasilci, ne bi bilo zgodbe, ki jo danes praznujemo.

Vsem članom in društvom v zvezi izrekamo iskreno zahvalo in čestitke ob tej visoki obletnici. Naj bo prihodnost vaše zveze še naprej prežeta z znanjem, povezovanjem, ponosom in čutom za sočloveka.

Iskrene čestitke ob 70-letnici Gasilske zveze Slovenska Bistrica!

dr. Petra Vrhovnik
županja Občine Poljčane

Občina Makole

Spoštovane gasilke, spoštovani gasilci, cenjeni člani Gasilske zveze Slovenska Bistrica!

V imenu občank in občanov Občine Makole ter v svojem osebnem imenu vam izrekam najiskrenejše čestitke ob vašem častitljivem jubileju – 70. obletnici delovanja. To je mejnik, ki priča o desetletjih predanosti, poguma in nesebične pomoči, ki jo nudite naši širši skupnosti.

Gasilstvo v naših krajih ni zgolj dejavnost, temveč poslanstvo, ki povezuje generacije. Predstavlja temelj varnosti in steber zaupanja, na katerega se lahko vedno zanesemo. Vaša pripravljenost, da v vsakem trenutku, podnevi ali ponoči, priskočite na pomoč sočloveku v stiski, si zasluži najgloblje spoštovanje. Na intervencijah ob požarih, poplavah, neurjih in drugih nesrečah vedno znova dokazujete svojo strokovnost, srčnost in neomajno voljo.

Iskrena zahvala vsem generacijam gasilk in gasilcev, ki so v preteklih sedemdesetih letih s svojim trudom in odrekanjem gradili ter krepili Gasilsko zvezo Slovenska Bistrica, pa tudi generacijam gasilcev, ki so na tem območju delovali še pred njeno ustanovitvijo. Njihova zapuščina je neprecenljiva in predstavlja trden temelj, na katerem danes stoji sodobna in učinkovita gasilska organizacija.

Občina Makole je majhna občina, a bogata z naravnimi lepotami in pridnimi ljudmi. Močno se zavedamo pomena vloge gasilstva. Ponosni smo na Prostovoljno gasilsko društvo Makole, ki je nepogrešljiv del življenja v naši občini. So nosilci družabnega življenja, vzgoje mladih in ohranjanja vrednot, kot so tovarištvo, solidarnost in medsebojna pomoč.

Želim vam, da bi bil jubilejni bilten ponosen odraz vaše bogate zgodovine in trdnih temeljev za prihodnost. Naj bo praznovanje obletnice prežeto s ponosom in tovarištvom, prihodnji dogodki pa naj še okrepijo vezi med vami in skupnostjo, ki vam je iskreno hvaležna za vse, kar počnete.

Franc Majcen
župan Občine Makole

Bilten ob 70. letnici Gasilske zveze Slovenska Bistrica 1955–2025

Izdajatelj:	Gasilska zveza Slovenska Bistrica
Zbral in uredil:	Franc Ačko
Slikovno gradivo:	last gasilskih društev in gasilske zveze Slovenska Bistrica
Produkcija:	Studio 8, d.o.o.
Tisk:	Demago, d.o.o.
Naklada:	200 izvodov

Slovenska Bistrica, september 2025

GASILSKAZVEZA
SLOVENSKA BISTRICA